

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

механіко-математичний факультет

О. Н. Нестеренко

ЕЛЕМЕНТИ ТЕОРІЇ НАБЛИЖЕНЬ

У ЗАДАЧАХ І ПРИКЛАДАХ

Київ
2013

Рецензенти:

Шевчук І.О., завідувач кафедри математичного аналізу Київського університету імені Тараса Шевченка, доктор фізико-математичних наук, професор;

Дзюбенко Г.А., старший науковий співробітник Міжнародного математичного центру ім. Ю.О. Митропольського, кандидат фізико-математичних наук.

Рекомендовано до друку Вченою радою механіко-математичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка (протокол № 1 від 16.09.2013 р.).

ЗМІСТ

Передмова	4
Список скорочень	5
Список позначень	6

Розділ 1. ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРІЇ НАБЛИЖЕНЬ

§ 1.1. Властивості функціонала (величини) найкращого наближення	8
§ 1.2. Проблема існування елемента найкращого наближення	9
§ 1.3. Опуклі множини, опуклі оболонки. Функціонал Мінковського	9
§ 1.4. Теорема відокремлення	12
§ 1.5. Проблема єдиності елемента найкращого наближення. Строго нормовані простори	13
§ 1.6. Чебишовські множини. Оператор найкращого наближення	15

Розділ 2. РІВНОМІРНЕ НАБЛИЖЕННЯ НЕПЕРЕРВНИХ ФУНКЦІЙ

§ 2.1. Теорема Чебишова та Валле-Пуссена у випадку наближення алгебраїчними многочленами	16
§ 2.2. Многочлени Чебишова I роду	17
§ 2.3. Деякі екстремальні властивості многочленів Чебишова I роду	18
§ 2.4. Чебишовські системи функцій (системи Гаара)	19
§ 2.5. Теорема Чебишова та Валле-Пуссена у випадку наближення тригонометричними поліномами	21

Розділ 3. ТЕОРЕМА ВЕЙЄРШТРАССА ТА ЇЇ УЗАГАЛЬНЕННЯ

§ 3.1. Теорема Стоуна	22
§ 3.2. Четвертий наслідок з теореми Гана-Банаха. Теорема Мюнца	24
§ 3.3. Теорема Мергеляна	25
§ 3.4. Теорема Коровкіна і многочлени Бернштейна	26

Розділ 4 НАБЛИЖЕННЯ В ГІЛЬБЕРТОВОМУ ПРОСТОРИ

§ 4.1. Існування, єдиність і характеристика елемента найкращого наближення	29
§ 4.2. Процес ортогоналізації Грама-Шмідта. Поняття про ортогональні многочлени	30
§ 4.3. Наближення соболевських класів в \tilde{L}_2 тригонометричними поліномами	33

Розділ 5 НАБЛИЖЕННЯ В L_p

§ 5.1. Загальні питання наближення в L_p	36
§ 5.2. Теорема Маркова та наслідки з неї	36
§ 5.3. Многочлени Чебишова II роду	38

Вказівки	39
Література	53

ПЕРЕДМОВА

Нормативний курс «Теорія наближень» читається на механіко-математичному факультеті КНУ ім. Тараса Шевченка на першому курсі магістратури для студентів-математиків. Згідно з діючим навчальним планом проведення практичних (семінарських) занять з цього курсу не передбачено. Однак загальновідомо, що вивчення будь-якого математичного предмета неможливе без систематичного самостійного розв'язання задач, бо саме процес активного обмірковування матеріалу при спробі розв'язати задачу допомагає виробити правильні інтуїтивні уявлення про відповідні математичні поняття і є найважливішим засобом опанування матеріалу. Пропонований навчальний посібник покликаний задовольнити потребу у джерелі задач для тих, хто вивчає або викладає теорію наближень.

Цей посібник є, фактично, збірником задач з теорії наближень. Його основу становлять приклади, що розглядалися на лекціях з теорії наближень, які автор читав магістрам-математикам, а також вправи, котрі пропонувались студентам для самостійного розв'язання; наведено також задачі з колоквиумів та екзаменів. Однак структура посібника має певні особливості, які, за задумом автора, уможливають користування ним не тільки слухачам своїх лекцій, а й усім зацікавленим особам, а також забезпечать можливість самостійного вивчення деяких розділів курсу без звернення до інших джерел.

У цьому виданні не дотримано традиційного для збірників задач поділу параграфа на «теорію» та задачі. Основною особливістю посібника є викладення «теорії» (там, де доведення не є громіздкими) у формі задач, при цьому нові поняття означаються безпосередньо перед тією задачею, в якій вперше використовуються. Однак щодо деяких ключових теорем з досить громіздкими доведеннями цього принципу не дотримано (навіть чи доцільно спонукати початківця «перевідкривати» ці теореми самостійно). У таких випадках наведено формулювання відповідних теорем, а з їх доведеннями читач може ознайомитись за допомогою іншої літератури. Для того, щоб виділити основні факти, які, власне, складають зміст даної теорії і використовуються при розв'язанні інших задач, та звернути увагу читача на ці факти, окрім уміщення назв теорем, біля номера відповідної задачі зроблено помітку (т). До таких задач в окремому розділі подано більш-менш детальні вказівки, які відображають ідеї доведення та можливі специфічні технічні прийоми. Інколи такі вказівки є практично повними доведеннями. До деяких інших задач також подано вказівки до їх розв'язання. Біля номера задачі, до якої є вказівка, зроблено помітку (в). Задачі, які, на думку автора, є досить складними, відмічені зірочкою. Звичайно, перед тим, як звернутись до вказівки до якоїсь задачі, бажано зробити спробу розв'язати цю задачу самостійно. Однак використання вказівки і обов'язкове відновлення за її допомогою повного розв'язку задачі теж цілком прийнятне (особливо, для не дуже «сильних» студентів, коли йдеться про задачі з поміткою (т), до того ж з зірочкою) і принесе тільки користь.

Ще однією особливістю даного посібника є важлива роль, яку інколи відіграє в ньому порядок розташування задач: для розв'язання деяких задач часто потрібно знати факти, викладені в попередніх задачах даного параграфа, особливо в задачах, відмічених зірочкою. Окремі задачі містять по кілька пунктів. Це зроблено у випадках, коли або пропонуються однотипні стандартні алгоритмічні задачі, або наводяться різні властивості одного і того ж об'єкта, але не тільки: в деяких задачах в перших (або кількох перших) пунктах пропонується довести деякі допоміжні твердження, потрібні для доведення основного факту, який вимагається довести в одному з наступних пунктів; при цьому допоміжні факти можуть безпосередньо і не стосуватись теорії наближень.

Нарешті, останньою особливістю, про яку, напевно, слід попередити читача, є використання в посібнику логічних знаків і певних скорочень для найбільш поширених термінів (див розділи «Скорочення» і «Позначення»). Це зроблено з метою уникнення зайвого багатослів'я.

У зв'язку з тим, що курс теорії наближень у Київському університеті читається студентам, які вже мають освітньо-кваліфікаційний рівень бакалавра математики, пропонований посібник розраховано на осіб, котрі володіють методами математичного аналізу, знайомі з основними поняттями алгебри, аналітичної геометрії, теорії міри, функціонального і комплексного аналізу. Разом з тим, збірник містить достатню кількість простих задач, теорія, що викладається у формі задач, має елементарний характер, а вказівки до таких задач часто досить детальні. Розділ 2 доступний студентам молодших курсів. Тому автор сподівається, що цей посібник виявиться придатним і корисним для початкового знайомства з теорією наближень.

Більшість задач запозичена з відомої навчальної літератури, деяка частина – з журнальних статей, однак, можливо, окремі задачі виявляться новими.

На структуру і тематику цього посібника великий вплив справили лекції з теорії наближень доцента Г.С. Смирнова, які автору пощастило прослухати, будучи студентом.

Автор висловлює щире подяку професору І. О. Шевчуку за постійну увагу, різнобічну допомогу і підтримку в роботі.

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

- ЛП – лінійний простір;
- ЛНП – лінійний нормований простір;
- ЛНФ – лінійний неперервний функціонал;
- енн – елемент найкращого наближення (див. § 1.1);
- пнн – поліном найкращого наближення (енн, який є поліномом);
- МІ – множина існування (див. § 1.2);
- МЄ – множина єдиності (див. § 1.5);
- ЧМ – чебишовська множина, тобто МІ та МЄ одночасно (див. § 1.6);
- ЧС – чебишовська система (див. § 2.4);
- п. – пункт;
- ОНС – ортонормована система;
- ОНБ – ортонормований базис.

СПИСОК ПОЗНАЧЕНЬ

- \mathbb{N} – множина натуральних чисел;
 \mathbb{Z} – множина цілих чисел;
 \mathbb{Q} – множина раціональних чисел;
 \mathbb{R} – множина дійсних чисел;
 \mathbb{C} – множина комплексних чисел;
 $\mathbf{K} = \mathbb{R}$ або $\mathbf{K} = \mathbb{C}$;
 \bar{z} – число, спряжене до комплексного числа z ;
 \exists – квантор існування (читається «існує»);
 \forall – квантор загальності (читається «для всіх», «для кожного»);
 $\exists!$ – «існує рівно один»;
 \Rightarrow – «впливає»;
 \Leftrightarrow – «рівносильно», «тоді і тільки тоді»;
 $\stackrel{def}{\Leftrightarrow}$ – «за означенням»;
 $:$ – читається «виконується», «має місце»;
 $B(x, r)$ – відкрита куля (в метричному просторі) з центром в точці x і радіусом $r > 0$;
 $\bar{B}(x, r)$ – замкнена куля (в метричному просторі) з центром в точці x і радіусом $r > 0$;
 $S(x, r)$ – сфера (в метричному просторі) з центром в точці x і радіусом $r > 0$;
 \bar{F} – замикання множини F ;
 F° – множина внутрішніх точок множини F ;
 $\bar{0}$ – нульовий елемент (вектор) лінійного простору;
 $\|\cdot\|_X$ – норма в ЛНП X ;
 л.о.(M) – лінійна оболонка множини M ;
 з.л.о.(M) – замкнена лінійна оболонка множини M ;
 $E(x, F)$ – величина найкращого наближення елемента x множиною F (див. § 1.1);
 $\text{Ker } f$ – ядро ЛНФ f (див. задачу 1.2.5);
 X^* – спряжений простір до ЛНП X ;
 $[x, y]$ – відрізок в ЛНП з кінцями в точках x та y (див. § 1.3);
 $\text{co}(F)$ – опукла оболонка множини M (див. § 1.3);
 $\overline{\text{co}}(F)$ – замкнена оболонка множини M (див. § 1.3);
 $C(X, Y)$ – множина неперервних відображень, що діють з X в Y ;
 $C(A)$ – множина функцій $x: A \rightarrow \mathbf{K}$, неперервних на множині A ; так позначається і ЛНП з рівномірною нормою;
 $C[a, b]$ – простір неперервних на $[a, b]$ функцій $x: [a, b] \rightarrow \mathbf{K}$ з рівномірною нормою:
 $\|x\| := \max_{t \in [a, b]} |x(t)|$;
 \tilde{C} – простір 2π -періодичних функцій $x: \mathbb{R} \rightarrow \mathbf{K}$, неперервних на \mathbb{R} , з рівномірною нормою:
 $\|x\| := \max_{t \in [0, 2\pi]} |x(t)| = \max_{t \in \mathbb{R}} |x(t)|$;

$L_p(T, F, \mu) = L_p(T, \mu) = L_p(T)$ – простір F -вимірних функцій $x: T \rightarrow \mathbf{K}$, модуль яких інтегровний у p -ому степені на T відносно міри μ , з нормою $\|x\| := \|x\|_p := \left(\int_T |x|^p d\mu \right)^{1/p}$, де

$1 \leq p < +\infty$; при цьому функції, рівні на T майже скрізь відносно міри μ , вважаються рівними в цьому просторі;

$L_p[a, b]$ – простір борельових функцій $x: [a, b] \rightarrow \mathbf{K}$, модуль яких інтегровний у p -ому степені на $[a, b]$ відносно міри Лебега, з нормою $\|x\| := \|x\|_p := \left(\int_a^b |x(t)|^p dt \right)^{1/p}$, де $1 \leq p < +\infty$; при цьому

функції, рівні на $[a, b]$ майже скрізь відносно міри Лебега, вважаються рівними в цьому просторі;

\tilde{L}_p – простір 2π -періодичних борельових функцій $x: \mathbb{R} \rightarrow \mathbf{K}$, модуль яких інтегровний у p -ому степені на $[0, 2\pi]$ відносно міри Лебега, з нормою $\|x\| := \|x\|_p := \left(\int_0^{2\pi} |x(t)|^p dt \right)^{1/p}$, де $1 \leq p < +\infty$;

при цьому функції, рівні на \mathbb{R} майже скрізь відносно міри Лебега, вважаються рівними в цьому просторі;

\mathbf{P}_n – множина алгебраїчних многочленів степеня не вище $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$;

\mathbf{P} – множина алгебраїчних многочленів;

\mathbf{T}_n – множина тригонометричних поліномів порядку не вище $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, тобто множина функцій

виду $T(t) = a_0 + \sum_{k=1}^n (a_k \cos kt + b_k \sin kt)$, $t \in \mathbb{R}$, де $\{a_0, \dots, a_n, b_1, \dots, b_n\} \subset \mathbf{K}$ – сталі;

\mathbf{T} – множина тригонометричних поліномів;

$BV[a, b]$ – множина функцій обмеженої варіації на відрізку $[a, b]$;

$V(g, [a, b])$ – варіація функції g на відрізку $[a, b]$;

M^\perp – анулятор множини M (див. § 1.3)

(x, y) – скалярний добуток елементів x та y ;

$x \perp y$ – ортогональність елементів x та y (у просторі зі скалярним добутком);

$x \perp F$ – ортогональність елемента x множині F ;

$l_p := \left\{ x = (x_1, \dots, x_n, \dots) \mid x_n \in \mathbf{K}, n \geq 1, \sum_{n=1}^{\infty} |x_n|^p < +\infty \right\}$ – ЛНП з нормою $\|x\| = \left(\sum_{n=1}^{\infty} |x_n|^p \right)^{1/p}$,

де $1 \leq p < +\infty$;

$c := \left\{ x = (x_1, \dots, x_n, \dots) \mid x_n \in \mathbf{K}, n \geq 1, \exists \lim_{n \rightarrow \infty} x_n \in \mathbf{K} \right\}$ – ЛНП з нормою $\|x\| = \sup_{n \geq 1} |x_n|$.

§ 1.1. Властивості функціонала (величини) найкращого наближення

Нехай X – ЛНП над полем \mathbf{K} ($\mathbf{K} = \mathbb{R}$ або $\mathbf{K} = \mathbb{C}$), $F \subset X$, $F \neq \emptyset$, $x \in X$. Число $E(x, F) := \inf_{y \in F} \|x - y\|$ називається **величиною найкращого наближення** елемента $x \in X$ множиною F . Якщо існує такий елемент $y^* \in F$, що $E(x, F) = \|x - y^*\|$, то y^* називається **елементом найкращого наближення** (скорочено – **енн**) елемента $x \in X$ множиною F . Функція $X \ni x \mapsto E(x, F)$ називається **функціоналом найкращого наближення** множиною F .

Зауваження. Іншими словами, $E(x, F)$ – це відстань від точки x до множини F . Точка $y^* \in F$ є енн для $x \in X$ в $F \Leftrightarrow y^* \in F$ і $\forall y \in F: \|x - y\| \geq \|x - y^*\|$.

1.1.1. **(т, в) (Основні властивості функціонала найкращого наближення)** Нехай X – ЛНП над полем \mathbf{K} , $F \subset X$, $F \neq \emptyset$. Довести, що: а) $\forall x_1, x_2 \in X: |E(x_1, F) - E(x_2, F)| \leq \|x_1 - x_2\|$;

б) $E(\cdot, F)$ – рівномірно неперервна функція на X ;

в) якщо $\bar{0} \in F$, то $E(x, F) \leq \|x\|$, $x \in X$;

г) $\forall x \in X: E(x, F) \geq 0$, причому $E(x, F) = 0 \Leftrightarrow x \in \bar{F}$, де \bar{F} – замикання множини F ;

д) якщо F – лінійна множина (зокрема, F – підпростір), то функціонал $E(\cdot, F) \in$: 1) **півадитивним**, тобто $\forall x_1, x_2 \in X: E(x_1 + x_2, F) \leq E(x_1, F) + E(x_2, F)$; 2) **додатно однорідним** (за іншою термінологією – **однорідним**), тобто $\forall x \in X \forall \alpha \in \mathbf{K}: E(\alpha x, F) = |\alpha| E(x, F)$;

е) якщо F – опукла множина (див. § 1.3), то $E(\cdot, F)$ – **опуклий вниз функціонал**, тобто

$$\forall x_1, x_2 \in X \forall \alpha \in [0, 1]: E(\alpha x_1 + (1 - \alpha)x_2, F) \leq \alpha E(x_1, F) + (1 - \alpha)E(x_2, F).$$

Зауваження. З задачі 1.1.1.г) і д) випливає, що якщо F – підпростір ЛНП X , то $E(\cdot, F)$ – півнорма на X .

1.1.2. Навести приклад ЛНП X та множини $F \subset X$ таких, що функціонал найкращого наближення $E(\cdot, F)$ не є: а) адитивним; б) півадитивним; в) додатно однорідним.

1.1.3. Нехай \bar{F} – замикання множини F в ЛНП X . Довести, що $\forall x \in X: E(x, F) = E(x, \bar{F})$.

1.1.4. Нехай X – ЛНП. Знайти необхідну і достатню умову на множини $F_1 \subset X$ і $F_2 \subset X$, за якої $\forall x \in X: E(x, F_1) = E(x, F_2)$.

1.1.5. Знайти $E(x, F)$ в $C[a, b]$ і з'ясувати, чи є енн для x в F єдиним, якщо:

а) $F = \left\{ \alpha t, t \in \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2} \right] \mid \alpha \in \mathbb{R} \right\}$, $x(t) = \cos t$, $t \in [a, b] = \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2} \right]$;

б) $F = \left\{ \alpha(t-1)^2, t \in [-1, 1] \mid \alpha \in \mathbb{R} \right\}$, $x(t) = 1 - t^2$, $t \in [a, b] = [-1, 1]$.

1.1.6. Нехай $\{x_1, \dots, x_n\}$ – лінійно незалежна система елементів у ЛНП X , $F_k := \text{л.о.}(\{x_1, \dots, x_n\} \setminus \{x_k\})$, $1 \leq k \leq n$, $d := \min_{1 \leq k \leq n} E(x_k, F_k)$, $\{c_1, \dots, c_n\} \subset \mathbf{K}$. Довести, що

$$|c_k| \leq \frac{1}{d} \left\| \sum_{i=1}^n c_i x_i \right\|, 1 \leq k \leq n.$$

1.1.7. Нехай F – підпростір ЛНП X , $x \in X \setminus F$. Довести, що $y^* \in F$ – енн для x в $F \Leftrightarrow \exists f \in X^*$ такий, що: 1) $\|f\|=1$; 2) $f(x)=\|x-y^*\|$; 3) $f(y)=0$, $y \in F$.

1.1.8. (Перша теорема двоїстості) Нехай F – підпростір ЛНП X , $x \in X$. Довести, що

$$E(x, F) = \sup\{f(x) \mid f \in X^*, \|f\| \leq 1, f(y) = 0, y \in F\},$$

причому супремум у правій частині досягається на деякому функціоналі $f_0 \in X^*$, $\|f_0\|=1$.

§ 1.2. Проблема існування елемента найкращого наближення

Множина F в ЛНП X називається **множиною існування** (скорочено – **МІ**), якщо для кожного елемента $x \in X$ існує енн для x в F .

1.2.1. Навести приклад підмножини в \mathbb{R} , яка: а) є МІ; б) не є МІ.

1.2.2. (т, в)(Необхідна умова МІ) Довести, що коли F – МІ в ЛНП X , то F – замкнена множина в X .

1.2.3. Навести приклад ЛНП і замкненої множини в ньому таких, що дана множина не є МІ.

Множина $F \subset X$ в ЛНП X називається **локально компактною**, якщо з кожної обмеженої послідовності елементів з F можна виділити підпослідовність, збіжну до елемента з X .

1.2.4. (т, в) Нехай X – ЛНП, $F \subset X$. Довести, що якщо: а)* F – замкнена локально компактна множина в X , то F – МІ (перша достатня умова МІ); б) F – скінченновимірний підпростір в X , то F – МІ (теорема Бореля).

Зауваження. Ще достатні умови МІ дає задача 1.4.7.

1.2.5. (т, в) (Лема про зв'язок гіперпідпросторів з ЛНФ) Нехай X – ЛНП над полем \mathbf{K} . Підпростір $F \subset X$ називається **гіперпідпростором**, якщо $\exists y \in X \setminus F$: л.о. $(F \cup \{y\}) = X$. Довести, що: а) коли

$f: X \rightarrow \mathbf{K}$ – лінійний функціонал, $\text{Ker } f := \{x \in X \mid f(x) = 0\}$, $y \in X \setminus \text{Ker } f$, то $\forall x \in X$

$\exists! z \in \text{Ker } f \exists! \alpha \in \mathbf{K} : x = z + \alpha y$; б) $F \subset X$ – гіперпідпростір $\Leftrightarrow \exists f \in X^* \setminus \{\bar{0}\} : F = \text{Ker } f$.

1.2.6. Нехай X – ЛНП над полем \mathbf{K} , $f \in X^*$. Довести, що:

а)* (т, в) $\forall x \in X : |f(x)| = \|f\| \cdot E(x, \text{Ker } f)$;

б)* якщо $a \in \mathbf{K}$, $F = \{x \in X \mid f(x) = a\}$, то $E(x, F) = \frac{|f(x) - a|}{\|f\|}$;

в)* (т, в) (твердження про гіперпідпростір як МІ) $\text{Ker } f$ – МІ $\Leftrightarrow |f(\cdot)|$ досягає на свого найбільшого значення на $S(\bar{0}, 1)$ ($S(\bar{0}, 1)$ – одинична сфера простору X з центром в $\bar{0}$);

г) якщо $\mathbf{K} = \mathbb{R}$, $x_0, y_0 \in X$, $f(x_0)f(y_0) < 0$, то $\|x_0 - y_0\| \geq E(x_0, \text{Ker } f) + E(y_0, \text{Ker } f)$; дати геометричне тлумачення.

Зауваження. З 1.2.6.б) випливають формули відстані від точки до прямої і до площини, відомі з аналітичної геометрії.

1.2.7. а) Довести, що якщо X – рефлексивний ЛНП, то $\forall f \in X^* : |f(\cdot)|$ досягає свого найбільшого значення на $S(\bar{0}, 1)$; б) Побудувати гіперпідпростір в деякому ЛНП, який не є МІ.

Зауваження. Теорема Джеймса стверджує, що справджується твердження, обернене до твердження 1.2.7.а), тобто якщо $\forall f \in X^* : |f(\cdot)|$ досягає свого найбільшого значення на $S(\bar{0}, 1)$, то простір X рефлексивний.

§ 1.3. Опуклі множини, опуклі оболонки. Функціонал Мінковського

Нехай X – ЛП над полем \mathbf{K} , $x, y \in X$. Множина $[x, y] := \{\alpha x + (1 - \alpha)y \mid \alpha \in [0, 1]\}$ називається **відрізком** з кінцями в точках x та y ; відрізок $[x, y]$ називається **невиродженим**, якщо

$x \neq y$. Множина $F \subset X$ називається **опуклою**, якщо $\forall x, y \in F: [x, y] \subset F$, тобто $\forall x, y \in F \forall \alpha \in [0, 1]: \alpha x + (1 - \alpha)x \in F$. \emptyset опукла за означенням.

1.3.1. Нехай X – ЛП, $x, y \in X$. Довести, що $[x, y] = [y, x]$.

1.3.2. Довести, що замкнена і відкрита кулі в ЛНП є опуклими множинами.

1.3.3. Нехай X – ЛНП, $F \subset X$, $x \in X$, F_x – множина елементів найкращого наближення елемента x множиною F (можливо, $F_x = \emptyset$). Довести, що: а) множина F_x замкнена і обмежена; б) (т, в) (теорема про опуклість множини енн) F – опукла $\Rightarrow F_x$ – опукла.

Зауваження. Теорему про опуклість множини енн часто застосовують так: якщо $F \subset X$ – опукла множина, y_0, y_1 – енн в F для елемента $x \in X$, то $\frac{1}{2}(y_0 + y_1)$ теж є енн в F для x .

Опуклою оболонкою множини $F \subset X$ в ЛП X називається множина

$$co(F) := \left\{ \sum_{k=1}^n \alpha_k y_k \mid y_k \in F, \alpha_k \geq 0, 1 \leq k \leq n, \sum_{k=1}^n \alpha_k = 1, n \in \mathbb{N} \right\};$$

при цьому елемент $z = \sum_{k=1}^n \alpha_k y_k \in co(F)$ називається **опуклою комбінацією** елементів y_1, \dots, y_n .

Якщо X – ЛНП, то замикання множини $co(F)$ в X називається **замкненою опуклою оболонкою** множини F і позначається $\overline{co(F)}$. Завжди $F \subset co(F) \subset \overline{co(F)}$.

1.3.4. Довести, що якщо $\{x, y, z\} \subset \mathbb{R}^2$, то $co(\{x, y, z\})$ – трикутник з вершинами x, y, z .

1.3.5. (т) (Властивості опуклих множин в ЛП) Нехай X – ЛП, $F \subset X$, $G \subset X$. Довести, що:

а) $co(F)$ – опукла множина; б) $F \subset G \Rightarrow co(F) \subset co(G)$;

в) (в) множина F опукла $\Leftrightarrow co(F) = F$;

г) $co(F) = \bigcap M$, де перетин береться по всіх опуклих множинах $M \subset X$ таких, що $F \subset M$;

д) лінійна множина (зокрема, підпростір в ЛНП) є опуклою;

е) множина $F + G := \{x + y \mid x \in F, y \in G\}$ опукла.

1.3.6. (т) (Властивості опуклих множин в ЛНП) Нехай X – ЛНП, $F \subset X$ – опукла множина. Довести, що: а) \overline{F} – опукла множина; б) (в) якщо $x_0 \in F^\circ$, $x_1 \in F$, то $[x_0, x_1] \setminus \{x_1\} \subset F^\circ$; в) F° – опукла множина; г) (в) якщо $F^\circ \neq \emptyset$, то F° скрізь щільна в F .

1.3.7*. (в) (Теорема Каратеодорі) Довести, що якщо $F \subset \mathbb{R}^m$, то кожна точка з $co(F)$ є опуклою комбінацією не більш, ніж $(m + 1)$ -ї точки з F .

Зауваження. Якщо $x \in co(F)$, то $\exists n \in \mathbb{N}$ таке, що $x = \sum_{k=1}^n \alpha_k x_k$, де $x_k \in F$, $\alpha_k \geq 0$, $1 \leq k \leq n$, $\sum_{k=1}^n \alpha_k = 1$. Теорема

Каратеодорі каже, що можна взяти таке n , щоб $n \leq m + 1$.

1.3.8. (Наслідки з теореми Каратеодорі) Довести, що якщо: а) $F \subset \mathbb{C}^m$, то кожна точка з $co(F)$ є опуклою комбінацією не більш, ніж $(2m + 1)$ -ї точки з F ; б) F – компакт в \mathbb{R}^m , то $co(F)$ – компакт в \mathbb{R}^m .

Нехай X – ЛП над полем \mathbf{K} . Функція $p: X \rightarrow \mathbb{R}$ називається **невід’ємним функціоналом**, якщо $\forall x \in X: p(x) \geq 0$. Функція $p: X \rightarrow \mathbb{R}$ називається **опуклим функціоналом**, якщо: 1) $\forall x, y \in X: p(x + y) \leq p(x) + p(y)$ (півадитивність); 2) $\forall x \in X \forall \alpha \geq 0: p(\alpha x) = \alpha p(x)$ (додатна однорідність). Опуклий функціонал p називається **півнормою**, якщо $\forall x \in X \forall \alpha \in \mathbf{K}$:

$p(\alpha x) = |\alpha| p(x)$ (однорідність). Кожна норма на X буде півнормою. Півнорма p буде нормою, якщо $\forall x \in X : p(x) = 0 \Rightarrow x = \bar{0}$.

1.3.9. (в) Навести приклад: а) опуклого функціонала на \mathbb{R} , який не є півнормою; б) півнорми на \mathbb{R}^2 , яка не є нормою.

1.3.10. (в) Нехай X – ЛП, $p : X \rightarrow \mathbb{R}$. Довести, що якщо: а) p – опуклий функціонал, то $p(\bar{0}) = 0$; б) p – півнорма, то функціонал p невід’ємний; в) p – додатно однорідний функціонал, то p – опуклий функціонал тоді і тільки тоді, коли p – опукла вниз функція, тобто

$$\forall x, y \in X \quad \forall \alpha \in [0, 1] : p(\alpha x + (1 - \alpha)y) \leq \alpha p(x) + (1 - \alpha)p(y).$$

Множина $A \subset X$ в ЛП X називається: 1) **поглинаючою**, якщо $\forall x \in X \quad \exists \alpha > 0 : \frac{x}{\alpha} \in A$ (тобто $x \in \alpha A := \{\alpha y \mid y \in A\}$); 2) **врівноваженою**, якщо $\forall x \in A \quad \forall \lambda \in \mathbf{K}, |\lambda| \leq 1 : \lambda x \in A$; 3) **алгебраїчно обмеженою**, якщо $\forall x \neq \bar{0} \quad \exists \alpha > 0 : \alpha x \notin A$ (тобто $\forall x \neq \bar{0}$ промінь $\{\alpha x \mid \alpha > 0\} \not\subset A$).

1.3.11. Нехай X – ЛНП. Довести, що: а) множина $A = B(\bar{0}, 1)$ поглинаюча; б) якщо множина $A \subset X$ поглинаюча, то $\bar{0} \in A$; в) якщо $A \subset X$, $\bar{0} \in A^\circ$, то множина A поглинаюча; г) якщо $X = \mathbb{R}^2$, A – «яблучко з хвостиком»:

$$A = \left\{ (x, y) \mid (|x| - 1)^2 + y^2 \leq 1, y \geq 0 \right\} \cup \left\{ (x, y) \mid x^2 + y^2 \leq 4, y < 0 \right\} \cup (\{0\} \times [0, 1]),$$

то множина A поглинаюча, але $\bar{0} \notin A^\circ$.

1.3.12. Нехай X – дійсний ЛНП. Довести, що: а) множина $A \subset X$ врівноважена $\Leftrightarrow \forall x \in A : [-x, x] \subset A$; б) якщо множина $A \subset X$ опукла, то A – врівноважена $\Leftrightarrow A$ – **симетрична** $\Leftrightarrow \forall x \in A : -x \in A$.

Нехай X – ЛП над полем \mathbf{K} , $A \subset X$, $\bar{0} \in A$. **Функціоналом Мінковського** множини A називається функція $p_A(x) := \inf \{ \lambda > 0 : x \in \lambda A \}$, $x \in X$ (тут $\inf \emptyset := +\infty$).

1.3.13. Довести, що якщо: а) $X = \mathbb{R}$, $A = [0, 1]$, то $p_A(x) = \begin{cases} x, & x \geq 0, \\ +\infty, & x < 0; \end{cases}$ б) X – ЛНП, $r > 0$,

$A = B(\bar{0}, r)$, то $p_A(x) = \frac{1}{r} \|x\|$, $x \in X$.

1.3.14. (т, в) (Властивості функціонала Мінковського) Нехай X – ЛП, $\bar{0} \in A \subset X$. Довести, що:
а) $p_A(\bar{0}) = 0$ і $\forall x \in X : 0 \leq p_A(x) \leq +\infty$; б) множина A поглинаюча $\Leftrightarrow \forall x \in X : p_A(x) < +\infty$;
в) функціонал p_A додатно однорідний, тобто $\forall x \in X \quad \forall \alpha \geq 0 : p_A(\alpha x) = \alpha p_A(x)$ (тут $0 \cdot +\infty := 0$);
г) A – опукла $\Rightarrow B_{p_A} := \{ x \in X \mid p_A(x) < 1 \} \subset A \subset \{ x \in X \mid p_A(x) \leq 1 \} =: \bar{B}_{p_A}$;
д) X – ЛНП, множина A опукла і відкрита (замкнена) $\Rightarrow A = B_{p_A}$ (відповідно, $A = \bar{B}_{p_A}$);
е) A – опукла $\Rightarrow p_A$ півадитивний, тобто $\forall x, y \in X : p_A(x + y) \leq p_A(x) + p_A(y)$;
є) A – опукла, поглинаюча $\Rightarrow p_A$ – невід’ємний опуклий функціонал;
ж) A – опукла, врівноважена, поглинаюча $\Rightarrow p_A$ – півнорма;
з) A – опукла, врівноважена, поглинаюча, алгебраїчно обмежена $\Rightarrow p_A$ – норма.

1.3.15. Нехай X – ЛП, $p: X \rightarrow \mathbb{R}$ – опуклий функціонал. Довести, що: а) множини $B_p := \{x \in X \mid p(x) < 1\}$ і $\bar{B}_p := \{x \in X \mid p(x) \leq 1\}$ опуклі та поглинаючі; б) $p_{B_p} = p_{\bar{B}_p} = p$; в) якщо p – півнорма, то B_p і \bar{B}_p врівноважені; г) якщо p – норма, то B_p і \bar{B}_p алгебраїчно обмежені.

1.3.16. Нехай X – ЛНП, множина $A \subset X$ опукла. Довести, що $B_{p_A} = A^\circ$ і $\bar{B}_{p_A} = \bar{A}$.

1.3.17. Навести приклад множини: а) $A \subset \mathbb{R}$ такої, що p_A – опуклий функціонал, але не півнорма; б) $A \subset \mathbb{R}^2$ такої, що p_A – півнорма, але не норма.

1.3.18. Нехай $p(x) = 0, x < 0$ і $p(x) = x, x \geq 0$. Чи є функція p на \mathbb{R} опуклим функціоналом? півнормою? Чи існує множина $A \subset \mathbb{R}$ така, що $p = p_A$?

1.3.19. (в) Нехай X – дійсний ЛНП, $A \subset X$. Множина A називається **симетричним тілом**, якщо A – симетрична, опукла, замкнена, обмежена множина і $A^\circ \neq \emptyset$. Довести, що для того, щоб $A = \bar{B}_p := \{x \in X \mid p(x) \leq 1\}$ для деякої норми p , достатньо, а якщо $\dim X < +\infty$, то й необхідно, щоб A була симетричним тілом; при цьому $p = p_A$.

1.3.20. Нехай X – ЛП. Кажуть, що множина $A \subset X$ **відкрита (замкнена) по променях**, якщо для кожного $x \in X$ множина $\{\lambda > 0 : x \in \lambda A\}$ відкрита (відповідно, замкнена) у метричному просторі $((0, +\infty), \rho)$, де $\rho(\alpha, \beta) = |\alpha - \beta|, \alpha > 0, \beta > 0$. Довести, що якщо $A \subset X$ – опукла множина, $\bar{0} \in A$, A – відкрита (замкнена) по променях, то $B_{p_A} = A$ (відповідно, $\bar{B}_{p_A} = A$).

§ 1.4. Теореми відокремлення

1.4.1. (т) (Твердження про зв'язок гіперплощин з ЛНФ) Нехай X – дійсний ЛНП. Множина $L \subset X$ називається **гіперплощиною**, якщо $\exists M$ – гіперпідпростір в X $\exists u \in X : L = M + u := \{x + u \mid x \in M\}$. Довести, що L – гіперплощина в $X \Leftrightarrow \exists f \in X^* \setminus \{\bar{0}\} \exists c \in \mathbb{R} : L = \{x \in X \mid f(x) = c\}$ (тобто L – лінія рівня деякого ЛНФ на X).

Теорема (перша теорема відокремлення). Нехай A, B – непорожні опуклі множини в дійсному ЛНП X , $A^\circ \neq \emptyset$, $A^\circ \cap B = \emptyset$. Тоді $\exists f \in X^* \exists c \in \mathbb{R} \forall x \in A, \forall y \in B : f(x) \leq c \leq f(y)$, причому $f(x) < c, x \in A^\circ$.

Теорема (друга теорема відокремлення). Нехай A, B – непорожні опуклі замкнені множини в дійсному ЛНП X , A – компакт, $A \cap B = \emptyset$. Тоді $\exists f \in X^* \exists c_1, c_2 \in \mathbb{R} \forall x \in A, \forall y \in B : f(x) \leq c_1 < c_2 \leq f(y)$.

Зауваження.1. Перша теорема відокремлення стверджує, що $\sup_{x \in A} f(x) \leq \inf_{y \in B} f(y)$; у цьому випадку кажуть, що **функціонал f розділяє множини A і B** . Геометрично це означає, що множини A і B лежать «по різні боки» від деякої гіперплощини $\{x \in X \mid f(x) = c\}$. Друга теорема відокремлення стверджує, що $\sup_{x \in A} f(x) < \inf_{y \in B} f(y)$; у цьому випадку кажуть, що **функціонал f строго (або сильно) розділяє множини A і B** .

2. Ці теореми залишаються справедливими і в комплексному ЛНП, якщо в їх формулюваннях $f(x)$ та $f(y)$ замінити на $\operatorname{Re} f(x)$ та $\operatorname{Re} f(y)$ відповідно.

3. Задача 1.4.2 показує, що в другій теоремі відокремлення умова компактності хоч однієї з множин істотна. Задача 1.4.3 показує, що в першій теоремі відокремлення умова наявності внутрішніх точок хоч в однієї з множин, а в другій теоремі відокремлення умова замкненості обох множин, істотні.

1.4.2. У ЛНП \mathbb{R}^2 розглядаються множини $A := \{(x, y) \mid xy \geq 1, x \geq 1\}$ і $B := \{(x, 0) \mid x \in \mathbb{R}\}$. Довести, що A і B – опуклі замкнені неперетинні множини, які не можна строго розділити прямою, більш того, $\nexists f \in (\mathbb{R}^2)^*$, для якого $\exists c \in \mathbb{R} : f(x) < c < f(y), x \in A, y \in B$.

1.4.3. У ЛНП l_2 розглядаються множини $A := \left\{x \in l_2 \mid \sum_{n=1}^{\infty} n^2 x_n^2 \leq 1\right\}$ і $B := \{t y^* \mid t > 0\}$, де $y^* = (1, \frac{1}{2}, \dots, \frac{1}{n}, \dots) \in l_2$. Довести, що: а) A – опуклий компакт; б) B – опукла множина; в) $A \cap B = \emptyset$; г) не існує такого $f \in l_2^*$, що розділяє множини A і B .

1.4.4. Переконайтесь, що частинним випадком другої теореми відокремлення є такий наслідок з теореми Гана-Банаха: якщо $x, y \in X, x \neq y$, то $\exists f \in X^* : f(x) \neq f(y)$.

1.4.5. Навести приклад ЛНП і опуклої множини в ньому, яка не має внутрішніх точок.

1.4.6. Довести, що якщо A – опукла множина в ЛНП, $A^\circ \neq \emptyset$, то $A^\circ = (\overline{A})^\circ$.

1.4.7*. (т) Множина F в ЛНП X називається **слабко компактною**, якщо з довільної послідовності елементів з F можна виділити підпослідовність, слабко збіжну до елемента з F . Довести, що: а) слабко компактна множина в ЛНП є МІ (друга достатня умова МІ); б) замкнена опукла множина в рефлексивному просторі є МІ.

§ 1.5. Проблема єдиності елемента найкращого наближення. Строго нормовані простори

Множина F в ЛНП X називається **множиною єдиності** (скорочено – МЄ), якщо для кожного елемента $x \in X$ існує не більше одного енн для x в F .

1.5.1. (в) Навести в $(\mathbb{R}^2, \|\cdot\|_1)$ приклади підпростору F і елемента x , для якого: а) $\exists!$ енн в F ; б) енн в F не єдиний.

1.5.2. Нехай $X = C[-1, 1], F = \{\alpha t, t \in [-1, 1] \mid \alpha \in \mathbb{R}\}$ – одновимірний підпростір. Довести, що F не є МЄ, переконавшись, що $y_0(t) = 0, y_1(t) = t, t \in [-1, 1]$, – енн для $x_0(t) = 1 - |t|, t \in [-1, 1]$.

1.5.3. Нехай X – ЛНП, $F_1 \subset F_2 \subset X, F_2$ – МЄ, $x \in X, E(x, F_1) = E(x, F_2), \exists y_i \in F_i$ – енн для x в $F_i, i = 1, 2$. Довести, що $y_1 = y_2$.

1.5.4. Нехай X – ЛНП, $F \subset X$. Чи правильно, що: а) \overline{F} МЄ $\Rightarrow F$ МЄ? б)* F МЄ $\Rightarrow \overline{F}$ МЄ?

1.5.5. (т, в) (Лема про властивості сфери в ЛНП) Нехай X – ЛНП, $r > 0$. Довести, що якщо $x, y \in S(\overline{0}, r)$, то або $[x, y] \subset S(\overline{0}, r)$, або $[x, y] \setminus \{x, y\} \subset B(\overline{0}, r)$.

ЛНП X називається **строго нормованим**, а норма в X – **строго опуклою**, якщо $\forall x, y \in S(\overline{0}, 1), x \neq y, \forall \alpha \in (0, 1) : \|\alpha x + (1 - \alpha)y\| < 1$, тобто сфера $S(\overline{0}, 1)$ не містить невідроджених відрізків.

1.5.6. (т, в) (Твердження про еквівалентні умови строгої нормованості) Довести, що у ЛНП X наступні умови рівносильні: 1) $\|\cdot\|$ – строго опукла; 2) $\forall x, y \in S(\overline{0}, 1) : x \neq y \Rightarrow \left\| \frac{x+y}{2} \right\| < 1$; 3)

$\forall x, y \in X : \|x\| = \|y\| = \left\| \frac{x+y}{2} \right\| = 1 \Rightarrow x = y$; 4) якщо $x, y \in X \setminus \{\overline{0}\}$, то $\|x+y\| = \|x\| + \|y\| \Leftrightarrow$

$\exists c > 0 : x = cy$; 5) якщо $x, y \in X \setminus \{\overline{0}\}$ і $\forall c > 0 : x \neq cy$, то $\|x+y\| < \|x\| + \|y\|$.

Зауваження. У задачі 1.5.6.4) « \Leftrightarrow » виконується для довільного ЛНП.

1.5.7. Довести, що: а) простір $C[a, b]$ не є строго нормованим; б) якщо (X, ρ) – метричний простір і множина X має принаймні дві точки, то простір $C(X)$ не є строго нормованим; в) простір $L_1[a, b]$ не є строго нормованим; г) (t, v) гільбертів простір строго нормований.

1.5.8. Навести приклад строго опуклої норми на $C[a, b]$, яка буде еквівалентною рівномірній нормі.

1.5.9*. **(т, в) (Нерівність Гельдера і умови рівності в ній)** Нехай $1 < p < +\infty$, $p^{-1} + q^{-1} = 1$, $x \in L_p(T, \mu)$, $y \in L_q(T, \mu)$. Довести, що: а) $\int_T |xy| d\mu \leq \|x\|_p \|y\|_q$, причому тут буде «=» \Leftrightarrow

$y = \bar{0}$ або $\exists c \geq 0: |x(t)|^p = c|y(t)|^q \pmod{\mu}$ на T ; б) якщо $\mathbf{K} = \mathbb{R}$, то $\int_T xy d\mu \leq \|x\|_p \|y\|_q$,

причому тут буде «=» $\Leftrightarrow x = \bar{0}$, або $y = \bar{0}$, або $\exists c > 0: |x(t)|^p = c|y(t)|^q \pmod{\mu}$ на T і $sign x(t) = sign y(t) \pmod{\mu}$ на T .

Зауваження. У задачі 1.5.9 стала $c = \|x\|_p^p \|y\|_q^{-q}$.

1.5.10*. **(т, в) (Нерівність Мінковського і умови рівності в ній)** Нехай $1 \leq p < +\infty$, $x, y \in L_p(T, \mu)$.

Довести нерівність $\|x + y\|_p \leq \|x\|_p + \|y\|_p$, причому якщо: 1) $1 < p < +\infty$, то тут «=» $\Leftrightarrow y = \bar{0}$ або

$\exists c \geq 0: x(t) = cy(t) \pmod{\mu}$ на T ; 2) $p = 1$, то тут «=» $\Leftrightarrow x(t)\overline{y(t)} \geq 0 \pmod{\mu}$ на T .

Зауваження. У задачі 1.5.10 ми вважаємо, що якщо $c = \alpha + i\beta \in \mathbb{C}$, то $\bar{c} = \alpha - i\beta$, а якщо $c \geq 0$ для $c \in \mathbb{C}$, то $c \in \mathbb{R}$.

1.5.11. **(т)** Довести, що якщо $1 < p < +\infty$, то простір $L_p(T, \mu)$ строго нормований.

1.5.12. Нехай $\Delta \subset \mathbb{R}^m$, $G \subset \mathbb{R}^m$ – вимірні за Лебегом множини, λ – міра Лебега на \mathbb{R}^m , $1 < p < +\infty$,

$\Delta_s := \Delta + s := \{t + s \mid t \in \Delta\}$, $s \in \mathbb{R}^m$,

$$X := \left\{ x: G \rightarrow \mathbb{R} \mid x \text{ – вимірна за Лебегом, } \|x\|^\Delta := \sup_{s \in \mathbb{R}^m} \left(\int_{\Delta_s \cap G} |x|^p d\lambda \right)^{1/p} < +\infty \right\}.$$

Довести, що: а) $\|\cdot\|^\Delta$ – норма на X ; б) якщо $m = 1$, $G = \mathbb{R}$, $\Delta = [a, b]$, то простір $(X, \|\cdot\|^\Delta)$ не є

строго нормованим; в)* якщо $G \subset \mathbb{R}^m$ – обмежена, то в означенні норми $\|\cdot\|^\Delta$ «sup» можна замінити на «max» і простір $(X, \|\cdot\|^\Delta)$ є строго нормованим.

Зауваження. Норма з задачі 1.5.12 виникає в задачах навігації за геофізичними полями.

1.5.13. Нехай $BV[a, b]$ множина функцій обмеженої варіації на відрізку $[a, b]$, $V(x, [a, b])$ – варіація функції x на відрізку $[a, b]$. Чи є простір $BV[a, b]$ з нормою $\|x\| = |x(a)| + V(x, [a, b])$ строго нормованим?

1.5.14. **(т, в) (Критерій того, що кожна опукла множина є МЄ)** Довести, що ЛНП є строго нормованим тоді і тільки тоді, коли кожна його опукла підмножина є МЄ.

1.5.15. Чи правильно, що ЛНП є строго нормованим тоді і тільки тоді, коли кожен його підпростір є МЄ?

1.5.16*. **(Твердження про гіперпідпростір як МЄ).** Нехай X – ЛНП, $f \in X^* \setminus \{\bar{0}\}$. Довести, що $Ker f$ – МЄ тоді і тільки тоді, коли існує не більше одного $u_0 \in S(\bar{0}, 1)$ такого, що $f(u_0) = \|f\|$.

1.5.17*. Чи правильно, що ЛНП X є строго нормованим тоді і тільки тоді, коли $\forall f \in X^* \setminus \{\bar{0}\}$ існує не більше одного $u_0 \in S(\bar{0}, 1)$ такого, що $f(u_0) = \|f\|$?

1.5.18. ЛНП X називається **рівномірно опуклим**, якщо $\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall x, y \in X, \|x\| = \|y\| = 1, \left\| \frac{x+y}{2} \right\| > 1 - \delta : \|x - y\| < \varepsilon$. Довести, що:

- а) гільбертів простір рівномірно опуклий; б) рівномірно опуклий простір є строго нормованим; в) скінченновимірний строго нормований простір є рівномірно опуклим;

$$r) (1+t)^p + (1-t)^p \leq \begin{cases} 2(1+t^p), & 1 \leq p \leq 2, \\ 2^{p-1}(1+t^p), & p > 2, \end{cases} \quad t \in [0, 1];$$

звідси отримати нерівності Кларксона:

$$\left\| \frac{x+y}{2} \right\|_p^p + \left\| \frac{x-y}{2} \right\|_p^p \leq \frac{\|x\|_p^p + \|y\|_p^p}{2}, \quad p > 2, \quad \left\| \frac{x+y}{2} \right\|_p^q + \left\| \frac{x-y}{2} \right\|_p^q \leq \frac{1}{2} (\|x\|_p^p + \|y\|_p^p)^{\frac{1}{p-1}}, \quad 1 < p \leq 2,$$

$p^{-1} + q^{-1} = 1, x, y \in L_p(T)$; д) простір $L_p(T)$ при $1 < p < +\infty$ є рівномірно опуклим.

§ 1.6. Чебишовські множини. Оператор найкращого наближення

Множина F в ЛНП X називається **чебишовською множиною** (скорочено – **ЧМ**), якщо для кожного елемента $x \in X$ існує рівно один енн для x в F , тобто коли $F \in MI$ та MC . Відображення $P: X \rightarrow F$ таке, що $P(x) = y^*$, де y^* – енн для $x \in X$ в F , називається **оператором найкращого наближення на F** .

1.6.1. Нехай $X = \mathbb{R}^2$ з нормою $\|x\|_p := \left(|x_1|^p + |x_2|^p \right)^{1/p}, x = (x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2, 1 \leq p < +\infty, F = \{(\alpha, 0) \mid \alpha \in \mathbb{R}\}, x^0 = (x_1^0, x_2^0) \in \mathbb{R}^2$. Довести, що $\forall \alpha \in \mathbb{R}: \|x^0 - (\alpha, 0)\|_p \geq |x_2^0|$. При яких $\alpha \in \mathbb{R}$ в цій нерівності буде рівність? Зробити звідси такі висновки: а) $y^* = (x_1^0, 0)$ – єдиний енн для x^0 в F ; б) F – ЧМ; в) $P(x) = (x_1, 0), x \in \mathbb{R}^2$, – оператор найкращого наближення.

1.6.2. Нехай $X = L_p[-1, 1], 1 \leq p < +\infty, F = \{y \in L_p[-1, 1] \mid y(t) = 0 \pmod{\lambda} \text{ на } [-1, 0]\}$, де λ – міра Лебега на \mathbb{R} . Довести, що F – ЧМ, і знайти P – оператор найкращого наближення на F . Довести, що оператор P є лінійним і неперервним.

1.6.3. З'ясувати, чи є множина M чебишовською в ЛНП X , якщо: а) $X = L_2[-2, 2], M = \{x \in L_2[-2, 2] \mid \int_{-2}^2 t^2 x(t) dt \leq 0\}$; б) $X = L_4[0, 2], M = \{x \in L_4[0, 2] \mid \int_0^2 |x(t)|^2 dt \leq 3\}$.

1.6.4. (т, в) (Теорема про властивості оператора найкращого наближення) Нехай F – ЧМ в ЛНП $X, P: X \rightarrow F$ – оператор найкращого наближення на F . Довести, що якщо: а) F – підпростір, то P – однорідний оператор, тобто $\forall x \in X \forall \alpha \in \mathbf{K}: P(\alpha x) = \alpha P(x)$; б)* F – локально компактна множина, то оператор P є неперервним на X .

1.6.5. Нехай X – ЛНП, F – скінченновимірний підпростір в X , який є ЧМ, $\{y_1, \dots, y_n\}$ – базис в F, P – оператор найкращого наближення на F . Довести, що $P(x) = \sum_{k=1}^n c_k(x) y_k, x \in X$, де $\{c_1, \dots, c_n\} \subset X^*$.

1.6.6. Нехай X – ЛНП, $f \in X^*, Ker f$ – ЧМ, P – оператор найкращого наближення на $Ker f$. Довести, що оператор P є лінійним і неперервним.

1.6.7*. Нехай X – ЛНП, $n \in \mathbb{N} \setminus \{1\}$, $\{f_1, \dots, f_n\} \subset X^*$, $F := \bigcap_{k=1}^n \text{Ker } f_k$ – ЧМ, P – оператор

найкращого наближення на F . Чи є оператор P лінійним і неперервним?

1.6.8*. Нехай X – рефлексивний ЛНП, $F \subset X$ – опукла множина, яка є ЧМ, P – оператор найкращого наближення на F . Довести, що оператор P є неперервним на X .

1.6.9. Нехай X – рівномірно опуклий банахів простір (див. задачу 1.5.18), $F \subset X$ – замкнена опукла множина. Довести, що: а)* (в) F є ЧМ; б) функція $f(x) = \|x\|$, $x \in X$, досягає свого мінімуму на F рівно один раз; в)** якщо P – оператор найкращого наближення на F , то P – рівномірно неперервна функція на довільній обмеженій підмножині X .

1.6.10. Нехай X – сепарабельний ЛНП, лінійна множина L скрізь щільна в X . Довести, що існує послідовність неперервних операторів $A_n : X \rightarrow L$, $n \geq 1$, така, що $\forall x \in X : A_n x \rightarrow x$, $n \rightarrow \infty$, якщо: а) X – строго нормований простір; б)* (в) X – довільний сепарабельний ЛНП.

Розділ 2. РІВНОМІРНЕ НАБЛИЖЕННЯ НЕПЕРЕРВНИХ ФУНКЦІЙ

У §§ 2.1-2.3 і 2.5 розглядаються дійснозначні функції.

§ 2.1. Теореми Чебишова та Валле-Пуссена у випадку наближення алгебраїчними многочленами

Теорема (Чебишова про альтернанс у випадку наближення алгебраїчними многочленами).

Нехай $x \in C[a, b]$, $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, $x \notin \mathbf{P}_n$, $p_n^* \in \mathbf{P}_n$. Тоді p_n^* – пнн для x в $\mathbf{P}_n \Leftrightarrow$ існують точки

$\{t_1, \dots, t_{n+2}\} \subset [a, b]$, $a \leq t_1 < t_2 < \dots < t_{n+2} \leq b$, які задовольняють такі умови:

1) $|x(t_j) - p_n^*(t_j)| = \|x - p_n^*\|$, $j = \overline{1, n+2}$; 2) $x(t_j) - p_n^*(t_j) = -(x(t_{j+1}) - p_n^*(t_{j+1}))$, $j = \overline{1, n+1}$.

Точки t_1, \dots, t_{n+2} називаються **точками альтернансу**.

2.1.1. (т, в) (Найкраща стала) Знайти пнн $p_0^* \in \mathbf{P}_0$ для функції $x \in C[a, b]$ у просторі $C[a, b]$.

2.1.2. (в) Для функції $x(t) = t^2$, $t \in [-1, 1]$, і кожного $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ знайти пнн $p_n^* \in \mathbf{P}_n$ в $C[-1, 1]$.

2.1.3*. (т, в) (Найкраща лінійна функція) Обґрунтувати такий алгоритм знаходження пнн $p_1^* \in \mathbf{P}_1$ для опуклої функції $x \in C^2[a, b]$: 1) проводимо січну L_1 через точки $(a, x(a))$ та $(b, x(b))$; 2) проводимо дотичну L_2 до графіка функції x , паралельну L_1 ; 3) якщо l_1 та l_2 – функції, для яких прямі L_1 та L_2 – графіки, то $p_1^* = \frac{1}{2}(l_1 + l_2)$.

2.1.4. Знайти пнн $p_n^* \in \mathbf{P}_n$ для x в $C[a, b]$, якщо: а) (в) $x(t) = t^2$, $t \in [0, 2] = [a, b]$, $n = 1$;

б) $x(t) = \sin t$, $t \in [0, 2\pi] = [a, b]$, $n = 0$;

в) $x(t) = \sin t$, $t \in [\frac{\pi}{2}, \frac{5\pi}{2}] = [a, b]$, $n = 1$; г) $x(t) = 1 + \sin 4t$, $t \in [0, 2\pi] = [a, b]$, $n = 2$;

д) $x(t) = t^2$, $t \in [1, 3] = [a, b]$, $n = 1$; е) $x(t) = \sqrt[3]{t}$, $t \in [0, 1] = [a, b]$, $n = 1$;

є) $x(t) = \cos^2 t$, $t \in [0, 10\pi] = [a, b]$, $n \in \{0, 1, \dots, 19\}$.

2.1.5. Довести, що $p^*(t) = 0$, $t \in \mathbb{R}$, – пнн для $x(t) = \sin \pi t$, $t \in [0, 5]$, в \mathbf{P}_n у просторі $C[0, 5]$ при $n \in \{0, 1, 2, 3\}$ і не є пнн для x при $n \geq 4$.

2.1.6. Навести приклад функції $x \in C[0, 1]$, для якої графік її пнн $p_1^* \in \mathbf{P}_1$ не буде паралельний січній, що проходить через точки $(0, x(0))$ та $(1, x(1))$.

2.1.7. Довести, що для непарної (парної) функції $x \in C[-a, a]$ її пнн $p_n^* \in \mathbf{P}_n$ теж непарний (парний).

2.1.8. Знайти пнн $p_n^* \in \mathbf{P}_n$ для $x(t) = t^3$, $t \in [-1, 1]$, в $C[-1, 1]$, якщо: а) $n = 0$; б) $n = 1$; в) $n = 2$.

2.1.9. (в) а) Довести, що якщо $\{A, B\} \subset \mathbb{R}$, $|A| < |B|$, то $\text{sign}(B - A) = \text{sign} B$; б) Довести достатність в теоремі Чебишова про альтернанс.

2.1.10. (т, в) (Теорема про єдність пнн) Довести, що $\forall n \geq 0 \forall x \in C[a, b] \exists! p_n^* \in \mathbf{P}_n$ – пнн для x в \mathbf{P}_n , тобто \mathbf{P}_n – ЧМ.

2.1.11. (т, в) (Теорема Валле-Пуссена) Нехай $x \in C[a, b]$, $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, $a \leq t_1 < t_2 < \dots < t_{n+2} \leq b$, $p_n^* \in \mathbf{P}_n$, $\text{sign}(x(t_j) - p_n^*(t_j)) = -\text{sign}(x(t_{j+1}) - p_n^*(t_{j+1}))$, $j = \overline{1, n+1}$. Довести, що $E(x, \mathbf{P}_n) \geq \min_{1 \leq j \leq n+2} |x(t_j) - p_n^*(t_j)|$.

Зауваження. Одним з основних моментів при розв'язанні задач 2.1.9 – 2.1.11 є використання такого наслідку з основної теореми алгебри: многочлен $p \in \mathbf{P}_n$, не всі коефіцієнти якого рівні нулю, має на довільному відрізку не більше n коренів. Виявляється, що аналоги цих тверджень справедливі у випадку будь-якої системи неперервних функцій, яка має подібну властивість (точні формулювання див. у § 2.4).

2.1.12. Нехай $0 < \varepsilon < \frac{1}{2}$, функції $x_\varepsilon, y_\varepsilon \in C[-1, 1]$ лінійні на відрізках $[-1, -\varepsilon]$, $[-\varepsilon, 0]$, $[0, \varepsilon]$,

$[\varepsilon, 1]$, а в точках $0, \pm \varepsilon, \pm 1$ визначені так: $x_\varepsilon(t) = \begin{cases} 0, & t = \pm 1, \\ 1, & t = \pm \varepsilon, \\ -1, & t = 0, \end{cases} \quad y_\varepsilon(t) = \begin{cases} 0, & t = \pm 1, \\ 1 \pm \varepsilon, & t = \pm \varepsilon, \\ -1, & t = 0, \end{cases}$

$P: C[-1, 1] \rightarrow \mathbf{P}_1$ – оператор найкращого наближення на \mathbf{P}_1 . Побудувати графіки функцій $x_\varepsilon, y_\varepsilon$ та знайти $P(x_\varepsilon), P(y_\varepsilon), \|x_\varepsilon - y_\varepsilon\|_{C[-1,1]}, \|P(x_\varepsilon) - P(y_\varepsilon)\|_{C[-1,1]}$. Зробити звідси висновок, що функція P не є рівномірно неперервною на деякій кулі у просторі $C[-1, 1]$.

2.1.13*. (в) Довести, що для кожного $n \in \mathbb{N}$ оператор найкращого наближення $P: C[0, 1] \rightarrow \mathbf{P}_n$ не лінійний.

2.1.14. Нехай $x \in C[a, b]$ – монотонно неспадна функція, $n \geq 1$. Довести, що монотонно незростаюча функція $p_n \in \mathbf{P}_n$, для якої $p_n(a) > p_n(b)$, не є пнн для x в \mathbf{P}_n .

2.1.15*. Навести приклад відрізка $[a, b]$, монотонно неспадної функції $x \in C[a, b]$ і числа $n \in \mathbb{N}$ таких, що пнн $p_n^* \in \mathbf{P}_n$ функції x не є монотонною функцією на $[a, b]$.

§ 2.2. Многочлени Чебишова I роду

2.2.1. (т, в) Нехай $T_n(t) = \cos n \arccost t$, $t \in [-1, 1]$, $n \geq 0$. Довести, що: а) (рекурентна формула для T_n) $T_0(t) = 1$, $T_1(t) = t$, $T_{n+1}(t) = 2tT_n(t) - T_{n-1}(t)$, $t \in [-1, 1]$, $n \geq 1$; б) $\forall n \geq 0: T_n$ співпадає на $[-1, 1]$ з алгебраїчним многочленом степеня n .

Зауваження. З задачі 2.2.1.б) і основної теореми алгебри випливає коректність наступного означення.

Многочленом Чебишова I роду степеня $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ називається такий алгебраїчний многочлен $T_n: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, що $T_n(t) = \cos n \arccost t$, $t \in [-1, 1]$.

2.2.2. (т, в) Довести, що $\forall n \geq 1$: а) старший коефіцієнт T_n рівний 2^{n-1} ; б) $\|T_n\|_{C[-1,1]} = 1$; $|T_n(t)| = 1$ на $[-1, 1] \Leftrightarrow t = \cos \frac{\pi k}{n} =: t_k, k = \overline{0, n}; -1 = t_n < t_{n-1} < \dots < t_1 < t_0 = 1$ і $T(t_k) = (-1)^k, k = \overline{0, n}$.

2.2.3. (т, в) (Основна екстремальна властивість многочленів Чебишова I роду) Довести, що $\forall n \geq 1$: а) $\tilde{p}_{n-1}(t) = t^n - 2^{1-n} T_{n-1}(t), t \in [-1, 1]$, – пнн для функції $x(t) = t^n, t \in [-1, 1]$, в \mathbf{P}_{n-1} у просторі $C[-1, 1]$; б) $p_n^*(t) = 2^{1-n} T_n(t), t \in [-1, 1]$, – многочлен з найменшою нормою в $C[-1, 1]$ серед алгебраїчних многочленів степеня n з одиничним старшим коефіцієнтом.

2.2.4. Знайти: а) T_2, T_3, T_4, T_5 в явному вигляді; б) нулі $T_n, n \geq 1$.

2.2.5. Довести, що: а) T_n – парна функція при парних n і непарна при непарних n ;

б) (диференціальне рівняння для T_n) $(1-t^2)T_n''(t) - tT_n'(t) + n^2T_n(t) = 0, t \in \mathbb{R}, n \geq 0$;

в) (т) (співвідношення ортогональності) $\int_{-1}^1 \frac{T_n(t)T_m(t)}{\sqrt{1-t^2}} dt = 0, n \neq m, n, m \geq 0$;

г) $|T_n(t)| \leq 2^{n-1}|t|^n, |t| > 1, n \geq 1$, причому при $n > 1$ нерівність строга;

д) $|T_n'(t)| \leq n^2, t \in [-1, 1], n \geq 0$; е) $T_n'(1) = n^2, n \geq 0$;

є) $2(t+1)T_n(t) = T_{n-1}(t) + 2T_n(t) + T_{n+1}(t), t \in \mathbb{R}, n \geq 1$;

ж) $4t^2T_n(t) = T_{n-2}(t) + 2T_n(t) + T_{n+2}(t), t \in \mathbb{R}, n \geq 2$;

з) (в) $T_n(t) = \frac{1}{2} \left((t + \sqrt{t^2 - 1})^n + (t - \sqrt{t^2 - 1})^n \right) = \sum_{k=0}^{\lfloor \frac{n}{2} \rfloor} C_n^{2k} t^{n-2k} (t^2 - 1)^k, t \in \mathbb{R}, n \geq 0$ (тут $\sqrt{u} > 0$

при $u > 0$); и) $T_n(t) = (\text{sign } t)^n \text{ch } n \text{ Arch } |t|, |t| \geq 1, n \geq 0$;

і) $T_n(t) = \frac{1}{2^{n+1}} \left((\sqrt{t+1} + \sqrt{t-1})^{2n} + (\sqrt{t+1} - \sqrt{t-1})^{2n} \right), t \geq 1, n \geq 0$;

і)* (в) (явний вигляд T_n) $T_n(t) = \sum_{k=0}^{\lfloor \frac{n}{2} \rfloor} (-1)^k \frac{n}{n-k} C_{n-k}^k 2^{n-2k-1} t^{n-2k}, t \in \mathbb{R}, n \geq 1$.

2.2.6. Довести, що серед алгебраїчних многочленів p степеня $n \in \mathbb{N}$ зі старшим коефіцієнтом 1 найменшу норму в просторі $C[a, b]$ має многочлен $p(t) = 2 \left(\frac{b-a}{4} \right)^n T_n \left(\frac{2x-a-b}{b-a} \right), x \in [a, b]$.

2.2.7. Нехай $x \in C[-1, 1], n \geq 0, q(t) = a_{n+1}t^{n+1} + a_n t^n + \dots + a_0$, – заданий многочлен. Довести, що у просторі $C[-1, 1]$ має місце нерівність $E(x, \mathbf{P}_n) \geq \frac{|a_{n+1}|}{2^n} - \|x - q\|$.

§ 2.3 Деякі екстремальні властивості многочленів Чебишова I роду

2.3.1. (т) Нехай $\{t_k : k = \overline{0, n}\} \subset \mathbb{R}$ – різні точки, $n \in \mathbb{N}$. Многочлен

$$L_k(t) := L_k(t; t_0, \dots, t_n) := \prod_{\substack{i=0, \\ i \neq k}}^n \frac{t - t_i}{t_k - t_i}, t \in \mathbb{R}, 0 \leq k \leq n,$$

називається **фундаментальним многочленом Лагранжа**; при цьому точки t_k , $0 \leq k \leq n$, називаються **вузлами інтерполяції**. Довести, що: а) $\forall p \in \mathbf{P}_n \quad \forall t \in \mathbb{R}: p(t) = \sum_{k=0}^n p(t_k) L_k(t)$; б) якщо

$t_k = \cos \frac{\pi k}{n}$, $0 \leq k \leq n$, – **чебишовські вузли інтерполяції**, $F: \mathbf{P}_n \rightarrow \mathbb{R}$ – лінійний функціонал такий,

що $\text{sign } F(L_k) = (-1)^k \varepsilon$, $0 \leq k \leq n$, де $|\varepsilon| = 1$, $\varepsilon = \text{const}$, то $\|F\| = \sum_{k=0}^n |F(L_k)| = |F(T_n)|$.

2.3.2. (т, в) Знайти многочлен з найменшою нормою в $C[-1, 1]$ серед многочленів $p \in \mathbf{P}_n$, $n \in \mathbb{N}$, таких, що: а) $p(a) = 1$, де $a \notin [-1, 1]$ – довільне фіксоване; б) $p'(1) = 1$.

2.3.3. Знайти многочлен $p^* \in \mathbf{P}_n$ такий, що: а) $|p^*(a)| = \max \left\{ |p(a)| \mid p \in \mathbf{P}_n, \|p\|_{C[-1, 1]} \leq 1 \right\}$, де $a \notin [-1, 1]$ – довільне фіксоване; б) $\left| (p^*)'(1) \right| = \max \left\{ |p'(1)| \mid p \in \mathbf{P}_n, \|p\|_{C[-1, 1]} \leq 1 \right\}$.

2.3.4. Серед алгебраїчних многочленів p степеня $n \in \mathbb{N}$ таких, що $\|p\|_{C[-1, 1]} \leq 1$, знайти многочлен з найбільшим старшим коефіцієнтом.

§ 2.4. Чебишовські системи функцій (системи Гаара)

Нехай (X, ρ) – метричний простір, $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, множина $A \subset X$ має принаймні $n+1$ точку, $\mathbf{K} = \mathbb{R}$ або $\mathbf{K} = \mathbb{C}$, $\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\} \subset C(A) = C(A, \mathbf{K})$, $H := \text{л.о.}(\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\})$. Функції з H називаються **узагальненими поліномами по системі** $\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\}$. Система функцій $\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\} \subset C(A)$ називається **чебишовською системою** (скорочено – **ЧС**), або **системою Гаара, на множині A порядку n** , якщо кожен узагальнений поліном з $H \setminus \{0\}$ має не більше, ніж n нулів на A .

Зауваження 1. Запис $p \in H \setminus \{0\} \Leftrightarrow p = \sum_{k=1}^n c_k \varphi_k$, де $\{c_0, c_1, \dots, c_n\} \subset \mathbf{K}$ – деякі числа, причому $\sum_{k=1}^n |c_k| > 0$; при цьому узагальнений поліном p називається **нетривіальним**.

2. Поняття ЧС важливе, зокрема, тим, що в цих термінах дається вичерпна відповідь на питання, коли скінченновимірний підпростір простору неперервних на компактї функцій є МС (див. наведену нижче теорему Гаара); загальна теорія (див. задачу 1.5.14) на дане питання відповіді не дає, бо простір $C(X)$ не є строго нормованим (див. задачу 1.5.7.б)). Нагадаємо, що за теоремою Бореля (задача 1.2.4.б)) скінченновимірний підпростір завжди є МІ.

3. Важливі приклади ЧС наведені в задачах 2.4.1, 2.4.2, 2.4.5 – 2.4.9.

Теорема (Гаара). Нехай $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, Q – метричний компакт, який має принаймні $n+2$ точки, $\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\} \subset C(A)$, $H := \text{л.о.}(\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\})$. Тоді H – ЧМ в $C(Q) \Leftrightarrow \{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\}$ – ЧС на Q порядку n .

2.4.1. (т, в) Нехай $n \geq 0$. Довести, що: а) $1, t, t^2, \dots, t^n$ – дійснозначна ЧС порядку n на $[a, b]$; б) $1, z, z^2, \dots, z^n$ – комплекснозначна ЧС порядку n на $A \subset \mathbb{C}$, де A має принаймні $n+1$ точку.

Точка $t_0 \in (a, b)$ називається **нулем кратності $k \in \mathbb{N}$ функції $f \in C^k((a, b))$** , якщо $f(t_0) = f'(t_0) = \dots = f^{(k-1)}(t_0) = 0$, але $f^{(k)}(t_0) \neq 0$.

2.4.2. (т, в) Нехай $T \in \mathbf{T}_n$, $n \geq 0$. Довести, що: а) $\exists P \in \mathbf{P}_{2n} \forall t \in \mathbb{R} : P(e^{it}) = e^{im}T(t)$; б) якщо P –

многочлен з п. а), то $\forall k \in \mathbb{N} \forall t \in \mathbb{R} : P^{(k)}(e^{it}) = \sum_{j=0}^k F_{kj}(t)T^{(j)}(t)$, де $F_{kj} \in C^\infty(\mathbb{R})$, $0 \leq j \leq k$, –

деякі функції; в) (лема про нулі тригонометричного полінома) якщо $T \in \mathbf{T}_n$ – нетривіальний поліном, то він має не більше $2n$ коренів на кожному півінтервалі довжини 2π (тобто на множинах $[a, a + 2\pi)$ і $(a, a + 2\pi]$, де $a \in \mathbb{R}$ – довільне фіксоване число), навіть з урахуванням кратності; г) $1, \cos t, \sin t, \cos 2t, \sin 2t, \dots, \cos nt, \sin nt$ – ЧС порядку $2n$ на всіх півінтервалах довжини 2π .

2.4.3. Довести, що: а) $\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\}$ – ЧС на A тоді і тільки тоді, коли $\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\}$ – лінійно незалежна система функцій на кожній $(n+1)$ -точковій підмножині множини A ; б) ЧС на A є лінійно незалежною системою функцій на A .

2.4.4. Навести приклад лінійно незалежної системи з трьох функцій, яка не ЧС порядку 2 на $[-1, 1]$.

2.4.5. (в) Довести, що $1, \cos t, \cos 2t, \dots, \cos nt$ – ЧС порядку n на: а) $[0, \pi)$; б)* $[0, \pi]$.

2.4.6. Довести, що система $\sin t, \sin 2t, \dots, \sin nt$ на $(0, \pi)$ є ЧС порядку $n-1$, а на $[0, \pi)$ не є.

2.4.7. (в) Нехай $-\infty < a_1 < a_2 < \dots < a_n < +\infty$. Довести, що $e^{a_1 t}, \dots, e^{a_n t}$ – ЧС порядку $n-1$ на $[a, b]$.

2.4.8. Нехай $-\infty < a_1 < a_2 < \dots < a_n < +\infty$, $0 < a < b < +\infty$. Довести, що t^{a_1}, \dots, t^{a_n} – ЧС порядку $n-1$ на $[a, b]$.

2.4.9. (в) Нехай $n \in \mathbb{N}$, $f \in C^n[a, b]$, $f^{(n)}(t) > 0$, $t \in (a, b)$. Довести, що $1, t, \dots, t^{n-1}, f(t)$ – ЧС порядку n на $[a, b]$.

2.4.10. Довести, що система функцій $\varphi_0(t) = t^2 - t$, $\varphi_1(t) = t^2 + t$, $\varphi_2(t) = t^2 + 1$ є ЧС порядку 2 на \mathbb{R} , але жодна з систем $\{\varphi_i, \varphi_j\}$, $i, j \in \{0, 1, 2\}$, $i \neq j$, не є ЧС порядку 1 на \mathbb{R} .

2.4.11. Нехай $\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\}$ – дійснозначна ЧС порядку n на колі (в \mathbb{R}^2). Довести, що n – парне.

2.4.12. Нехай $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, $\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\} \subset C(A)$. Довести, що: а) (критерій того, що система є ЧС) $\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\}$ – ЧС на $A \Leftrightarrow \forall \{t_0, t_1, \dots, t_n\} \subset A$ – різних точок:

$$\Delta_n := \begin{vmatrix} \varphi_0(t_0) & \dots & \varphi_n(t_0) \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \varphi_0(t_n) & \dots & \varphi_n(t_n) \end{vmatrix} \neq 0;$$

б) (інтерполяційна теорема для ЧС) $\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\}$ – ЧС на $A \Leftrightarrow \forall \{t_0, t_1, \dots, t_n\} \subset A$ – різних точок $\forall \{y_0, y_1, \dots, y_n\} \subset \mathbf{K} \exists!$ $p \in \text{л.о.}\{\varphi_0, \dots, \varphi_n\} : p(t_k) = y_k, k = \overline{0, n}$; при цьому

$$p(t) = -\frac{1}{\Delta_n} \begin{vmatrix} 0 & \varphi_0(t) & \varphi_1(t) & \dots & \varphi_n(t) \\ y_0 & \varphi_0(t_0) & \varphi_1(t_0) & \dots & \varphi_n(t_0) \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ y_n & \varphi_0(t_n) & \varphi_1(t_n) & \dots & \varphi_n(t_n) \end{vmatrix}.$$

2.4.13. (в) Довести, що на $A = [0, 1]^2$ в \mathbb{R}^2 : а) існує ЧС комплекснозначних функцій порядку $n \geq 0$; б)* не існує ЧС дійснозначних функцій порядку $n \geq 1$.

Зауваження. Повну характеристику компактів, на яких існують дійснозначні ЧС, дає **теорема Мерх'юбера**: якщо на метричному компактi A існує дійснозначна ЧС порядку $n \geq 1$, то A гомеоморфний колу або його частині.

2.4.14. Знайти необхідну і достатню умову на $[a, b]$, щоб у просторі $C[a, b]$: а) F була МС; б) для $x(t) = 1, t \in [a, b]$, $\exists!$ енн в F , якщо: 1) $F = \{ \alpha t^2 \mid \alpha \in \mathbb{R} \}$; 2) $F = \{ \alpha t^3 \mid \alpha \in \mathbb{R} \}$.

2.4.15. Довести, що: а) для кожного $n \geq 1$ і кожного $T \in \mathbf{T}_n$ такого, що $t - \pi \leq T_n(t) \leq t + \pi, t \in [0, 2\pi)$, поліном T є пнн для $x(t) = t, t \in [0, 2\pi)$, в \mathbf{T}_n ; б) \mathbf{T}_n не є ЧМ в $C[0, 2\pi)$. Чи не суперечить це теоремі Гаара, адже $1, \cos t, \sin t, \dots, \cos nt, \sin nt$ – ЧС на $[0, 2\pi)$?

Зауваження. Теорема Чебишова про альтернанс залишиться справедливою і в тому випадку, коли в ній \mathbf{P}_n замінити на $H := \text{л.о.}(\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\})$, де $\{\varphi_0, \varphi_1, \dots, \varphi_n\}$ – ЧС на відрізку $[a, b]$ порядку $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$.

2.4.16. (в) Довести достатність в теоремі Чебишова про альтернанс для ЧС на відрізку.

2.4.17. Нехай $Q = [0, 1], H = \text{л.о.}\{t, t^2, \dots, t^{n+1}\}, x(t) := 1, t \in [0, 1]$. Довести, що $E(x, H) = 1, p^*(t) = t$, – пнн для x в $H, M(x - p^*) := \{t \in [0, 1] \mid |x(t) - p^*(t)| = \|x - p^*\|_\infty\}$ має одну точку (тобто не існує альтернансу). Чи не суперечить це теоремі Чебишова про альтернанс? Чи є пнн для x в H єдиним? Чому?

§ 2.5. Теорема Чебишова та Валле-Пуссена у випадку наближення тригонометричними поліномами

Теорема (Чебишова про альтернанс у випадку наближення тригонометричними поліномами). Нехай $x \in \tilde{C}, n \in \mathbb{N} \cup \{0\}, x \notin \mathbf{T}_n, T_n^* \in \mathbf{T}_n$. Тоді T_n^* – пнн для x в $\mathbf{T}_n \Leftrightarrow$ існують точки $\{t_1, \dots, t_{2n+2}\} \subset [0, 2\pi), 0 \leq t_1 < t_2 < \dots < t_{2n+2} < 2\pi$, які задовольняють такі умови:

- 1) $|x(t_j) - T_n^*(t_j)| = \|x - T_n^*\|, j = \overline{1, 2n+2}$;
- 2) $x(t_j) - T_n^*(t_j) = -(x(t_{j+1}) - T_n^*(t_{j+1})), j = \overline{1, 2n+1}$.

Точки t_1, \dots, t_{2n+2} називаються **точками альтернансу**.

2.5.1. Знайти $T_0^* \in \mathbf{T}_0$ – пнн для непарної функції $x \in \tilde{C}$ в \mathbf{T}_0 .

2.5.2. Для кожного $n \geq 0$ у просторі \tilde{C} знайти $T_n^* \in \mathbf{T}_n$ – пнн для функції: а) (в) $x(t) = \sin^2 t, t \in \mathbb{R}$; б) $x(t) = \sin^4 t, t \in \mathbb{R}$.

2.5.3. Довести, що якщо $x \in \tilde{C}$ – непарна (парна) функція, то пнн для x в $\mathbf{T}_n, n \geq 1$, має вигляд

$$T_n^*(t) = \sum_{k=0}^n a_k \cos kt \quad (\text{відповідно, } T_n^*(t) = \sum_{k=1}^n a_k \sin kt), t \in \mathbb{R}.$$

2.5.4. (в) Нехай $a_k \geq 0, n_k \in \mathbb{N}, \frac{n_{k+1}}{n_k} = 2p_k + 1$, де $p_k \in \mathbb{N}, k \geq 0$, ряд $\sum_{k=0}^{\infty} a_k$ збігається,

$x(t) = \sum_{k=0}^{\infty} a_k \cos(n_k t), t \in \mathbb{R}$. Довести, що: а) $x \in \tilde{C}$; б) $\forall n \geq 1: T_n^*(t) = \sum_{k=0}^m a_k \cos(n_k t), t \in \mathbb{R}$, –

пнн для x в \mathbf{T}_n , де $m \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ таке, що $n_m \leq n < n_{m+1}$.

Зауваження. Функція з задачі 2.5.4 при $a_k = a^k$ і $n_k = b^k$, $k \geq 0$, де $a \in (0,1)$, $b \in \mathbb{N} \setminus \{1\}$ – непарне, називається **функцією Вейерштрасса**. Вона цікава тим, що $\forall t \in \mathbb{R} : \exists x'(t) \in \mathbb{R}$ при $ab > 1$ (це довів Вейерштрасс у 1872 р. при $ab > 1 + \frac{3}{2}\pi$ і Гарді у 1909 р. при $ab > 1$).

2.5.5. (в) Нехай $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$ – фіксовані. Знайти поліном T_n^* з найменшою нормою в \tilde{C} серед поліномів виду

$$T_n(t) = \alpha \cos nt + \beta \sin nt + a_{n-1} \cos(n-1)t + b_{n-1} \sin(n-1)t + \dots + a_1 \cos t + b_1 \sin t + a_0.$$

2.5.6. (в) Довести достатність в теоремі Чебишова про альтернанс у випадку наближення тригонометричними поліномами.

2.5.7. (г) (**Лема про компактифікацію півінтервала**) Нехай $\rho(t, s) := \min\{|t-s|, 2\pi - |t-s|\}$, $t, s \in Q := [0, 2\pi)$. Довести, що: а) (Q, ρ) – компактний метричний простір;

б) $C(Q) = \left\{x \in C([0, 2\pi)) \mid \exists \lim_{t \rightarrow 2\pi^-} x(t) = x(0)\right\} =: M$; зробити звідси висновок, що простори \tilde{C} , $\{x \in C[0, 2\pi] \mid x(2\pi) = x(0)\}$, M і $C(Q)$ ізометрично ізоморфні (а отже, їх «можна ототожнити»).

Зауваження. З задачі 2.5.7.а) випливає, що існує ізометрія між метричними просторами (Q, ρ) і одиничним колом в \mathbb{R}^2 , відстань між точками якого рівна довжині меншої з двох його дуг, що з'єднують ці точки (а отже, ці метричні простори «можна ототожнити»).

2.5.8. (т, в) (**Теорема про єдиність пнн**) Довести, що $\forall n \geq 0 \forall x \in C[a, b] \exists! T_n^* \in \mathbf{T}_n$ – пнн для x в \mathbf{T}_n , тобто \mathbf{T}_n – ЧМ.

2.5.9. (т, в) (**Теорема Валле-Пуссена**) Нехай $x \in C[a, b]$, $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, $a \leq t_1 < t_2 < \dots < t_{n+2} \leq b$, $p_n^* \in \mathbf{P}_n$, $\text{sign}(x(t_j) - p_n^*(t_j)) = -\text{sign}(x(t_{j+1}) - p_n^*(t_{j+1}))$, $j = \overline{1, n+1}$. Довести, що $E(x, \mathbf{P}_n) \geq \min_{1 \leq j \leq n+2} |x(t_j) - p_n^*(t_j)|$.

Розділ 3. ТЕОРЕМА ВЕЙЄРШТРАССА ТА ЇЇ УЗАГАЛЬНЕННЯ

§ 3.1. Теорема Стоуна

3.1.1*. Довести, що наступні твердження рівносильні: 1) $\forall x \in C[a, b] \forall \varepsilon > 0 \exists p \in \mathbf{P} : \|x - p\|_{C[a,b]} < \varepsilon$; 2) $\forall x \in \tilde{C} \forall \varepsilon > 0 \exists T \in \mathbf{T} : \|x - T\|_{\tilde{C}} < \varepsilon$.

Зауваження. Задача 3.1.1. показує, що перша теорема Вейерштрасса (про рівномірне наближення неперервної на відрізьку функції алгебраїчними многочленами) рівносильна другій теоремі Вейерштрасса (про рівномірне наближення 2π -періодичної неперервної на осі функції тригонометричними поліномами).

Нехай (Q, ρ) – компактний метричний простір, $\mathbf{K} = \mathbb{R}$ або $\mathbf{K} = \mathbb{C}$, $C(Q)$ – простір неперервних \mathbf{K} -значних функцій з нормою $\|x\| := \|x\|_{C(Q)} := \max_{t \in Q} |x(t)|$, $x \in C(Q)$. Множина $A \subset C(Q)$ називається **алгеброю**, якщо $\forall x, y \in A \forall \alpha, \beta \in \mathbf{K} : \alpha x + \beta y \in A$ (тобто A – лінійний простір) і $xy \in A$. Кажуть, що алгебра A **розділяє точки** Q , якщо $\forall t_1, t_2 \in Q, t_1 \neq t_2, \exists x \in A : x(t_1) \neq x(t_2)$. Кажуть, що алгебра A **ніде не зникає на** Q , якщо $\forall t \in Q \exists x \in A : x(t) \neq 0$.

Теорема (Стоуна). Нехай (Q, ρ) – компактний метричний простір, $\mathbf{K} = \mathbb{R}$. Тоді для того, що алгебра $A \subset C(Q)$ була скрізь щільною в ЛНП $C(Q)$ необхідно і достатньо, щоб алгебра A розділяла точки Q і ніде не зникала на Q .

3.1.2. Нехай (Q, ρ) – компактний метричний простір. Довести, що: а) $C(Q)$ – алгебра, що розділяє точки Q і ніде не зникає на Q ; б) множина сталих функцій – алгебра, що не розділяє точок Q , але ніде не зникає на Q ; в) якщо функція $x(t) = 1, t \in Q$, належить алгебрі A , то вона ніде не зникає на Q .

3.1.3. Довести необхідність у теоремі Стоуна, тобто довести, що якщо Q – метричний компакт і алгебра $A \subset C(Q)$ є скрізь щільною у просторі $C(Q)$, то A розділяє точки Q і ніде не зникає на Q .

3.1.4. Нехай $0 \leq a < b < +\infty$. Застосувати теорему Стоуна у просторі $C[a, b]$ до множини функцій виду $p(t) = a_n t^{2n} + a_{n-1} t^{2n-2} + \dots + a_0, t \in [a, b]$, де $\{a_0, \dots, a_n\} \subset \mathbb{R}, n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$. Вивести звідси, що $\forall x \in C[-b, b]$ – парної функції $\forall \varepsilon > 0 \exists p \in \mathbf{P}$ – парний многочлен: $\|x - p\|_{C[-b, b]} < \varepsilon$.

3.1.5. Довести, що $\forall x \in C[-b, b]$ – непарної (парної) функції $\forall \varepsilon > 0 \exists p \in \mathbf{P}$ – непарний (парний) многочлен: $\|x - p\|_{C[-b, b]} < \varepsilon$.

Зауваження. Твердження задачі 3.1.5 у випадку непарної функції можна довести за допомогою задачі 3.1.6 і останнього твердження задачі 3.1.4, а можна отримати й з інших міркувань.

3.1.6. Нехай множина M скрізь щільна у просторі $C[0, 1]$. Довести, що $\forall x \in C[0, 1], x(0) = 0, \forall \varepsilon > 0 \exists y \in M \forall t \in [0, 1]: |x(t) - ty(t)| < \varepsilon$.

3.1.7. Довести, що множина $\{t^{5n}, t \in [0, 2]: n \geq 0\}$ тотальна в $C[0, 2]$. Чи є тотальною в $C[0, 2]$ множина $\{t^{5n}, t \in [0, 2]: n \geq 1\}$? Чому?

3.1.8. Нехай $0 < a < b < +\infty$. Довести, що наступні множини тотальні в $C[a, b]$: а) $\{t^{5n}, t \in [a, b]: n \geq 1\}$; б) $\{t^{n+5}, t \in [a, b]: n \geq 0\}$; в) $\{(\ln t)^n, t \in [a, b]: n \geq 0\}$.

3.1.9. (т) Довести такі наслідки з теореми Стоуна:

1) (перша теорема Вейєрштрасса в \mathbb{R}^m) Нехай $m \in \mathbb{N}, Q \subset \mathbb{R}^m$ – компакт, $x \in C(Q)$. Тоді $\forall \varepsilon > 0 \exists p$ – многочлен m змінних виду $p(\bar{t}) = \sum_{k_1=0}^{n_1} \dots \sum_{k_m=0}^{n_m} c_{k_1 \dots k_m} t_1^{k_1} \cdot \dots \cdot t_m^{k_m}, \bar{t} = (t_1, \dots, t_m) \in Q$, де $\{n_1, \dots, n_m\} \subset \mathbb{N} \cup \{0\}, \{c_{k_1 \dots k_m} \mid 0 \leq k_i \leq n_i, i = \overline{1, m}\} \subset \mathbb{R}$, – стали, такий, що $\|x - p\|_{C(Q)} < \varepsilon$;

2) (в) (друга теорема Вейєрштрасса в \mathbb{R}) $\forall x \in \tilde{C} \forall \varepsilon > 0 \exists T \in \mathbf{T}: \|x - T\|_{\tilde{C}} < \varepsilon$;

3) (друга теорема Вейєрштрасса в \mathbb{R}^2) Нехай функція $x \in C(\mathbb{R}^2)$ є 2π -періодичною по кожній змінній при всіх фіксованих значеннях іншої змінної. Тоді $\forall \varepsilon > 0 \exists T$ – тригонометричний поліном двох змінних виду

$$T(\bar{t}) = \sum_{k_1=0}^{n_1} \sum_{k_2=0}^{n_2} \left(a_{k_1 k_2} \cos k_1 t \cos k_2 t + b_{k_1 k_2} \cos k_1 t \sin k_2 t + c_{k_1 k_2} \sin k_1 t \cos k_2 t + d_{k_1 k_2} \sin k_1 t \sin k_2 t \right), \bar{t} = (t_1, t_2) \in \mathbb{R}^2,$$

такий, що $\forall \bar{t} \in \mathbb{R}^2: |x(\bar{t}) - T(\bar{t})| < \varepsilon$;

4) Нехай $R := \left\{ \frac{p}{q} \mid p \in \mathbf{P}, q \in \mathbf{P}, \deg p \leq \deg q, \forall t \in \mathbb{R} : q(t) \neq 0 \right\}$ – множина раціональних

функцій, де $\deg p$ – степінь многочлена p . Тоді $\forall x \in C[a, b] \forall \varepsilon > 0 \exists r \in R : \|x - r\|_{C[a, b]} < \varepsilon$;

5) (в) Нехай $C_\infty := \left\{ x \in C(\mathbb{R}) \mid \exists \lim_{t \rightarrow +\infty} x(t) = \lim_{t \rightarrow -\infty} x(t) \in \mathbb{R} \right\}$, $x : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$. Тоді $x \in C_\infty \Leftrightarrow$

$\forall \varepsilon > 0 \exists r \in \mathbb{R} \forall t \in \mathbb{R} : |x(t) - r| < \varepsilon$.

3.1.10. Нехай $1 \leq p < +\infty$, R – множина раціональних функцій з задачі 3.1.9.4). Довести, що множина $R \cap L_p(\mathbb{R})$ скрізь щільна в $L_p(\mathbb{R})$.

3.1.11. Нехай $\{x_n : n \geq 1\} \subset C[a, b]$ – послідовність функцій, яка розділяє точки $[a, b]$. Довести, що $\forall x \in C[a, b] \forall \varepsilon > 0 \exists m \in \mathbb{N} \exists y \in C(\mathbb{R}^m) \forall t \in [a, b] : |x(t) - y(x_1(t), \dots, x_m(t))| < \varepsilon$.

3.1.12. Нехай $\varphi \in C[a, b]$. Довести, що $\forall x \in C[a, b] \forall \varepsilon > 0 \exists n \in \mathbb{N} \exists \{a_0, \dots, a_n\} \subset \mathbb{R} \forall t \in [a, b] : \left| x(t) - \sum_{k=0}^n a_k \varphi^k(t) \right| < \varepsilon$ тоді і тільки тоді, коли φ строго монотонна на $[a, b]$ функція.

3.1.13. Нехай (T_i, d_i) , $i = 1, 2$, – компактні метричні простори, $T_1 \times T_2$ – їх декартів добуток з метрикою $d = \sqrt{d_1^2 + d_2^2}$. Довести, що $\forall x \in C(T_1 \times T_2) \forall \varepsilon > 0 \exists n \in \mathbb{N} \exists \{y_{i1}, \dots, y_{in}\} \subset C(T_i)$, $i = 1, 2$, $\forall (t_1, t_2) \in T_1 \times T_2 : \left| x(t_1, t_2) - \sum_{k=1}^n y_{1k}(t_1) y_{2k}(t_2) \right| < \varepsilon$.

3.1.14. (в) Нехай $Q = \{z \in \mathbb{C} \mid |z| \leq 1\}$, \mathbf{P} – множина алгебраїчних многочленів з комплексними коефіцієнтами. Довести, що: а) Q – компакт, \mathbf{P} – алгебра, що розділяє точки і ніде не зникає на Q ; б) функції з множини $\bar{\mathbf{P}}$ аналітичні на $Q^\circ = \{z \in \mathbb{C} \mid |z| < 1\}$. Зробити звідси висновок, що $\bar{\mathbf{P}} \neq C(Q)$, а отже, теорема Стоуна для дійснозначних функцій є хибною у випадку комплекснозначних функцій.

3.1.15. (т) (Теорема Стоуна для комплекснозначних функцій) Нехай Q – метричний компакт, $A \subset C(Q) = C(Q, \mathbb{C})$ – алгебра, що розділяє точки і ніде не зникає на Q , а також $\forall x \in A$: комплексноспряжена функція $\bar{x} \in A$. Довести, що множина A скрізь щільна в $C(Q)$.

§ 3.2. Четвертий наслідок з теореми Гана-Банаха. Теорема Мюнца

Нехай X – ЛНП, $M \subset X$. Множина $M^\perp := \{f \in X^* \mid f(x) = 0, x \in M\}$ називається *анулятором* множини M .

3.2.1. Довести, що: а) M^\perp – підпростір в X^* ; б) $M^\perp = (з.л.о.(M))^\perp$. Що являє собою M^\perp , якщо X – гільбертів простір?

3.2.2. (т, в) (Четвертий наслідок з теореми Гана-Банаха) Нехай X – ЛНП, $M \subset X$. Довести, що M тотальна в $X \Leftrightarrow M^\perp = \{0\}$.

Зауваження. Задача 3.2.2. стверджує рівносильність умов: 1) M тотальна в X ; 2) $\forall f \in X^* : f = 0$ на $M \Rightarrow f = 0$ на X .

3.2.3. Довести, що множина $\{t^{4n+1}, t \in [0, 1] : n \geq 10\}$ тотальна в $L_p[0, 1]$, $1 \leq p < +\infty$.

3.2.4*. Нехай X – ЛНП, $M \subset X$.

1) Довести, що $\{x \in X \mid f(x) = 0, f \in M^\perp\} = з.л.о.(M)$;

2) Довести, що якщо X – рефлексивний простір, M – підпростір, то $M^{\perp\perp} = M$ (точніше, $M^{\perp\perp} = \varphi(M)$, де $\varphi: X \rightarrow X^{**}$ – оператор канонічного вкладення);

3) Чи справедливе твердження п. 2) для не рефлексивного простору X ?

4) Довести, що $M^{\perp\perp} \cap X = \text{з.л.о.}(M)$ (точніше, $M^{\perp\perp} \cap \varphi(X) = \varphi(\text{з.л.о.}(M))$).

3.2.5*. Нехай X – бананів простір, $M \subset X^*$. Розглянемо такі твердження: а) M тотальна множина в X^* ; б) якщо $x \in X$ таке, що $f(x) = 0$ для будь-якого $f \in M$, то $x = \bar{0}$. Довести, що: 1) а) \Rightarrow б); 2) якщо X – рефлексивний простір, то б) \Rightarrow а); 3) умова рефлексивності в п. 2) істотна; 4) якщо X є спряженим до деякого бананового простору і б) \Rightarrow а), то простір X рефлексивний.

3.2.6*. (в) Нехай X – ЛНП Чи правильно, що для довільного підпростору $L \subset X^*$ існує підпростір $M \subset X$, такий, що $L = M^{\perp}$?

3.2.7. Нехай $0 < a < b < +\infty$, послідовність $\{\lambda_n : n \geq 1\} \subset \mathbb{C}$ має граничну точку в \mathbb{C} , $M := \{t^{\lambda_n}, t \in [a, b] : n \geq 1\}$. Довести, що:

а) $\forall z_0 \in \mathbb{C} : \frac{t^{z_0+z} - t^{z_0}}{z} \rightarrow t^{z_0} \ln t, z \rightarrow 0$, рівномірно по t на $[a, b]$;

б) (в) якщо $f \in M^{\perp}$, $u(t, z) := t^z, z \in \mathbb{C}, t \in [a, b]$, а також $g(z) := f(u(\cdot, z))$, $z \in \mathbb{C}$, то g є аналітичною функцією на \mathbb{C} , $g \equiv 0$ на \mathbb{C} , зокрема, $f(u(\cdot, n)) = 0, n \geq 0$;

в) (в) M – тотальна множина в комплексному просторі $C[a, b]$ (частинний випадок теореми Мюнца).

Теорема (Мюнца). Якщо $0 \leq a < b < +\infty, \{\alpha_n : n \geq 1\} \subset (0, +\infty)$, то множина узагальнених поліномів виду $p(t) = c_0 + \sum_{k=1}^n c_k t^{\alpha_k}, t \in [a, b]$, є скрізь щільною в $C[a, b]$, тоді і тільки тоді, коли ряд $\sum_{k=1}^n \frac{1}{\alpha_k}$ розбігається.

3.2.8. Навести приклад послідовності $\{\alpha_n : k \geq 1\}$, для якої множина узагальнених поліномів виду

$p(t) = c_0 + \sum_{k=1}^n c_k t^{\alpha_k}, t \in [a, b]$, скрізь щільна в $C[a, b]$, але не задовольняє умови теореми Стоуна.

§ 3.3. Теорема Мергеляна

Нехай $M \subset \mathbb{C}$. Кажуть, що функція $f: M \rightarrow \mathbb{C}$ належить класу $A(M)$, якщо f неперервна на M і аналітична на множині M° внутрішніх точок множини M .

3.3.1. (т, в) Довести, що коли $M \subset \mathbb{C}, f: M \rightarrow \mathbb{C}$ і $\forall \varepsilon > 0 \exists p \in \mathbf{P} \forall z \in M : |f(z) - p(z)| < \varepsilon$, то $f \in A(M)$.

3.3.2*. (т, в) Довести, що коли множина $M \subset \mathbb{C}$ така, що $\forall f \in A(M) \forall \varepsilon > 0 \exists p \in \mathbf{P} \forall z \in M : |f(z) - p(z)| < \varepsilon$, то: 1) M – замкнена в \mathbb{C} ; 2) M – обмежена в \mathbb{C} ; 3) $\mathbb{C} \setminus M$ – зв'язна в \mathbb{C} .

Зауваження. Теорема Мергеляна стверджує, що справджується твердження, обернене до твердження задачі 3.3.2., а саме якщо множина M задовольняє умови 1) – 3), то кожен функцію з $A(M)$ можна як завгодно добре рівномірно наблизити на M алгебраїчними многочленами.

§ 3.4. Теорема Коровкіна і многочлени Бернштейна

У цьому параграфі вважаємо, що $C[a, b]$ – дійсний ЛНП, $\forall f, g \in C[a, b]: f \geq 0 \stackrel{def}{\Leftrightarrow} f(t) \geq 0, t \in [a, b]$, і $f \geq g \stackrel{def}{\Leftrightarrow} f - g \geq 0$. Лінійний функціонал $\Phi: C[a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ називається **додатним**, якщо $\forall f \in C[a, b]: f \geq 0 \Rightarrow \Phi(f) \geq 0$. Лінійний оператор $U: C[a, b] \rightarrow C[a, b]$ називається **додатним**, якщо $\forall f \in C[a, b]: f \geq 0 \Rightarrow U(f) \geq 0$.

3.4.1. Знайти необхідну і достатню умову на: а) числа $\{a_1, \dots, a_n\} \subset \mathbb{R}$, за якої функціонал

$\Phi(f) = \sum_{k=1}^n a_k f(t_k), f \in C[a, b]$, де $n \in \mathbb{N}, \{t_1, \dots, t_n\} \subset [a, b]$ – сталі, є додатним; б) функцію

p , за якої функціонал $\Phi(f) = \int_a^b p(t) f(t) dt, f \in C[a, b]$, є додатним, якщо: 1) $p \in C[a, b]$; 2)* $p \in L_1[a, b]$; в) функцію $g \in BV[a, b]$, g неперервна справа на (a, b) , за якої функціонал $\Phi(f) = \int_a^b f(t) dg(t), f \in C[a, b]$, є додатним.

3.4.2. Навести приклад лінійного оператора в $C[a, b]$, який: а) є додатним; б) не є додатним.

3.4.3. Нехай Φ – додатний функціонал на $C[a, b]$. Довести, що:

а) (**монотонність**) $\forall f, g \in C[a, b]: f \geq g \Rightarrow \Phi(f) \geq \Phi(g)$;

б) $\forall f \in C[a, b]: |\Phi(f)| \leq \Phi(|f|)$; в) $\Phi \in (C[a, b])^*$ і $\|\Phi\| = \Phi(e_0)$, де $e_0(t) = 1, t \in [a, b]$;

г) (**нерівність Коші-Буняковського**) $\forall f, g \in C[a, b]: (\Phi(f \cdot g))^2 \leq \Phi(f^2) \Phi(g^2)$.

Отримати з п. г) нерівність Коші-Буняковського для сум та інтегралів.

3.4.4. Довести, що якщо для функціонала $\Phi \in (C[a, b])^*$ норма $\|\Phi\| = \Phi(e_0)$, де $e_0(t) = 1, t \in [a, b]$, то Φ – додатний функціонал.

3.4.5. Нехай $e_k(t) := t^k, t \in [a, b], k = 0, 1, 2, c \in [a, b]$ – довільне фіксоване число, $h(t) := (t - c)^2, t \in [a, b], \Phi(f) := f(c), f \in C[a, b]$. Нехай також $\{\Phi_n: n \geq 1\}$ – послідовність додатних функціоналів на $C[a, b]$. Довести, що:

а) (в) $\forall f \in C[a, b] \forall \varepsilon > 0 \forall t \in [a, b]: -\varepsilon - \frac{2}{\delta^2} \|f\| h(t) \leq f(t) - f(c) \leq \frac{2}{\delta^2} \|f\| h(t) + \varepsilon$, де число $\delta = \delta(f, \varepsilon) > 0$ таке, що $\forall t \in [a, b], |t - c| < \delta: |f(t) - f(c)| < \varepsilon$;

б) (**теорема Коровкіна для функціоналів**) $\forall f \in C[a, b]: \Phi_n(f) \rightarrow \Phi(f), n \rightarrow \infty$, тоді і тільки тоді, коли виконується одна з умов: 1) $\Phi_n(e_0) \rightarrow \Phi(e_0), \Phi_n(h) \rightarrow \Phi(h), n \rightarrow \infty$; 2) $\Phi_n(e_k) \rightarrow \Phi(e_k), n \rightarrow \infty, k = 0, 1, 2$.

3.4.6. Нехай функціонали $\Phi, \Phi_n \in (C[a, b])^*$ такі, що $\Phi_n(e_k) \rightarrow \Phi(e_k), n \rightarrow \infty, k = 0, 1, 2$, де $e_0(t) := t^k, t \in [a, b], k = 0, 1, 2$, а також для кожного $n \in \mathbb{N}$ функціонал $\Phi_n - \Phi$ додатний. Довести, що $\forall f \in C[a, b]: \Phi_n(f) \rightarrow \Phi(f), n \rightarrow \infty$.

3.4.7. (т) Нехай U – додатний оператор в $C[a, b]$. Довести, що: а) (монотонність) $\forall f, g \in C[a, b]: f \geq g \Rightarrow U(f) \geq U(g)$; б) $\forall f \in C[a, b]: |U(f)| \leq U(|f|)$; в) U – ЛНО в $C[a, b]$ і $\|U\| = \|Ue_0\|_{C[a, b]}$, де $e_0(t) = 1, t \in [a, b]$.

3.4.8*. (т, в) (Теорема Коровкіна для операторів) Нехай $\{U_n: n \geq 1\}$ – послідовність додатних операторів на $C[a, b]$, а також $U_n(e_k) \rightarrow e_k, n \rightarrow \infty$, де $e_k(t) := t^k, t \in [a, b], k = 0, 1, 2$.

Довести, що $U_n \xrightarrow{s} I, n \rightarrow \infty$, в $C[a, b]$, тобто $\forall f \in C[a, b]: U_n(f) \rightarrow f, n \rightarrow \infty$, в $C[a, b]$.

Зауваження. Теорема Коровкіна для функціоналів і операторів (3.4.5.б) та 3.4.8) мають місце і у просторі \tilde{C} , якщо замість e_0, e_1, e_2 взяти $\tilde{e}_0(t) = 1, \tilde{e}_1(t) = \cos t, \tilde{e}_2(t) = \sin t, t \in \mathbb{R}$. Теорема Коровкіна для функціоналів і операторів (3.4.5.б) та 3.4.8) залишаються справедливими і якщо в них $\{e_0, e_1, e_2\}$ – довільна ЧС порядку 2 на $[a, b]$. Задача 3.4.9. показує, що останню умову не можна замінити умовою лінійної незалежності системи e_0, e_1, e_2 .

3.4.9. Нехай $\{e_0, e_1, e_2\} \subset C[a, b]$ лінійно незалежна система, яка не є ЧС на $[a, b]$.

а) Нехай $\{t_0, t_1, t_2\} \subset [a, b]$ – різні нулі деякого нетривіального полінома $\sum_{i=0}^2 a_i e_i$. Довести, що

система рівнянь $\sum_{k=0}^2 x_k e_i(t_k) = 0, i = 0, 1, 2$, має такий нетривіальний розв'язок $(\lambda_0, \lambda_1, \lambda_2)$, що $|\lambda_k| < 1, k = 0, 1, 2$, і принаймні два з трьох чисел $\lambda_0, \lambda_1, \lambda_2$ невід'ємні;

б) Нехай $(\lambda_0, \lambda_1, \lambda_2)$ – розв'язок системи з п. а), причому для визначеності вважаємо, що $-1 < \lambda_0 \leq \lambda_1 \leq \lambda_2 < 1, \lambda_1 \geq 0$. Оператор $U: C[a, b] \rightarrow C[a, b]$ визначимо так:

$$(Uf)(t) := \begin{cases} f(t), & t \in [a, b] \setminus \{t_0\}, \\ (1 + \lambda_0)f(t_0) + \lambda_1 f(t_1) + \lambda_2 f(t_2), & t = t_0, \end{cases} \quad f \in C[a, b].$$

Довести, що U – додатний оператор в $C[a, b]$, $Ue_i = e_i, i = 0, 1, 2$, але $\exists f \in C[a, b]: Uf \neq f$.

3.4.10. Нехай $\{\Phi_n: n \geq 1\}$ – послідовність додатних функціоналів на $C[a, b]$, $e_0(t) := 1, t \in [a, b]$, $h \in C[a, b], h \geq 0$ на $[a, b]$, $\Phi_n(e_0) \rightarrow 1, \Phi_n(h) \rightarrow 0, n \rightarrow \infty$. Довести, що: а) функція h має нулі на $[a, b]$; б)* якщо $c \in [a, b], h(c) = 0, f \in C[a, b]$ і множина коренів рівняння $f(x) = f(c)$ містить усі нулі функції h на $[a, b]$, то $\Phi_n(f) \rightarrow f(c), n \rightarrow \infty$.

Многочлен $B_n(f, t) := \sum_{k=0}^n f\left(\frac{k}{n}\right) C_n^k t^k (1-t)^{n-k}, t \in [0, 1], f \in C[0, 1]$, називається

многочленом С. Н. Бернштейна, а оператор $C[0, 1] \ni f \mapsto B_n(f, \cdot) \in C[0, 1]$ – оператором С. Н. Бернштейна порядку $n \geq 1$.

3.4.11. (т) Нехай $e_k(t) := t^k, t \in [0, 1], k = 0, 1, 2$. Довести, що $B_n e_k = e_k, k = 0, 1$,

$(B_n e_2)(t) = e_2(t) + \frac{t(1-t)}{n}, t \in [0, 1], n \geq 1$. За допомогою теореми Коровкіна довести, що

$\forall f \in C[0, 1]: B_n(f) \rightarrow f, n \rightarrow \infty$, в $C[0, 1]$ (теорема С. Н. Бернштейна).

3.4.12. Нехай $X = C[0, 1]$ або $X = L_p[0, 1], 1 \leq p \leq +\infty$. Многочлен

$$K_n(f, t) := \sum_{k=0}^n f_{kn} C_n^k t^k (1-t)^{n-k}, \quad t \in [0, 1], \quad \text{де } f_{kn} := (n+1) \int_{\frac{k}{n+1}}^{\frac{k+1}{n+1}} f(u) du, \quad 0 \leq k \leq n, \quad f \in X,$$

називається **многочленом Л. В. Канторовича**, а оператор $X \ni f \mapsto K_n(f, \cdot) \in X$ – **оператором Л. В. Канторовича** порядку $n \geq 0$. Довести, що $\forall f \in X: K_n(f) \rightarrow f, n \rightarrow \infty$, в X , якщо: а) $X = C[0, 1]$; б)** $X = L_p[0, 1], 1 \leq p \leq +\infty$.

3.4.13. (т) Довести, що: а) (в) (лема про похідну від многочлена С. Н. Бернштейна) $\forall f \in C[0, 1]$

$$\forall n \geq 1 \quad \forall t \in [0, 1]: B'_n(f)(t) := (B_n f)'(t) = n \sum_{k=0}^{n-1} \left(f\left(\frac{k+1}{n}\right) - f\left(\frac{k}{n}\right) \right) C_{n-1}^k t^k (1-t)^{n-k-1};$$

$$\text{б) } \forall n \geq 1 \quad \forall f \in C[0, 1]: f \uparrow \text{ на } [0, 1] \Rightarrow B_n(f) \uparrow \text{ на } [0, 1];$$

в) $\forall f \in C[0, 1], f \uparrow \text{ на } [0, 1] \exists \{p_n: n \geq 1\} \subset \mathbf{P}, p_n \uparrow \text{ на } [0, 1], n \geq 1: p_n \rightarrow f, n \rightarrow \infty$, в $C[0, 1]$;

$$\text{г) (в) } \forall f \in C^1[0, 1]: B_n(f) \rightarrow f, n \rightarrow \infty, \text{ і } B'_n(f) \rightarrow f', n \rightarrow \infty, \text{ в } C[0, 1];$$

д) (в) $\forall f \in C[0, 1] \quad \forall n \geq 1: V(B_n(f), [0, 1]) \leq V(f, [0, 1])$, де $V(g, [a, b])$ – варіація функції g на відрізку $[a, b]$.

3.4.14. Довести, що $\forall \varepsilon > 0 \exists p \in \mathbf{P}: \|f - p\|_{C[a, b]} + V(f - p, [a, b]) < \varepsilon$, якщо: а) $f \in C^1[0, 1]$; б)* $f \in C[0, 1] \cap BV[0, 1]$.

3.4.15. Довести, що: а) $\forall f \in C[0, 1] \quad \forall n \geq 1 \quad \forall t \in [0, 1]:$

$$B''_n(f)(t) := (B_n f)''(t) = n(n-1) \sum_{k=0}^{n-1} \left(f\left(\frac{k+2}{n}\right) - 2f\left(\frac{k+1}{n}\right) + f\left(\frac{k}{n}\right) \right) C_{n-2}^k t^k (1-t)^{n-k-2};$$

$$\text{б) } \forall n \geq 1 \quad \forall f \in C[0, 1]: f \text{ – опукла вниз на } [0, 1] \Rightarrow B_n(f) \text{ – опуклий вниз на } [0, 1];$$

в) $\forall f \in C[0, 1], f \text{ – опукла вниз на } [0, 1] \exists \{p_n: n \geq 1\} \subset \mathbf{P}, p_n \text{ – опуклий вниз на } [0, 1], n \geq 1: p_n \rightarrow f, n \rightarrow \infty$, в $C[0, 1]$;

$$\text{г) } \forall f \in C^2[0, 1]: B_n(f) \rightarrow f, B'_n(f) \rightarrow f', \text{ і } B''_n(f) \rightarrow f'', n \rightarrow \infty, \text{ в } C[0, 1].$$

3.4.16. Нехай $\{l, u\} \in C[0, 1]$ l – опукла вниз на $[0, 1]$, u – опукла вгору на $[0, 1]$, $l(t) < u(t)$, $t \in [0, 1]$, $\Omega := \{f \in C[0, 1] \mid l(t) \leq f(t) \leq u(t), t \in [0, 1]\}$. Довести, що $\forall n \geq 1 \quad \forall f \in \Omega: B_n(f) \in \Omega$.

3.4.17. Довести, що $\forall n \geq 1 \quad \forall f \in C^n[0, 1] \quad \forall \varepsilon > 0 \exists p \in \mathbf{P}: \max_{0 \leq k \leq n} \max_{x \in [a, b]} |f^{(k)}(x) - p_n^{(k)}(x)| < \varepsilon$.

3.4.18. Нехай $P_n(f; x, y) := \sum_{k=0}^n f\left(\frac{k}{n}, y\right) C_n^k x^k (1-x)^{n-k}$, $t \in [0, 1], f \in C[0, 1], n \geq 1$. Довести,

що $\max_{(x, y) \in [0, 1]^2} |f(x, y) - P_n(f; x, y)| \rightarrow 0, n \rightarrow \infty$.

3.4.19. Нехай X, Y – банахові простори, $\{A, A_n: n \geq 1\} \subset L(X, Y)$, $\forall x \in X: A_n x \rightarrow Ax, n \rightarrow \infty$, в X , (F, ρ) – компактний метричний простір, $f \in C(F, X)$. Довести, що $\max_{t \in F} |(A_n f)(t) - (A f)(t)| \rightarrow 0, n \rightarrow \infty$.

Зауваження. Задача 3.4.18 впливає з задачі 3.4.19, якщо врахувати, що $C[a, b] \times [c, d] = C([a, b], C[c, d])$.

3.4.20*. Довести, що $\forall f \in C[0, 1] \quad \forall t \in (0, 1): \sum_{k=0}^n f\left(\frac{k}{n}\right) (-1)^k C_n^k t^k (1-t)^{n-k}, n \rightarrow \infty$.

3.4.21*. Нехай функція $f: [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$ така, що $\exists \alpha \in (0, 1) \quad \exists L > 0 \quad \forall t', t'' \in [0, 1]:$

$$|f(t') - f(t'')| \leq L |t' - t''|^\alpha. \text{ Довести, що } \forall n \geq 1 \quad \forall t \in [0, 1]: |f(t) - B_n(f; t)| \leq L \left(\frac{t(1-t)}{n}\right)^{\frac{\alpha}{2}}.$$

Розділ 4 НАБЛИЖЕННЯ В ГІЛЬБЕРТОВОМУ ПРОСТОРИ

§ 4.1. Існування, єдиність і характеристика енн

4.1.1. (т, в) Довести, що опукла замкнена множина в гільбертовому просторі є ЧМ.

Зауваження. Досі невідома відповідь на таке питання: чи кожна ЧМ в нескінченновимірному гільбертовому просторі буде опуклою? Відомо, що відповідь позитивна, коли простір скінченновимірний.

4.1.2*. (т, в) Нехай H – гільбертів простір, $x \in H$. Довести, що якщо: а) (критерій енн опуклою замкнутою підмножиною) $F \subset H$ – замкнена опукла множина, то $x^* \in F$ – енн для x в $F \Leftrightarrow \forall y \in F: \operatorname{Re}(y - x^*, x - x^*) \leq 0$; б) (критерій енн підпростором) $F \subset H$ – підпростір, то $x^* \in F$ – енн для x в $F \Leftrightarrow x - x^* \perp F$. Дати геометричне тлумачення для випадку $H = \mathbb{R}^2$.

4.1.3. (т, в) (Властивості оператора найкращого наближення) Нехай $F \subset H$ – ЧМ в гільбертовому просторі H , $P: H \rightarrow F$ – оператор найкращого наближення на F . Довести, що якщо: а) F – підпростір, то P – лінійний неперервний оператор; б)* F – замкнена опукла множина, то оператор P задовольняє умову Ліпшиця: $\|Px - Py\| \leq \|x - y\|, x, y \in H$.

4.1.4. (т, в) (Мінімальна властивість коефіцієнтів Фур'є) Нехай H – гільбертів простір, $n \in \mathbb{N}$, $\{e_1, \dots, e_n\} \subset H$ – ОНС, $L := \text{л.о.}(\{e_1, \dots, e_n\})$, $x \in H$, x^* – енн для x в L . Довести, що

$x^* = \sum_{k=1}^n c_k e_k$, де $c_k = (x, e_k), 1 \leq k \leq n$, – коефіцієнти Фур'є елемента x , причому

$$E(x, L) = \|x - x^*\| = \left(\|x\|^2 - \sum_{k=1}^n |c_k|^2 \right)^{\frac{1}{2}}.$$

Зауваження. Твердження задач 4.1.2 і 4.1.4 залишаються справедливим і в просторі зі скалярним добутком.

4.1.5. Узагальнити твердження задачі 4.1.4 на випадок підпростору $L := \text{з.л.о.}(\{e_n : n \geq 1\})$, де $\{e_n : n \geq 1\}$ – ОНС в гільбертовому просторі H .

4.1.6. Знайти пнн $p_1^* \in \mathbf{P}_1$ для x в $L_2[a, b]$, якщо: а) (в) $x(t) = t^2, t \in [a, b] = [0, 2]$; б) $x(t) = t^2, t \in [a, b] = [1, 3]$; в) $x(t) = \sqrt[3]{t}, t \in [a, b] = [0, 1]$.

4.1.7. Знайти енн $x^* \in F$ для x в $L_2[a, b]$, якщо: а) $F := \text{л.о.}(\{\sin t, \sin 3t\}), x(t) = t, t \in [a, b] = [0, 2\pi]$; б) $F := \text{л.о.}(\{\sin t, \sin 5t\}), x(t) = \cos 3t, t \in [a, b] = [0, 2\pi]$.

4.1.8. Нехай H – гільбертів простір, $x_0 \in H, r > 0, x \in H$. Знайти енн для x на сфері $S(x_0, r)$.

4.1.9. Нехай H – гільбертів простір, $a \in H \setminus \{\bar{0}\}$, $L = \text{л.о.}(\{a\})$, L^\perp – ортогональне доповнення до L , $x \in H$. Знайти $E(x, L)$, $E(x, L^\perp)$, а також енн для x в L та в L^\perp .

4.1.10. Нехай $n \in \mathbb{N}$, $M_n = \left\{ x \in l_2 \mid \sum_{k=1}^n x_k = 0 \right\}$, $x_0 = (1, 0, 0, \dots)$. Знайти $E(x_0, M_n)$ в l_2 .

4.1.11. (**Обернена задача наближення у випадку гільбертового простору**) Нехай H – гільбертів простір. Довести, що для будь-якої монотонно не зростаючої, збіжної до нуля числової послідовності $\{\alpha_n : n \geq 1\} \subset [0, +\infty)$ існує елемент $x \in H$, для якого

$$E(x, H_n) = \alpha_n, \quad n \geq 1, \quad (*)$$

де: а) $H_0 = \{\bar{0}\}$, $H_n := \text{л.о.}(\{e_1, \dots, e_n\})$, $n \geq 1$, і $\{e_n : n \geq 1\}$ – ортонормований базис (далі – ОНБ) в H ; б) $\{H_n : n \geq 1\}$ – довільна послідовність підпросторів простору H така, що $H_0 = \{\bar{0}\}$,

$H_n \subset H_{n+1}$, $H_n \neq H_{n+1}$, $n \geq 1$, і множина $\bigcup_{n=1}^{\infty} H_n$ скрізь щільна в H . Показати, що у кожному з

випадків а) і б) умови, накладені на послідовність $\{\alpha_n : n \geq 1\}$, є також і необхідними для існування

елемента $x \in H$, що задовольняє рівності (*).

§ 4.2. Процес ортогоналізації Грама-Шмідта. Поняття про ортогональні многочлени

4.2.1. (т) Нехай H – гільбертів простір. Довести, що: а) якщо $\{e_n : n \geq 1\} \subset H$ – ОНС, то $\{e_n : n \geq 1\}$ – лінійно незалежна система (тобто $\forall n \geq 1: \{e_1, \dots, e_n\}$ – лінійно незалежна система); б) (**критерій**

лінійної незалежності) система $\{g_1, \dots, g_n\} \subset H$ лінійно незалежна \Leftrightarrow її визначник Грама

$$G_n := \begin{vmatrix} (g_1, g_1) & \dots & (g_1, g_n) \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ (g_n, g_1) & \dots & (g_n, g_n) \end{vmatrix} \neq 0.$$

4.2.2. (т, в) (**Теорема про ортогоналізацію**) Нехай H – гільбертів простір, $\{g_n : n \geq 1\}$ – лінійно незалежна система. Довести, що $\exists \{e_n : n \geq 1\} \subset H$ – така ОНС, що

$$\forall n \geq 1: \text{л.о.}(\{e_1, \dots, e_n\}) = \text{л.о.}(\{g_1, \dots, g_n\}); \quad (1)$$

зокрема,

$$\forall n \geq 1 \quad \exists \{c_{1n}, \dots, c_{nn}\} \subset \mathbf{K}: e_n = c_{nn}g_n + \dots + c_{1n}g_1, \quad (2)$$

причому можна досягти того, що $c_{nn} > 0$. Цю ОНС можна побудувати принаймні двома способами:

I спосіб: за індукцією; $\tilde{e}_1 := g_1$, $e_1 := \frac{\tilde{e}_1}{\|\tilde{e}_1\|}$; якщо e_1, \dots, e_n уже побудовані, то

$$\tilde{e}_{n+1} := g_{n+1} - \sum_{k=1}^n (g_{n+1}, e_k) e_k \quad \text{і} \quad e_{n+1} := \frac{\tilde{e}_{n+1}}{\|\tilde{e}_{n+1}\|};$$

II спосіб: якщо $G_0 := 1$, G_n – визначник Грама з задачі 4.2.1, то

$$e_n := \frac{1}{\sqrt{G_{n-1}G_n}} \begin{vmatrix} (g_1, g_1) & \cdots & (g_1, g_{n-1}) & g_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ (g_n, g_1) & \cdots & (g_n, g_{n-1}) & g_n \end{vmatrix}, \quad (3)$$

де останній визначник треба розуміти як суму добутків елементів останнього стовпчика на відповідні алгебраїчні доповнення. Довести також, що ОНС $\{e_n : n \geq 1\}$, що задовольняє умови (2) і $c_{nn} > 0$, $n \geq 1$, єдина.

Зауваження 1. Кажуть, що ОНС $\{e_n : n \geq 1\}$ з задачі 4.2.2 отримана в результаті **процесу ортогоналізації** (точніше, **ортонормалізації**) системи $\{g_n : n \geq 1\}$. І спосіб побудови такої ОНС, описаний в задачі 4.2.2, називається **процесом ортогоналізації Грама-Шмідта**.

2. Система елементів $\{x_n : n \geq 1\}$ гільбертового простору H тотальна $\stackrel{\text{def}}{\Leftrightarrow}$ з.л.о. $(\{x_n : n \geq 1\}) = H \stackrel{(*)}{\Leftrightarrow}$ система $\{x_n : n \geq 1\}$ повна $\stackrel{\text{def}}{\Leftrightarrow}$ якщо $x \in H$ таке, що $(x, x_n) = 0$, $n \geq 1$, то $x = \bar{0}$. Еквівалентність $(*)$ відома з функціонального аналізу. Четвертий наслідок з теореми Гана-Банаха є узагальненням даного твердження на випадок банахового простору.

4.2.3. Довести, що за умов задачі 4.2.2 система $\{g_n : n \geq 1\}$ тотальна в $H \Leftrightarrow$ система $\{g_n : n \geq 1\}$ тотальна в H .

4.2.4. (т) (**Критерій належності елемента ортонормованій системі**) Нехай H – гільбертів простір, $N \in \mathbb{N} \cup \{+\infty\}$, $\{g_n : 1 \leq n \leq N\} \subset H$ – лінійно незалежна система, $\{e_n : 1 \leq n \leq N\}$ – відповідна ОНС, $n \in \{2, \dots, N\}$, $e = c_n g_n + \dots + c_1 g_1$, де $c_n > 0$, $\{c_1, \dots, c_{n-1}\} \subset \mathbf{K}$, $\|e\| = 1$. Довести, що $e = e_n \Leftrightarrow \forall k \in \{1, \dots, n-1\} : e \perp g_k$.

Далі нехай $-\infty < a < b \leq +\infty$, λ_1 – міра Лебега на \mathbb{R} . Якщо $\{a, b\} \subset \mathbb{R}$, то вважаємо, що $L_p(a, b) = L_p[a, b]$, $1 \leq p < +\infty$.

Функція $h : (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ називається **ваговою** (або **вагою**), якщо $h \in L_1(a, b)$, $h \geq 0 \pmod{\lambda_1}$ на (a, b) , $h \neq \bar{0}$ в $L_1(a, b)$, а також $\forall n \geq 0 : \exists \int_{(a, b)} t^n h(t) d\lambda_1(t) \in \mathbb{R}$, тобто існують степеневі

моменти функції h . Остання умова виконується для $\forall h \in L_1(a, b)$, коли $\{a, b\} \subset \mathbb{R}$. Якщо

$B((a, b))$ – σ -алгебра борельових підмножин (a, b) , h – вага, то функція $\mu(A) := \int_A h d\lambda_1$,

$A \in B((a, b))$, є мірою на $B((a, b))$. При цьому простір $L_2((a, b), B(a, b), \mu)$ позначається

$L_{2, h} = L_{2, h}(a, b)$, а з формули заміни міри випливає, що $(x, y) = \int_{(a, b)} x \bar{y} d\mu = \int_{(a, b)} x \bar{y} h d\lambda_1$,

$x, y \in L_{2, h}$, – скалярний добуток в $L_{2, h}$, а $\|x\| = \left(\int_{(a, b)} |x|^2 d\mu \right)^{\frac{1}{2}} = \left(\int_{(a, b)} |x|^2 h d\lambda_1 \right)^{\frac{1}{2}}$, $x \in L_{2, h}$, –

норма в $L_{2, h}$.

4.2.5. (т) Нехай $\varphi \in L_1(\mathbb{R})$, $\delta > 0$ і $\forall \alpha \in (-\delta, \delta): e^{i\alpha t} \varphi(t) \in L_1(\mathbb{R})$. Довести, що функція

$$g(z) := \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{\mathbb{R}} \varphi(t) e^{itz} dt, \quad z \in S, \quad - \text{аналітичне продовження перетворення Фур'є}$$

$$\hat{\varphi}(\lambda) := \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{\mathbb{R}} \varphi(t) e^{i\lambda t} dt, \quad \lambda \in \mathbb{R}, \text{ функції } \varphi \text{ в смугу } S_\delta := \{z \in \mathbb{C} \mid \text{Im } z \in (-\delta, \delta)\}.$$

Зауваження. Задача 4.2.5 – одне з тверджень, що встановлює зв'язок між швидкістю спадання функції φ і гладкістю її перетворення Фур'є. В курсі математичного (та функціонального) аналізу було доведено, що якщо $\{\varphi, x\varphi(x), \dots, x^n \varphi(x)\} \subset L_1(\mathbb{R})$, то $\hat{\varphi} \in C^n(\mathbb{R})$, тобто коли функція φ , грубо кажучи, спадає швидше, ніж деякий степінь аргумента, то її перетворення Фур'є є відповідну кількість разів неперервно диференційовною функцією. Задача 4.2.5 стверджує, що коли функція φ спадає ще швидше, ніж у попередньому випадку, а саме, швидше деякої експоненти, то її перетворення Фур'є є не тільки нескінченно диференційовною функцією на \mathbb{R} , а навіть допускає аналітичне продовження в деяку смугу комплексної площини, віссю симетрії котрої є дійсна вісь. Твердження задачі 4.2.5 використовується при розв'язанні задачі 4.2.6.

4.2.6. (т, в) **(Теорема про лінійну незалежність та повноту системи степеневих функцій у ваговому просторі)** Нехай h – вага на (a, b) . Розглянемо систему функцій

$$1, t, t^2, \dots, t^n, \dots, \quad t \in (a, b). \quad (4)$$

Довести, що: а) система (4) є лінійно незалежною на (a, b) ; б) якщо $\{a, b\} \subset \mathbb{R}$, то система (4) є тотальною в $L_{2,h}(a, b)$; в)* якщо $\{a, b\} \not\subset \mathbb{R}$ і $\exists \delta > 0 \exists C > 0: |h(x)| \leq Ce^{-\delta|x|}$, $x \in (a, b)$, то система (4) є тотальною в $L_{2,h}(a, b)$; г)* якщо $\{a, b\} \not\subset \mathbb{R}$ і $\exists \delta > 0 \exists C > 0: |h(x)| \leq Ce^{-\delta|x|}$, $x \in (a, b)$, то система $\{t^n h(t), t \in (a, b): n \geq 0\}$ є тотальною в $L_2(a, b)$.

Якщо до системи (4) застосувати процес ортогоналізації Грама-Шмідта у просторі $L_{2,h}$, то отримаємо ОНС з алгебраїчних многочленів $\{P_n: n \geq 0\}$, які називаються **ортогональними многочленами з вагою h** . З формули (3) можна отримати явний вигляд P_n . Важливі частинні випадки:

1) $h(t) = e^{-t^2}$, $t \in (a, b) = \mathbb{R}$; відповідні ортогональні многочлени називаються **многочленами Ерміта** і позначаються H_n , $n \geq 0$;

2) $h(t) = t^\alpha e^{-t}$, $t \in (a, b) = (0, +\infty)$, де $\alpha > -1$ – стала; отримуємо **многочлени Лагерра**, що позначаються $L_n = L_n^{(\alpha)}$, $n \geq 0$;

3) $h(t) = (1-t)^\alpha (1+t)^\beta$, $t \in (a, b) = (-1, 1)$, де $\alpha > -1$, $\beta > -1$ – сталі; отримуємо **многочлени Якобі**, що позначаються $J_n^{(\alpha, \beta)}$, $n \geq 0$;

4) якщо в п. 3) $\alpha = \beta = 0$, то $h(t) = 1$, $t \in (-1, 1)$, і отримуємо **многочлени Лежандра** $X_n = J_n^{(0,0)}$, $n \geq 0$, – ортогональні многочлени в $L_2[-1, 1]$;

5) якщо в п. 3) $\alpha = \beta = -\frac{1}{2}$, то $h(t) = \frac{1}{\sqrt{1-t^2}}$, $t \in (-1, 1)$, і отримуємо **многочлени Чебишова I роду**, що позначаються T_n , $n \geq 0$;

6) якщо в п. 3) $\alpha = \beta = \frac{1}{2}$, то $h(t) = \sqrt{1-t^2}$, $t \in (-1, 1)$, і отримуємо **многочлени Чебишова II роду**, що позначаються U_n , $n \geq 0$.

Многочлени з п.п. 1) – 6) називаються **класичними ортогональними многочленами**.

Зауваження 1. З задач 4.2.6 і 4.2.3 випливає, що класичні ортогональні многочлени утворюють ОНБ в $L_{2,h}$, де h – відповідна вага.

2. Крім формули (3), існують й інші зображення для класичних ортогональних многочленів. Кілька таких різних формул для многочленів Чебишова I роду було наведено у розділі 2. Задача 4.2.7 дає ще одне зображення для класичних ортогональних многочленів.

4.2.7*. (т, в) (Формули Родріга для класичних ортогональних многочленів) Довести, що:

$$1) H_n(t) = c_n e^{t^2} \left(e^{-t^2} \right)^{(n)}, t \in \mathbb{R}; \quad 2) L_n(t) = c_n t^{-\alpha} e^t \left(t^{\alpha+n} e^{-t} \right)^{(n)}, t > 0;$$

$$3) J_n^{(\alpha, \beta)}(t) = c_n (1-t)^{-\alpha} (1+t)^{-\beta} \left((1-t)^{\alpha+n} (1+t)^{\beta+n} \right)^{(n)}, t \in (-1, 1);$$

$$4) X_n(t) = c_n \left((1-t^2)^n \right)^{(n)}, t \in (-1, 1);$$

причому коефіцієнт $c_n \in \mathbb{R}$ вибрати так, щоб у полінома старший коефіцієнт був додатним і його норма дорівнювала 1 у відповідному просторі $L_{2,h}$. Записати формули Родріга для многочленів Чебишова I і II роду.

Зауваження. Сталу c_n у формулах Родріга (див. задачу 4.2.7) інколи вибирають інакше.

4.2.8. Довести, що: а) система функцій $\hat{T}_0(t) = \sqrt{\frac{1}{\pi}}$, $\hat{T}_n(t) = \sqrt{\frac{2}{\pi}} \cos n \arccost t$, $t \in [-1, 1]$, є ОНБ у

просторі $L_{2,h}[-1, 1]$, якщо $h(t) = \frac{1}{\sqrt{1-t^2}}$, $t \in (-1, 1)$; б) для довільного алгебраїчного многочлена

p степеня $n \in \mathbb{N}$ зі старшим коефіцієнтом 1 має місце нерівність $\int_{-1}^1 \frac{p^2(t) dt}{\sqrt{1-t^2}} \geq \frac{\pi}{2^{2n-1}}$, причому тут

$$\llcorner \Rightarrow \llcorner \Leftrightarrow p(t) = \frac{1}{2^{n-1}} \cos n \arccost t, t \in [-1, 1].$$

4.2.9*. Знайти $\min \|p\|_{L_{2,h}[-1,1]}$, де мінімум береться по всіх многочленах p степеня $n \in \mathbb{N}$ зі старшим коефіцієнтом 1, якщо: а) $h(t) = 1$, $t \in [-1, 1]$; б) $h(t) = \sqrt{1-t^2}$, $t \in [-1, 1]$.

§ 4.3. Наближення соболевських класів в \tilde{L}_2 тригонометричними поліномами

Нехай $\mathbf{K} = \mathbb{R}$ або $\mathbf{K} = \mathbb{C}$, $H = \tilde{L}_2$ – гільбертів простір 2π -періодичних функцій $x: \mathbb{R} \rightarrow \mathbf{K}$

таких, що $\int_0^{2\pi} |x(t)|^2 dt < +\infty$, зі скалярним добутком $(x, y) := (x, y)_{\tilde{L}_2} := \int_0^{2\pi} x(t) \overline{y(t)} dt$, $x, y \in \tilde{L}_2$;

породжена норма $\|x\| := \|x\|_{\tilde{L}_2} := \left(\int_0^{2\pi} |x(t)|^2 dt \right)^{1/2}$, $x \in \tilde{L}_2$ при цьому рівні майже скрізь на \mathbb{R} функції

вважаються рівними в цьому просторі. Нехай $r \in \mathbb{N}$. Множина тих $x \in \tilde{L}_2$, які мають абсолютно неперервну $(r-1)$ -у похідну на \mathbb{R} і їх r -а похідна $x^{(r)} \in \tilde{L}_2$, позначається \tilde{L}_2^r і називається

соболевським простором. Множина $\tilde{W}_2^r := \{x \in \tilde{L}_2 \mid \|x^{(r)}\| \leq 1\}$ називається соболевським класом.

Позначення: $\tilde{L}_2^{0,0} := \left\{ x \in \tilde{L}_2 \mid \int_0^{2\pi} x(t) dt = 0 \right\}$; $\tilde{L}_2^{r,0} := \tilde{L}_2^r \cap \tilde{L}_2^{0,0}$; $\tilde{W}_2^{r,0} := \tilde{W}_2^r \cap \tilde{L}_2^{0,0}$. Функція

$D_r(t) := \sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{k^r} \cos\left(kt - \frac{\pi r}{2}\right)$, $t \in \mathbb{R}$, називається **функцією Бернуллі**.

4.3.1. Довести, що коли: а) $y \in \tilde{W}_2^r$, $a_0 = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} y(t) dt$ – коефіцієнт Фур'є функції y , то

$x := y - \frac{a_0}{2} \in \tilde{W}_2^{r,0}$; б) $x \in \tilde{W}_2^{r,0}$, $c \in \mathbf{K}$, то $y := c + x \in \tilde{W}_2^r$ і при цьому $c = \frac{a_0}{2}$.

4.3.2. Довести, що: а) (в) $D_1(t) := \sum_{k=1}^{\infty} \frac{\sin kt}{k} = \begin{cases} \frac{\pi-t}{2}, & t \in (0, 2\pi), \\ 0, & t = 0, \end{cases}$ $D_1 \in \tilde{L}_2$ і ряд, яким задано D_1 ,

збігається в \tilde{L}_2 ; б) якщо $r \geq 2$, то ряд, що задає D_r , збігається рівномірно на \mathbb{R} і в \tilde{L}_2 , а функція $D_r \in C(\mathbb{R}) \cap \tilde{L}_2$.

4.3.3*. (г, в) (Лема про зображення функцій з $\tilde{W}_2^{r,0}$) Нехай $B := \{x \in \tilde{L}_2^{0,0} \mid \|x\| \leq 1\}$,

$\varphi_{2k-1}(t) := \frac{\cos kt}{\sqrt{\pi}}$, $\varphi_{2k}(t) := \frac{\sin kt}{\sqrt{\pi}}$, $t \in \mathbb{R}$, $k \in \mathbb{N}$. Довести, що наступні умови рівносильні:

1) $y \in \tilde{W}_2^{r,0}$;

2) $y(t) = \begin{cases} \sum_{k=1}^{\infty} \frac{(-1)^l}{k^r} \left((x, \varphi_{2k-1}) \varphi_{2k-1}(t) + (x, \varphi_{2k}) \varphi_{2k}(t) \right), & r = 2l, l \in \mathbb{N}, \\ \sum_{k=1}^{\infty} \frac{(-1)^{l+1}}{k^r} \left((x, \varphi_{2k-1}) \varphi_{2k}(t) - (x, \varphi_{2k}) \varphi_{2k-1}(t) \right), & r = 2l-1, l \in \mathbb{N}, \end{cases}$

де $x \in B$ – деяка функція;

3) $y(t) = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} D_r(t-u) x(u) du =: (D_r * x)(t)$, $t \in \mathbb{R}$, – згортка D_r з деякою функцією

$x \in B$. При цьому в п.п. 2) і 3) можна взяти $x := y^{(r)}$. Довести, що ряди в п. 2) збігаються абсолютно і рівномірно на \mathbb{R} .

Зауваження. З задач 4.3.1 і 4.3.3 випливає, що $\forall y \in \tilde{W}_2^r: y = \frac{a_0}{2} + D_r * y^{(r)}$.

4.3.4*. Довести, що \tilde{L}_2^r – гільбертів простір відносно скалярного добутку $(x, y)_{\tilde{L}_2^r} := (x, y)_{\tilde{L}_2} + (x^{(r)}, y^{(r)})_{\tilde{L}_2}$, $x, y \in \tilde{L}_2^r$.

Величиною найкращого наближення множини $M \subset X$ множиною $F \subset X$ в ЛНП X називається величина $E(M, F) := \sup_{x \in M} E(x, F) = \sup_{x \in M} \inf_{y \in F} \|x - y\|$, $0 \leq E(M, F) \leq +\infty$.

4.3.5*. Нехай H – гільбертів простір, $N \in \mathbb{N} \cup \{0\} \cup \{+\infty\}$, $\{e_n : 0 \leq n \leq N\}$, $\{g_n : 0 \leq n \leq N\}$ – дві ОНС в H , $\{\lambda_n : 0 \leq n \leq N\} \subset \mathbf{K}$, $|\lambda_0| \geq |\lambda_1| \geq \dots$ і якщо $N = +\infty$, то $\lambda_n \rightarrow 0$, $n \rightarrow \infty$, $B := \bar{B}(\bar{0}, 1)$, а також оператор $A: H \rightarrow H$ зображається у вигляді:

$$Ax = \sum_{k=0}^N \lambda_k(x, e_k) g_k, \quad x \in H. \quad (*)$$

Довести, що: а) A – лінійний неперервний компактний оператор, а якщо $e_n = g_n$, $0 \leq n \leq N$, то A самоспряжений;

б) (т, в) (лема про найкраще наближення еліпсоїда) якщо $\Phi_n := \text{л.о.}(\{g_0, \dots, g_n\})$, то $E(A(B), \Phi_n) := \sup_{y \in A(B)} E(y, \Phi_n) = |\lambda_{n+1}|$, $0 \leq n < N$;

$$\text{в) (в)} \quad A(B) = \left\{ y \in \text{з.л.о.}(\{g_n \mid 0 \leq n \leq N\}) \mid \sum_{\substack{k: \lambda_k \neq 0, \\ 0 \leq k \leq N}} \frac{|(y, g_k)|^2}{|\lambda_k|^2} \leq 1 \right\} =: M.$$

Дати геометричне тлумачення твердження п. б) для $N = 1$ і $N = 2$.

Зауваження. З функціонального аналізу відомо, що кожен компактний оператор в гільбертовому просторі зображається у вигляді (*), причому якщо ще оператор самоспряжений, то $e_n = g_n$, $0 \leq n \leq N$. Множина M з п. б) задачі 4.3.5 називається *еліпсоїдом*.

4.3.6. (т, в) Довести, що: а) $\forall r, n \in \mathbb{N}: E(\tilde{W}_2^r, \mathbf{T}_{n-1}) = \frac{1}{n^r}$ (теорема про наближення соболевського класу тригонометричними поліномами); б) $\forall x \in \tilde{L}_2^r: E(x, \mathbf{T}_{n-1}) \leq \frac{1}{n^r} \|x^{(r)}\|_{\tilde{L}_2}$.

Нехай X – ЛНП, $M \subset X$ – симетрична множина (тобто $\forall x \in M: -x \in M$), $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, $\dim X \geq n$. Величина $d_n(M, X) := \inf_{F_n} E(M, F_n)$, де інфімум береться по всіх підпросторах $F_n \subset X$ розмірності n , називається *поперечником за Колмогоровим* розмірності n множини M . Якщо існує підпростір, на якому досягається інфімум в означенні величини $d_n(M, X)$, то цей підпростір називається *екстремальним*.

4.3.7. Нехай X – ЛНП, $M \subset X$ – симетрична множина. Довести, що: а) $\forall n \geq 1 \quad \forall F \subset X$ – підпростору, $\dim F = n: d_n(M, X) \leq E(M, F)$; б) $\forall n \geq 0: d_{n+1}(M, X) \leq d_n(M, X)$.

4.3.8. (в) Нехай X – ЛНП, $n \in \mathbb{N}$, $\dim X > n$. Довести, що: а) якщо $F \subset X$ – підпростір, $\dim F = n$, то $\exists y_0 \in X, \|y_0\| = 1: E(y_0, F) = 1$; б) (слабкий варіант теореми про поперечник кулі) $d_n(\bar{B}(\bar{0}, 1), X) = 1$.

4.3.9. Нехай $n \in \mathbb{N}$, M_{n+1} – підпростір гільбертового простору H розмірності $n+1$, $B_{n+1} := \{x \in M_{n+1} \mid \|x\| \leq 1\}$. Довести, що: а) (в) якщо F – підпростір H розмірності n , $P: H \rightarrow F$ – оператор найкращого наближення, то $\exists z \in S_n := \{x \in M_{n+1} \mid \|x\| = 1\}: Pz = 0$, а також $E(B_{n+1}, F) \geq 1$; б) (т) (теорема про поперечник кулі) $d_n(B_{n+1}, H) = 1$.

Зауваження. Твердження задачі 3.4.9 (теорема про поперечник кулі) залишається справедливою в довільному ЛНП, однак перша частина твердження п. а) доводиться нетривіально і є частинним випадком топологічної *теореми Борсука про антиподи*: якщо X_{n+1} і Y_n – ЛНП розмірності $n+1$ і n відповідно, $S_n := \{x \in X_{n+1} \mid \|x\| = 1\}$, $n \geq 1$, відображення $P: S_n \rightarrow Y_n$ неперервне і непарне (тобто $\forall x \in S_n: P(-x) = -P(x)$), то $\exists x_0 \in S_n: P(x_0) = 0$.

4.3.10. (т) (Наслідок з теореми про поперечник кулі) Нехай X – ЛНП, симетрична множина $M \subset X$ містить кулю $B_{n+1}(\bar{0}, \gamma)$ радіуса $\gamma > 0$ деякого $(n+1)$ -вимірного підпростору простору X . Користуючись зауваженням до задачі 3.4.9, довести, що $d_n(M, X) \geq \gamma$.

4.3.11*. (т, в) (Теорема про поперечник еліпсоїда) За умов задачі 4.3.5 довести, що $\forall n \in \{1, \dots, N\}$:

$d_n(A(B), H) = |\lambda_n|$, при цьому $\Phi_{n-1} := \text{л.о.}(\{g_0, \dots, g_{n-1}\})$ – екстремальний підпростір.

4.3.12. (т, в) (Теорема про поперечник соболевських класів) Довести, що $\forall r, n \in \mathbb{N}$:

$$d_{2n-1}(\tilde{W}_2^r, \tilde{L}_2) = d_{2n}(\tilde{W}_2^r, \tilde{L}_2) = E(\tilde{W}_2^r, \mathbf{T}_{n-1}) = \frac{1}{n^r}.$$

Зауваження. Задача 4.3.12 показує, що для диференційовних функцій (точніше, соболевських класів) тригонометричні поліноми у періодичному випадку є найкращим (точніше, одним з найкращих) апаратом наближення (в сенсі швидкості) серед усіх скінченновимірних підпросторів в \tilde{L}_2 . Аналогічні результати справедливі в \tilde{C} та багатьох інших просторах. Тому так багато уваги приділяють наближенню періодичних функцій тригонометричними поліномами.

4.3.13. (т, в) (Наслідок з теореми про поперечник соболевських класів) Для числа $K > 0$ покладемо

$K\tilde{W}_2^r := \{x \in \tilde{L}_2 \mid \|x^{(r)}\| \leq K\}$; якщо $K = 1$, то $K\tilde{W}_2^r = \tilde{W}_2^r$. Довести, що $\forall K > 0 \forall r, n \in \mathbb{N}$:

$$d_{2n-1}(K\tilde{W}_2^r, \tilde{L}_2) = d_{2n}(K\tilde{W}_2^r, \tilde{L}_2) = E(K\tilde{W}_2^r, \mathbf{T}_{n-1}) = \frac{K}{n^r}.$$

4.3.14*. Нехай H – гільбертів простір, $K \subset H$ – симетрична множина, $n \in \mathbb{N}$,

$d_n(K, H) = E(K, F_n) = A$, де F_n – екстремальний підпростір ($\dim F_n = n$), $e \in H$, $e \perp K$,

$e \perp F_n$, $M := K \oplus \text{л.о.}\{e\}$, $G_{n+1} := F_n \oplus \text{л.о.}\{e\}$. Довести, що $d_{n+1}(M, H) = E(M, G_{n+1}) = A$,

тобто G_{n+1} – екстремальний підпростір.

Розділ 5 НАБЛИЖЕННЯ В L_p

§ 5.1. Загальні питання наближення в L_p

5.1.1. Нехай $x(t) = \begin{cases} 1, & 0 \leq t \leq \frac{2}{3}, \\ 0, & \frac{2}{3} < t \leq 1, \end{cases}$ $y_0(t) = \begin{cases} 0, & 0 \leq t \leq \frac{1}{3}, \\ 1, & \frac{1}{3} < t \leq 1, \end{cases}$ $F = \text{л.о.}(\{y_0\})$ – одновимірний підпростір в

$L_1[0, 1]$. Довести, що $E(x, F) = \frac{2}{3}$ і існує безліч енів для x в F .

5.1.2. Підпростір ЛНП називається **нетривіальним**, якщо він ненульовий і не збігається з усім простором. Навести приклад нетривіального скінченновимірного підпростору в деякому просторі $L_1(T, \mu)$, який є МЄ.

Зауваження. Теорема Крейна стверджує, що жоден нетривіальний скінченновимірний підпростір у просторі $L_1[a, b]$ не є МЄ. Разом з тим, має місце **теорема Джексона-Крейна**, яка стверджує, що коли підпростір в $L_1[a, b]$ є лінійною оболонкою ЧС на відрізку $[a, b]$, то для $\forall x \in C[a, b]$ існує єдиний енів цим підпростором у просторі $L_1[a, b]$.

5.1.3*. Нехай $x \in C[a, b]$, $m \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ – фіксоване число, $P_q \in \mathbf{P}_m$ – пнн для x у просторі $L_q[a, b]$, $1 \leq q \leq +\infty$ (зокрема, $P_\infty \in \mathbf{P}_m$ – пнн для x в $C[a, b]$). Довести, що $P_q \rightarrow P_\infty$, $q \rightarrow +\infty$, в $C[a, b]$.

§ 5.2. Теорема Маркова та наслідки з неї

Теорема (критерій енів в $L_1(T, \mu)$). Нехай (T, F, μ) – простір з σ -скінченною мірою, U – підпростір в $L_1(T, \mu)$, $x \in L_1(T, \mu)$, $x \notin U$, $y^* \in U$, $Z := \{t \in T \mid x(t) = y^*(t)\}$. Тоді y^* – енів для x в $U \Leftrightarrow \forall y \in U : \int_T y \text{sign}(x - y^*) d\mu \leq \int_Z |y| d\mu$.

5.2.1. (т) (Наслідок з критерію енн в $L_1(T, \mu)$) Довести, що за умов критерію енн в $L_1(T, \mu)$ для того, щоб елемент y^* був енн для x в U достатньо, а у випадку, коли $\mu(Z) = 0$, і необхідно, щоб $\forall y \in U: \int_T y \operatorname{sign}(x - y^*) d\mu = 0$.

Нехай $r \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, $\{t_0, \dots, t_r\} \subset (a, b)$ – різні точки, $\omega(t) := (t - t_0) \cdot \dots \cdot (t - t_r)$, $t \in [a, b]$, λ_1 – міра Лебега на \mathbb{R} . Кажуть, що точки t_0, \dots, t_r – це всі точки зміни знаку функції $g \in L_1[a, b]$, якщо $\operatorname{sign} g = \operatorname{sign} \omega \pmod{\lambda_1}$ на $[a, b]$ або $\operatorname{sign} g = -\operatorname{sign} \omega \pmod{\lambda_1}$ на $[a, b]$.

5.2.2*. (т, в) (Теорема Маркова) Нехай U – підпростір в $L_1[a, b]$, $g \in L_1[a, b]$ і виконуються умови: 1) $\{t_0, \dots, t_r\} \subset (a, b)$ – це всі точки зміни знаку функції g , де $r \in \mathbb{N} \cup \{0\}$; 2) $\forall y \in U$:

$\int_a^b y \operatorname{sign} g d\lambda_1 = 0$. Нехай також $x \in L_1[a, b]$, $x \notin U$, а елемент $y^* \in U$ такий, що точки t_0, \dots, t_r –

це всі точки зміни знаку функції $x - y^*$. Довести, що y^* – енн для x в U і

$$E(x, U) = \left| \int_a^b x \operatorname{sign} g d\lambda_1 \right|.$$

Зауваження 1. Якщо $U = \text{л.о.}(\{y_1, \dots, y_n\})$, то умова 2) $\Leftrightarrow \forall k \in \{1, \dots, n\}: \int_a^b y_k \operatorname{sign} g d\lambda_1 = 0$.

2. Функція g залежить від підпростору U і не залежить від x . У задачах 5.2.3 і 5.2.7 вказано відповідні функції g для \mathbf{T}_n і \mathbf{P}_n , $n \geq 0$.

5.2.3*. (т, в) Нехай $g \in \tilde{C}$, $g(u + \pi) = -g(u)$, $u \in \mathbb{R}$ (наприклад, $g(u) = \sin u$, $u \in \mathbb{R}$), а також $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, $v \in \mathbb{Z}$ і $\forall k \in \mathbb{Z}: v \neq (2k + 1)(n + 1)$. Довести, що $\int_{-\pi}^{\pi} \sin vu \operatorname{sign} g((n + 1)u) du = 0$,

$\int_{-\pi}^{\pi} \cos vu \operatorname{sign} g((n + 1)u) du = 0$, а також $\forall T_n \in \mathbf{T}_n: \int_{-\pi}^{\pi} T_n(u) \operatorname{sign} g((n + 1)u) du = 0$.

5.2.4. (т, в) (Наслідок 1 з теореми Маркова) Нехай $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$, $x \in \tilde{L}_1 \setminus \mathbf{T}_n$, поліном $T_n^* \in \mathbf{T}_n$ такий, що $t_k = \frac{k\pi}{n + 1}$, $0 \leq k \leq 2n + 1$, – це усі точки зміни знаку функції $x - T_n^*$ на інтервалі $(-\varepsilon, 2\pi - \varepsilon)$, де

$\varepsilon \in (0, t_1)$ – деяке число. Довести, що T_n^* – пнн для x в \mathbf{T}_n у просторі \tilde{L}_1 і

$$E(x, \mathbf{T}_n) = \left| \int_{-\pi}^{\pi} x(t) \operatorname{sign} \sin(n + 1)t dt \right|.$$

5.2.5. Довести, що при фіксованому $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ серед тригонометричних поліномів виду: а) (в)

$T(t) = \sin(n + 1)t + \sum_{k=0}^n (a_k \cos kt + b_k \sin kt)$ найменшу норму в \tilde{L}_1 (або, що те саме, в $L_1[a, 2\pi + a]$, де $a \in \mathbb{R}$ – довільне число) має поліном $\tilde{T}(t) = \sin(n + 1)t$; б)

$T(t) = \cos(n + 1)t + \sum_{k=0}^n (a_k \cos kt + b_k \sin kt)$ найменшу норму в \tilde{L}_1 має поліном $\tilde{T}(t) = \cos(n + 1)t$.

5.2.6. Сформулювати і довести аналог твердження задачі 5.2.5 у просторі \tilde{L}_p , $1 < p < +\infty$.

5.2.7. (т, в) Довести, що $\forall n \geq 1 \quad \forall p \in \mathbf{P}_{n-1}: \int_{-1}^1 p(t) \operatorname{sign} \sin(n+1) \arccos t \, dt = 0$.

5.2.8. (т, в) (Наслідок 2 з теореми Маркова) Нехай $n \in \mathbb{N}$, $x \in L_1[-1, 1]$, $x \notin \mathbf{P}_{n-1}$, многочлен $p^* \in \mathbf{P}_{n-1}$ такий, що точки $t_k = \cos \frac{\pi k}{n+1}$, $1 \leq k \leq n$, – це усі точки зміни знаку функції $x - p^*$ на $(-1, 1)$. Довести, що p^* – пнн для x в \mathbf{P}_{n-1} у просторі $L_1[-1, 1]$ і $E(x, \mathbf{P}_{n-1}) = \left| \int_{-1}^1 x(t) \operatorname{sign} \sin(n+1) \arccos t \, dt \right|$.

5.2.9. (т, в) (Наслідок 3 з теореми Маркова) Нехай $n \in \mathbb{N}$, $x \in C^{n-1}[-1, 1]$, $\exists x^{(n)}$ на $(-1, 1)$, $x^{(n)}(t) \neq 0$, $t \in (-1, 1)$, многочлен $p^* \in \mathbf{P}_{n-1}$ інтерполює функцію x в точках $t_k = \cos \frac{\pi k}{n+1}$, $1 \leq k \leq n$. Довести, що p^* – пнн для x в \mathbf{P}_{n-1} у просторі $L_1[-1, 1]$ і $E(x, \mathbf{P}_{n-1}) = \left| \int_{-1}^1 x(t) \operatorname{sign}(x(t) - p^*(t)) \, dt \right|$.

5.2.10. Знайти пнн в \mathbf{P}_1 для функції $x(t) = (t+1)^2$, $t \in [-1, 1]$, у просторі $L_1[-1, 1]$.

§ 5.3. Многочлени Чебишова II роду

5.3.1.(т) Нехай $U_n(t) := \frac{\sin(n+1) \arccos t}{\sqrt{1-t^2}}$, $t \in (-1, 1)$, $n \geq 0$. Довести, що: а) $U_n(t) = \frac{1}{n+1} T'_{n+1}(t)$, $t \in (-1, 1)$, де T_{n+1} – відповідний многочлен Чебишова I роду, $n \geq 0$; б) $\forall n \geq 0: U_n$ співпадає на $(-1, 1)$ з алгебраїчним многочленом степеня n зі старшим коефіцієнтом 2^n .

Зауваження. З задачі 5.3.1.б) і основної теореми алгебри випливає коректність наступного означення.

Многочленом Чебишова II роду степеня $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ називається такий алгебраїчний

многочлен $U_n: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, що $U_n(t) = \frac{\sin(n+1) \arccos t}{\sqrt{1-t^2}}$, $t \in (-1, 1)$.

5.3.2. (т) Знайти нулі U_n на $(-1, 1)$, $n \in \mathbb{N}$.

5.3.3*. (т, в) Довести, що: а) серед алгебраїчних многочленів степеня $n \in \mathbb{N}$ зі старшим коефіцієнтом 2^n поліном Чебишова II роду U_n має найменшу норму у просторі $L_1[-1, 1]$; б) $\|U_n\|_1 = 2$, $n \geq 0$.

5.3.4. Знайти: а) $U_0, U_1, U_2, U_3, U_4, U_5$ в явному вигляді; б) $U'_n(\pm 1)$, $n \geq 0$.

5.3.5. Довести, що:

а) (рекурентне співвідношення для U_n) $U_0(t) = 1$, $U_1(t) = 2t$, $U_{n+1}(t) = 2tU_n(t) - U_{n-1}(t)$, $t \in \mathbb{R}$;

б) U_n – парна функція при парних n і непарна при непарних n ;

в) (співвідношення ортогональності) $\int_{-1}^1 U_n(t) U_m(t) \sqrt{1-t^2} \, dt = 0$, $n \neq m$, $n, m \geq 0$;

г) (диференціальне рівняння для U_n) $(1-t^2)U_n''(t) - 3tU_n'(t) + n(n+2)U_n(t) = 0$, $t \in \mathbb{R}$, $n \geq 0$.

5.3.6. Серед алгебраїчних многочленів степеня $n \in \mathbb{N}$ зі старшим коефіцієнтом 1 знайти многочлен з найменшою нормою у просторі: а) $L_1[-1, 1]$; б) $L_1[a, b]$.

5.3.7. Сформулювати і довести аналог твердження з задачі 2.2.7 для простору $L_1[-1, 1]$.

5.3.8. Довести, що: а)* якщо $x^2 + y^2 = 1$, то $T_{2n}(y) = (-1)^n T_{2n}(x)$, $T_{2n+1}(y) = (-1)^n y U_{2n}(x)$, $n \geq 0$.

б) $T_m(T_n) = T_{mn}$, $U_{m-1}(T_n) \cdot U_{n-1} = U_{mn-1}$, $n, m \geq 1$;

в)* $T_n(t) = \frac{1}{2}(U_n(t) - U_{n-2}(t))$, $T_n(t) = U_n(t) - tU_{n-1}(t)$, $t \in \mathbb{R}$, $n \geq 2$;

$$\text{г)* } T_n(t) = \begin{pmatrix} t & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 1 & 2t & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 2t & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 2t & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 1 & 2t \end{pmatrix}, \quad U_n(t) = \begin{pmatrix} 2t & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 1 & 2t & 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 2t & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 2t & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 1 & 2t \end{pmatrix}, \quad t \in \mathbb{R}, n \geq 1$$

(тут визначники мають розмір $n \times n$).

ВКАЗІВКИ

§1.1. 1.1.1. а) За означенням інфімуму і нерівністю трикутника $\forall y \in F$: $E(x_1, F) \leq \|x_1 - y\| \leq \|x_1 - x_2\| + \|x_2 - y\|$, звідки $E(x_1, F) - \|x_1 - x_2\| \leq \|x_2 - y\|$; з отриманої нерівності за означенням інфімуму маємо, що $E(x_1, F) - \|x_1 - x_2\| \leq E(x_2, F)$, звідки $E(x_1, F) - E(x_2, F) \leq \|x_1 - x_2\|$. Аналогічно (або помінявши в останній нерівності місцями x_1 та x_2), отримуємо, що $E(x_2, F) - E(x_1, F) \leq \|x_1 - x_2\|$. З двох останніх нерівностей і випливає доводжувана нерівність. б) Випливає з п. а). в) $E(x, F) = \inf_{y \in F} \|x - y\| \leq \|x - \bar{0}\| = \|x\|$.

г) $E(x, F) = \inf_{y \in F} \|x - y\| = 0 \Leftrightarrow \exists \{y_n : n \geq 1\} \subset F : \|x - y_n\| \rightarrow 0, n \rightarrow \infty, \Leftrightarrow x \in \bar{F}$.

д) 1) Для $\forall y_1, y_2 \in F : y_1 + y_2 \in F$, тому за означенням інфімуму і нерівністю трикутника $E(x_1 + x_2, F) \leq \|x_1 + x_2 - (y_1 + y_2)\| \leq \|x_1 - y_1\| + \|x_2 - y_2\|$; звідси, аналогічно до міркувань п. а), отримуємо доводжувану нерівність. 2) Якщо $\alpha \neq 0$, то скористатись рівностями $\|\alpha x - y\| = |\alpha| \left\| x - \frac{y}{\alpha} \right\|$, $y \in F$, та $F = \left\{ \frac{y}{\alpha} \mid y \in F \right\}$. Якщо $\alpha = 0$, то $E(\bar{0}, F) = 0$ за п. г), бо $\bar{0} \in F$,

оскільки F – лінійна множина.

е) Міркування аналогічні доведенню п. д) 1).

§ 1.2. 1.2.2. Якщо x – гранична точка множини F , то за задачею 1.1.1.г) $E(x, F) = 0$. Оскільки F – МІ, то такий $y \in F$, що $\|x - y\| = 0$, звідки $x = y \in F$.

1.2.4. а) За означенням інфімуму $\forall x \in X \exists \{y_n : n \geq 1\} \subset F : \|x - y_n\| \rightarrow E(x, F), n \rightarrow \infty$. Оскільки $\forall n \geq 1 : \|y_n\| \leq \|y_n - x\| + \|x\| \rightarrow E(x, F) + \|x\|, n \rightarrow \infty$, то послідовність $\{y_n : n \geq 1\}$ обмежена, тому за умовою існує її підпослідовність $\{y_{n_k} : k \geq 1\}$, існує елемент $y_0 \in X$ такі, що $y_{n_k} \rightarrow y_0, k \rightarrow \infty$, причому за умовою $y_0 \in F$. Маємо, що $\|x - y_0\| = \lim_{k \rightarrow \infty} \|x - y_{n_k}\| = E(x, F)$, тобто y_0 – енн для x в F ; б) Скористатись критерієм компактності в скінченновимірному просторі і п. а).

1.2.5. а) $\alpha = \frac{f(x)}{f(y)}, z = x - \alpha y$.

б) (\Leftarrow) наслідок п. а); (\Rightarrow) Застосувати перший наслідок з теореми Гана-Банаха.

1.2.6. а) $\|f\| \cdot E(x, Ker f) = \inf_{y \in F} \|x - y\| \|f\| \geq \inf_{y \in F} |f(x - y)| = |f(x)|$. Навпаки, якщо $x \notin Ker f$, то за задачею 1.2.5.а) $\forall z \in X : z = y + \alpha x$, де $y \in Ker f, \alpha \in \mathbf{K}$, тому за лінійністю функціонала f і означенням величини найкращого наближення $\frac{|f(z)|}{\|z\|} \leq \frac{|f(x)|}{E(x, Ker f)}$, звідки $\|f\| \leq \frac{|f(x)|}{E(x, Ker f)}$.

в) (\Rightarrow) Якщо $x_0 \in X \setminus F, y_0$ – енн для x_0 в F , то покласти $u_0 := \frac{x_0 - y_0}{\|x_0 - y_0\|}$ і скористатись п. а).

(\Leftarrow) Якщо $u_0 \in S(\bar{0}, 1) : |f(u_0)| = \|f\|$, то $\forall x_0 \in X : x_0 = y_0 + \alpha u_0$, де $y_0 \in Ker f, \alpha \in \mathbf{K}$. Тоді $\|x_0 - y_0\| = |\alpha|$, а також

$$\forall y \in Ker f : \|x_0 - y\| \geq \frac{|f(x_0 - y)|}{\|f\|} = \frac{|f(x_0)|}{\|f\|} = \frac{|\alpha| |f(u_0)|}{\|f\|} = |\alpha|,$$

звідки $E(x_0, Ker f) = |\alpha| = \|x_0 - y_0\|$, тобто y_0 – енн для x_0 в $Ker f$.

1.2.7. а) Показати, що $\|y\| = \max \{|f(y)| : f \in Y^*, \|f\| \leq 1\}, y \in Y$, де Y – ЛНП.

б) Див. задачі 1.2.6.в) і 1.2.7.а).

§1.3. 1.3.3. б) Скористатись рівністю $x = \alpha x + (1 - \alpha)x$, де $x \in X, \alpha \in [0, 1]$.

1.3.5. в) Для доведення включення $co(F) \subset F$ скористатись методом математичної індукції та міркуваннями з доведення нерівності Ієнсена.

1.3.6. б) За умовою $\exists \varepsilon > 0 : B(x_0, \varepsilon) \subset F$. Довести, що $B(x_\alpha, (1 - \alpha)\varepsilon) \subset F$, де $x_\alpha := \alpha x_1 + (1 - \alpha)x_0, \alpha \in (0, 1)$; для цього показати, що якщо $z_\alpha \in B(x_\alpha, (1 - \alpha)\varepsilon)$, то $\exists z \in X : z_\alpha = \alpha x_1 + (1 - \alpha)z$ (знайти його можна з цієї рівності), при цьому $z \in B(x_0, \varepsilon) \subset F$, звідки отримати, що $z_\alpha \in F$. г) Для $\forall x_0 \in F$ розглянути $\alpha x_0 + (1 - \alpha)x_1$, де $x_1 \in F^\circ$, скористатись п. б) і спрямувати $\alpha \rightarrow 1$.

1.3.7. Якщо

$$x = \sum_{k=1}^n \alpha_k x_k, \tag{*}$$

де $x_k \in F$, $\alpha_k \geq 0$, $1 \leq k \leq n$, $\sum_{k=1}^n \alpha_k = 1$, $n \in \mathbb{N}$, то, викресливши нулі, можна вважати, що $\alpha_k \geq 0$,

$1 \leq k \leq n$. Припустимо, що $n > m + 1$. Тоді $\{x_k - x_1 \mid 2 \leq k \leq n\}$ – набір з $(n-1)$ -го вектора в \mathbb{R}^m ,

$n-1 > m$, тому ці вектори лінійно залежні, отже, $\sum_{k=1}^n \lambda_k x_k = \bar{0}$, де $\sum_{k=1}^n |\lambda_k| \neq 0$, $\sum_{k=1}^n \lambda_k = 0$. Вважаємо,

що $\lambda_1 \geq 0, \dots, \lambda_p \geq 0, \lambda_{p+1} < 0, \dots, \lambda_n < 0$, $\frac{\alpha_s}{\lambda_s} := \max \left\{ \frac{\alpha_k}{\lambda_k} \mid p+1 \leq k \leq n \right\}$. Тоді

$$x = x - \frac{\alpha_s}{\lambda_s} \bar{0} = \sum_{k=1}^n \left(\alpha_k - \frac{\alpha_s}{\lambda_s} \lambda_k \right) x_k =: \sum_{k=1}^n \beta_k x_k,$$

причому тут $\beta_k \geq 0$, $1 \leq k \leq n$, $\sum_{k=1}^n \beta_k = 1$, $\beta_s = 0$. Це значить, що в (*) можна замінити n на $n-1$.

Діємо аналогічно, доки не буде $n \leq m + 1$.

1.3.9. а) $p(x) = \begin{cases} 0, & x < 0, \\ x, & x \geq 0; \end{cases}$ б) $p(x) = |x_1|$, $x = (x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2$.

1.3.10. а) В умові 2) означення покласти $\alpha := 0$ або $x := \bar{0}$; б) Скористатись рівністю $p(\bar{0}) = p(x + (-x))$; в) Для доведення достатності скористатись рівністю $p(x + y) = 2p\left(\frac{x}{2} + \frac{y}{2}\right)$.

1.3.14. в) При $\alpha = 0$ це очевидно. Нехай $\alpha > 0$. Якщо $p_A(x) = +\infty$, то $\forall \lambda > 0: x \notin \lambda A \Rightarrow \forall \lambda > 0: \alpha x \notin \lambda A \Rightarrow p_A(\alpha x) = +\infty$. Якщо $p_A(x) < +\infty$, то

$$p_A(\alpha x) = \inf \left\{ \alpha \frac{\lambda}{\alpha} : x \in \frac{\lambda}{\alpha} A \right\} = \alpha \inf \left\{ \frac{\lambda}{\alpha} : x \in \frac{\lambda}{\alpha} A \right\} = \alpha p_A(x).$$

г) $\forall x \in A = 1 \cdot A: p_A(x) \leq 1 \Rightarrow A \subset \bar{B}_{p_A}$ (тут опуклість A не істотна). Якщо $p_A(x) < 1$, то $\exists \lambda \in (0, 1): x \in \lambda A \Rightarrow \exists y \in A: x = \lambda y = \lambda y + (1 - \lambda)\bar{0} \in A$ (бо $\bar{0} \in A$, A опукла), тому $B_{p_A} \subset A$.

д) Якщо A – відкрита, $x \in A$, $p_A(x) \geq 1$, то $x \in A^\circ$, отже, $\exists \varepsilon > 0: (1 + \varepsilon)x \in A$, тому за п.п. г) і в) $1 \geq p_A((1 + \varepsilon)x) = (1 + \varepsilon)p_A(x) > 1$, що неможливо, отже, $A \subset B_{p_A}$, звідки за п. г) $A = B_{p_A}$.

е) Нехай $p_A(x) < +\infty$ і $p_A(y) < +\infty$ (в інших випадках нерівність очевидна). Тоді $\forall \varepsilon > 0 \exists \lambda > 0:$

$p_A(x) < \lambda < p_A(x) + \varepsilon$, $\exists \mu > 0: p_A(y) < \mu < p_A(y) + \varepsilon$. Оскільки $p_A\left(\frac{x}{\lambda}\right) = \frac{1}{\lambda} p_A(x) < 1$, то

$\frac{x}{\lambda} \in A$; аналогічно, $\frac{y}{\mu} \in A$. Тоді $\frac{x+y}{\lambda+\mu} = \frac{\lambda}{\lambda+\mu} \cdot \frac{x}{\lambda} + \frac{\mu}{\lambda+\mu} \cdot \frac{y}{\mu} \in A$ (бо A опукла) \Rightarrow

$x+y \in (\lambda+\mu)A \Rightarrow p_A(x+y) < \lambda+\mu < p_A(x) + p_A(y) + 2\varepsilon$, звідси, з огляду на довільність $\varepsilon > 0$, маємо доводжувану нерівність.

ж) Досить довести, що $\forall x \in X \quad \forall \alpha \in \mathbf{K}: p(\alpha x) = |\alpha| p(x)$. Оскільки $\alpha = |\alpha| e^{i\varphi}$ і A –

врівноважена, то $\forall \lambda > 0: \frac{\alpha x}{\lambda} \in A \Leftrightarrow \frac{|\alpha|x}{\lambda} = e^{-i\varphi} \frac{\alpha x}{\lambda} \in A$, тому

$$p_A(\alpha x) = \inf \left\{ \lambda > 0 : \frac{\alpha x}{\lambda} \in A \right\} = \inf \left\{ \lambda > 0 : \frac{|\alpha|x}{\lambda} \in A \right\} = p_A(|\alpha|x) = |\alpha| p_A(x), \quad x \in X, \alpha \in \mathbf{K}.$$

з) Досить довести, що $p(x) = 0 \Rightarrow x = \bar{0}$. Припустимо, що $\exists x \neq \bar{0} : p_A(x) = 0$. Тоді $\forall \lambda > 0 : \frac{x}{\lambda} \in A \Leftrightarrow \forall \lambda > 0 : \lambda x \in A$, що суперечить алгебраїчній обмеженості множини A .

1.3.19. Для доведення необхідності згадати, що всі норми на скінченновимірному лінійному просторі еквівалентні, а для доведення достатності показати, що $\bar{0} \in A^\circ$.

§1.5. 1.5.1. $F = \{(\alpha, \alpha) \mid \alpha \in \mathbb{R}\}$. а) довільний $x \in F$; б) $x = (0, 1)$; тоді кожен елемент (α, α) , де $\alpha \in [0, 1]$, є енн для x в F .

1.5.5. Довести, що $[x, y] \subset \bar{B}(\bar{0}, r)$, а якщо $x_\alpha := \alpha x + (1-\alpha)y$, $\alpha \in [0, 1]$, і $\exists \alpha_0 \in (0, 1) : x_{\alpha_0} \in B(\bar{0}, r)$, то $\forall \alpha \in (\alpha_0, 1) : x_\alpha \in [x_{\alpha_0}, x] \setminus \{x\} \subset B(\bar{0}, r)$ і $\forall \alpha \in (0, \alpha_0) : x_\alpha \in [y, x_{\alpha_0}] \setminus \{y\} \subset B(\bar{0}, r)$.

1.5.6. 1) \Rightarrow 5). Якщо $x, y \in X \setminus \{\bar{0}\}$ і $\forall c > 0 : x \neq cy$, то застосувати твердження п. 1) до елементів $x' = \frac{x}{\|x\|}$, $y' = \frac{y}{\|y\|}$ і числа $\varepsilon = \frac{\|x\|}{\|x\| + \|y\|}$. 5) \Rightarrow 2). Нехай $x, y \in S(\bar{0}, 1)$ і $x \neq y$. Методом від

супротивного довести, що $\forall c > 0 : \frac{1}{2}x \neq c \frac{1}{2}y$, а потім застосувати твердження п. 5).

1.5.7. г) Скористатись рівністю паралелограма.

1.5.9. а) Довести нерівність $ab \leq \frac{1}{p}a^p + \frac{1}{q}b^q$, де $a > 0$ і $b > 0$, причому тут буде « $=$ » $\Leftrightarrow a^p = b^q$.

1.5.10. Довести, що $\forall a, b \in \mathbb{C} : |a+b| \leq |a|+|b|$, причому тут « $=$ » $\Leftrightarrow a\bar{b} \geq 0 \Leftrightarrow a=0$ або $b=ka$, де $k \geq 0$.

1.5.14. Для доведення необхідності скористатись задачами 1.3.3.б) і 1.5.6.4).

§1.6. 1.6.4. а) Користуючись задачею 1.1.1.д).2), довести, що $\|\alpha x - P(\alpha x)\| = \|\alpha x - \alpha P(x)\|$, звідки зробити висновок, що $P(\alpha x) = \alpha P(x)$.

б) Припустимо, що $x_0 \in X \exists \{x_n : n \geq 1\} \subset X : x_n \rightarrow x_0, n \rightarrow \infty$, але $y_n := P(x_n) \not\rightarrow P(x_0) =: y_0, n \rightarrow \infty$. Не втрачаючи загальності, вважаємо, що $\|y_n - y_0\| \geq d > 0, n \geq 1$. Оскільки $\|y_n\| \leq \|y_n - x_n\| + \|x_n - x_0\| + \|x_0\| \rightarrow E(x_0, F) + \|x_0\|, n \rightarrow \infty$, то послідовність $\{y_n : n \geq 1\}$ обмежена, тому за умовою існує її підпослідовність $\{y_{n_k} : k \geq 1\}$, існує елемент $\tilde{y}_0 \in X$ такі, що $y_{n_k} \rightarrow \tilde{y}_0, k \rightarrow \infty$. За задачею 1.2.2 $\tilde{y}_0 \in F$. При цьому $\|\tilde{y}_0 - y_0\| \geq d > 0$, але $\|x_0 - \tilde{y}_0\| \leq \|x_0 - x_{n_k}\| + \|x_{n_k} - y_{n_k}\| + \|y_{n_k} - \tilde{y}_0\| \rightarrow E(x_0, F), k \rightarrow \infty$, тому $\|x_0 - \tilde{y}_0\| \leq E(x_0, F)$, звідки $\tilde{y}_0 = P(x_0) = y_0$. Суперечність.

1.6.9. а) I спосіб. Повторити міркування з доведення аналогічного твердження, яке встановлюється в курсі функціонального аналізу для випадку наближення підпростором гільбертового простору (це може бути частиною доведення теореми про розклад гільбертового простору). II спосіб. Те, що F МС, випливає з задач 1.5.14 і 1.5.18.б), а те, що F МІ, – з задачі 1.4.7.б) і теореми про рефлексивність рівномірно опуклого банахового простору.

1.6.10. б) Скористатись задачею 1.5.8 і теоремою Банаха-Мазура про універсальність простору $C[0, 1]$, за якою кожен сепарабельний банахів простір ізометрично ізоморфний деякому підпростору $C[0, 1]$.

§2.1. 2.1.1. Якщо $x \in \mathbf{P}_0$, то $p_0^* = x$. Якщо $x \notin \mathbf{P}_0$, то $\exists \{t_*, t^*\} \subset [a, b]: x(t_*) = \min_{[a, b]} x =: m$,

$x(t^*) = \max_{[a, b]} x =: M$, причому $m < M$, тоді $p_0^*(t) := \frac{m+M}{2}$, $t \in [a, b]$, – пнн для x в \mathbf{P}_0 за

теоремою Чебишова про альтернанс: t_* і t^* – точки альтернансу.

2.1.2. Якщо $n = 0$, то $p_0^*(t) := \frac{1}{2}$, $t \in [-1, 1]$, за задачею 2.1.1 (точки альтернансу: $t_1 = -1$, $t_2 = 0$ або

$t_1 = 0$, $t_2 = 1$, бо $\|x - p_0^*\| = \max_{t \in [0, 1]} \left| t^2 - \frac{1}{2} \right| = \frac{1}{2}$ і $x(-1) - p_0^*(-1) = \frac{1}{2}$, $x(0) - p_0^*(0) = -\frac{1}{2}$,

$x(1) - p_0^*(1) = \frac{1}{2}$). Якщо $n = 1$, то $p_1^*(t) := \frac{1}{2}$, $t \in [-1, 1]$, за теоремою Чебишова про альтернанс: тут

точки альтернансу – це $t_1 = -1$, $t_2 = 0$, $t_3 = 1$. Якщо $n \geq 2$, то $x \in \mathbf{P}_n$, тому $p_n^* = x$.

2.1.3. Довести, що якщо $t_* \in (a, b)$ – точка, в якій дотична паралельна L_1 , то точки a , t_* , b – точки альтернансу.

2.1.4. а) Користуємось алгоритмом з задачі 2.1.3. Січна, що проходить через точки $(0, x(0)) = (0, 0)$

та $(2, x(2)) = (2, 4)$, має рівняння $y = 2t$, тобто є графіком функції $l_1(t) = 2t$, $t \in \mathbb{R}$. Знайдемо

точку $t_* \in (0, 2)$, в якій дотична $l_2(t) = x'(t_*)(t - t_*) + x(t_*)$ паралельна графіку l_1 ; має бути, що

$x'(t_*) = 2$; це $\Leftrightarrow 2t_* = 2 \Leftrightarrow t_* = 1$. Отже, $l_2(t) = 2(t - 1) + 1 = 2t - 1$. Тоді

$p_1^*(t) = \frac{1}{2}(l_1(t) + l_2(t)) = 2t - \frac{1}{2}$, $t \in \mathbb{R}$, – пнн для x в \mathbf{P}_1 за теоремою Чебишова про альтернанс: тут

точки альтернансу – це $t_1 = 0$, $t_2 = 1$, $t_3 = 2$, бо $x^*(t) := x(t) - p_1^*(t) = t^2 - 2t + \frac{1}{2}$, $x^*(0) = \frac{1}{2}$,

$x^*(1) = -\frac{1}{2}$, $x^*(2) = \frac{1}{2}$, а також $\|x^*\| = \frac{1}{2} = |x^*(t_j)|$, $j = 1, 2, 3$.

2.1.9. а) Розглянути випадки $\text{sign } B = 1$, $\text{sign } B = -1$, $\text{sign } B = 0$.

б) Якщо $p_n^* \in \mathbf{P}_n$ задовольняє умови 1) і 2), але $\exists p_n \in \mathbf{P}_n: \|x - p_n\| < \|x - p_n^*\|$, то до чисел

$A := x(t_j) - p_n(t_j)$ і $B := x(t_j) - p_n^*(t_j)$ при кожному $j = \overline{1, n+2}$ слід застосувати п. а) і,

врахувавши умову 2), отримати, що многочлен $p_n - p_n^* \in \mathbf{P}_n$ змінює знак на $[a, b]$ принаймні $n+1$

раз, тобто має на $[a, b]$ принаймні $n+1$ корінь, звідки одержати суперечність.

2.1.10. Існування впливає з задачі 1.2.4.б). Єдиність. Нехай $x \in C[a, b]$, $p_n, p_n^* \in \mathbf{P}_n$ – пнн для x в

\mathbf{P}_n . Тоді за задачею 1.3.3.б) $\frac{1}{2}(p_n + p_n^*)$ теж пнн для x в \mathbf{P}_n , а тому за теоремою Чебишова існують

точки $\{t_1, \dots, t_{n+2}\} \subset [a, b]$, $a \leq t_1 < t_2 < \dots < t_{n+2} \leq b$, такі, що

$$\left| x(t_j) - p_n(t_j) + x(t_j) - p_n^*(t_j) \right| \leq 2E(x, \mathbf{P}_n).$$

Оскільки у цій нерівності модуль кожної з різниць не перевищує $E(x, \mathbf{P}_n)$, то

$x(t_j) - p_n(t_j) = x(t_j) - p_n^*(t_j)$, $j = \overline{1, n+2}$, і за наслідком з основної теореми алгебри $p_n = p_n^*$.

2.1.11. Припустити супротивне і повторити міркування з доведення достатності в теоремі Чебишова (див. задачу 2.1.9 б)).

2.1.13. При $n = 1$ і $[a, b] = [0, 1]$ розглянути функції $x(t) = \min(1, 8|t - \frac{1}{2}| - 1)$, $y(t) = 1 - 4|t - \frac{1}{2}|$, $t \in [0, 1]$, і показати, що $P(x + y) \neq P(x) + P(y)$.

§2.2. 2.2.1. а) Скористатись формулою $\cos(n+1)\theta + \cos(n-1)\theta = 2\cos n\theta \cos \theta$ і покласти в ній $\theta := \arccos t$; б) Скористатись методом математичної індукції, причому зручно використовувати цей метод у формі, коли крок індукції роблять, доводячи, що з припущення про правильність доводжуваного твердження для всіх $k \leq n$ випливає правильність цього твердження для $n + 1$.

2.2.2. Скористатись методом математичної індукції і задачею 2.2.1. а).

2.2.3. а) Скористатись задачами 2.2.1. б), 2.2.2 і теоремою Чебишова про альтернанс; б) Показати, що якщо p_n^* – многочлен степеня n з одиничним старшим коефіцієнтом і найменшою нормою в $C[-1, 1]$, то $\|p_n^*\|_{C[-1, 1]} = E(x, \mathbf{P}_{n-1})$, звідки отримати, що $p_n^* = x - \tilde{p}_{n-1}$, де \tilde{p}_{n-1} – пнн для функції $x(t) = t^n$, $t \in [-1, 1]$, в \mathbf{P}_{n-1} у просторі $C[-1, 1]$.

2.2.5. з) Друга рівність випливає з формули бінома Ньютона. Для доведення першої рівності можна: І спосіб: показати, що її права частина задовольняє те саме рекурентне співвідношення, що й T_n ; II спосіб: переконатись, що її досить довести для $t \in [-1, 1]$, а потім для цих t встановити, що $T_n(t) = \cos n\theta = \frac{1}{2}(e^{in\theta} + e^{-in\theta}) = \frac{1}{2}((\cos \theta + i \sin \theta)^n + (\cos \theta - i \sin \theta)^n)$, де $\theta = \arccos t$.

і) Показати, що її права частина задовольняє те саме рекурентне співвідношення, що й T_n .

§2.3. 2.3.2. Скористатись задачею 2.3.1. б), де: а) $F(p) := p(a)$, $p \in \mathbf{P}_n$; б) $F(p) := p'(1)$, $p \in \mathbf{P}_n$.

§2.4. 2.4.1. а), б) Це твердження є наслідком основної теореми алгебри.

2.4.2. а) Записати загальний вигляд тригонометричного полінома порядку не вище n і скористатись формулами Ейлера: $2 \cos kt = e^{ikt} + e^{-ikt}$, $2i \sin kt = e^{ikt} - e^{-ikt}$; б) Скористатись рівністю з п. а) та індукцією по k ; в) Якщо не враховувати кратність коренів, то доводжуване твердження випливає з задачі 2.4.1. б), рівності п. а) і того факту, що $z = e^{it}$ – бієкція між $[a, a + 2\pi)$ (чи $(a, a + 2\pi]$) та колом $\{z \in \mathbb{C} \mid |z| = 1\}$. Якщо ж враховувати кратність коренів, то з рівності п. б) випливає, що коли t_0 – нуль полінома T кратності k , то $z_0 = e^{it_0}$ – корінь P кратності не меншої, ніж k , при цьому різним нулям полінома T з $[a, a + 2\pi)$ (чи $(a, a + 2\pi]$) відповідають різні корені многочленна P . Однак P має не більше $2n$ коренів на $\{z \in \mathbb{C} \mid |z| = 1\}$, навіть з урахуванням їх кратності, тому й T має не більше $2n$ нулів на $[a, a + 2\pi)$ (чи $(a, a + 2\pi]$) з урахуванням їх кратності; г) Наслідок з п. в).

2.4.5. а) Скористатись задачею 2.4.2. в) і врахувати, що кожен поліном за даною в умові системою функцій є парним; б) Врахувати, що для полінома за даною в умові системою функцій точка $t = 0$ не може бути нулем кратності 1.

2.4.7. Припустимо, що твердження виконується для n , але нетривіальний узагальнений поліном $p(t) = \sum_{k=1}^{n+1} c_k e^{a_k t}$ має на $[a, b]$ принаймні $n + 1$ нуль; тоді й поліном $\tilde{p}(t) := p(t)e^{-a_1 t}$ має на

$[a, b]$ принаймні $n + 1$ нуль; далі слід застосувати до \tilde{p} теорему Ролля і отримати суперечність.

2.4.9. Скористатись методом від супротивного і теоремою Ролля.

2.4.13. Припустимо, що на A існує ЧС дійснозначних функцій порядку $n \geq 1$, $\{t_1, t_2\} \subset A$, $t_1 \neq t_2$, – довільні точки. За задачею 2.4.12.б) існує узагальнений поліном p за цією ЧС такий, що $p(t_1) > 0$, $p(t_2) < 0$. Далі розглянути звуження полінома p на довільну криву з кінцями в точках t_1, t_2 і отримати, що p має на A безліч нулів.

2.4.16. Повторити міркування з розв'язку задачі 2.1.9.б), тільки замість наслідку з основної теореми алгебри слід користуватись означенням ЧС.

§2.5. 2.5.2. а) Якщо $n = 0$, то $T_0^*(t) = \frac{1}{2}$, $t \in \mathbb{R}$, за теоремою Чебишова про альтернанс: $t_1 = 0$, $t_2 = \frac{\pi}{2}$ – точки альтернансу (їх кількість $2 = 2n + 2$). Якщо $n = 1$, то $T_1^*(t) = \frac{1}{2}$, $t \in \mathbb{R}$, за теоремою Чебишова про альтернанс: $t_1 = 0$, $t_2 = \frac{\pi}{2}$, $t_3 = \pi$, $t_4 = \frac{3\pi}{2}$ – точки альтернансу (їх кількість $4 = 2n + 2$). Якщо $n \geq 2$, то $T_n^* = x$, бо $x(t) = \sin^2 t = \frac{1}{2} - \frac{1}{2} \cos 2t$, $t \in \mathbb{R}$, отже, $x \in \mathbf{T}_n$.

2.5.4. Довести, що таке m існує і єдине, $\|x - T_n^*\| = \sum_{k=m+1}^{\infty} a_k$, $t_k = \frac{\pi k}{n_{m+1}}$, $0 \leq k \leq 2n_{m+1} - 1$, – точки альтернансу і їх кількість $\geq 2n + 2$.

2.5.5. Знайти \tilde{T}_{n-1} – пнн в \mathbf{T}_{n-1} для $x(t) = \alpha \cos nt + \beta \sin nt = \sqrt{\alpha^2 + \beta^2} \cos(nt - \theta)$, де $\theta \in \mathbb{R}$ – стала (спочатку можна розглянути функцію $x(t) = \cos nt$, $t \in \mathbb{R}$).

2.5.6. Повторити міркування з розв'язку задачі 2.1.9.б), тільки замість наслідку з основної теореми алгебри слід користуватись лемою про нулі тригонометричного полінома (задача 2.4.2.в)).

2.5.8. Впливає з задач 2.4.2.в), 2.5.7 і теореми Гаара.

2.5.9. Див. вказівки до задач 2.1.11 і 2.5.6.

§3.1. 3.1.9. 2) Skorистatis'ь задачею 2.5.7 і перевірити, що множина $\mathbf{T} \subset C(Q)$ задовольняє умови теореми Стоуна. 5) Якщо $\bar{\mathbb{R}} := \mathbb{R} \cup \{\infty\}$, $\arctg \infty := \frac{\pi}{2}$, $\tilde{\rho}(t, s) := |\arctg t - \arctg s|$, $\rho(t, s) := \min\{\tilde{\rho}(t, s), \pi - \tilde{\rho}(t, s)\}$, $t, s \in \bar{\mathbb{R}}$, то $(\bar{\mathbb{R}}, \rho)$ – компактний метричний простір, $t_n \rightarrow t_0$, $n \rightarrow \infty$, в $\mathbb{R} \Leftrightarrow \rho(t_n, t_0) \rightarrow 0$, $n \rightarrow \infty$, простори C_∞ і $C(\bar{\mathbb{R}})$ ізометричні (коли $x \in C_\infty$, то $x(\infty) := \lim_{t \rightarrow \pm\infty} x(t)$), множина $R \subset C_\infty$ задовольняє умови теореми Стоуна.

3.1.14. Для доведення аналітичності функцій з множини $\bar{\mathbf{P}}$ можна скористатись (першою) теоремою Вейерштрасса з комплексного аналізу або теоремою Морера.

§3.2. 3.2.2. (\Rightarrow) Включення $M^\perp \supset \{0\}$ справджується завжди. Нехай $f \in M^\perp$. Оскільки

$\forall x \in \text{л.о.}(M): x = \sum_{k=1}^n \alpha_k x_k$, де $\alpha_k \in \mathbf{K}$, $x_k \in M$, $1 \leq k \leq n$, $n \in \mathbb{N}$, то за лінійністю f маємо, що

$f(x) = \sum_{k=1}^n \alpha_k f(x_k) = 0$. Оскільки $\forall x \in \text{з.л.о.}(M) \exists \{x_n : n \geq 1\} \subset M : x_n \rightarrow x$, $n \rightarrow \infty$, то за

неперервністю f і доведеним вище, маємо, що $f(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} 0 = 0$, тобто $f = 0$ в X^* .

(\Leftarrow) Припустивши, що множина M не є тотальною в X , маємо, що $\exists x \in X : x \notin \text{з.л.о.}(M)$. За першим наслідком з теореми Гана-Банаха $\exists f \in M^\perp : f(x) = E(x, F) > 0$, тобто $f \neq 0$, що суперечить рівності $M^\perp = \{0\}$.

3.2.6. Розглянути $X = C$, $L = \{y = (y_0, y_1, \dots) \in l_1 \mid y_0 = 0\}$ або $X = (C[0, 1])^*$, $L = \varphi(C[0, 1])$,

де $\varphi : C[0, 1] \rightarrow (C[0, 1])^{**}$ – оператор канонічного вкладення.

3.2.7. б) Скористатись п. а) і теоремою єдиності для аналітичних функцій. в) Скористатись п. б) і задачею 3.2.2.

§3.3. 3.3.1. Для доведення аналітичності можна скористатись (першою) теоремою Вейерштрасса з комплексного аналізу або теоремою Морера.

3.3.2. Скористатись методом від супротивного. 1) Припустимо, що $\exists z_0 \in M' \setminus M$, де M' – множини

граничних точок множини M в \mathbb{C} . Застосувавши до функції $f(z) := \frac{1}{z - z_0}$, $z \in \mathbb{C} \setminus \{z_0\}$, умову

при $\varepsilon = 1$, отримаємо, що функція $f - p$ обмежена на $B(z_0, 1) \cap M$, однак на цій множині функція

f не обмежена, а p – обмежена. Суперечність. 2) Нехай M – замкнена в \mathbb{C} . Припустимо, що множина M не обмежена в \mathbb{C} . Якщо $M = \mathbb{C}$, то скористатись теоремою Ліувілля, а якщо $M \neq \mathbb{C}$, то

$\exists z_0 \in \mathbb{C} \setminus M$ і слід розглянути функцію $f(z) := \frac{1}{z - z_0}$, $z \in \mathbb{C} \setminus \{z_0\}$. 3) Нехай M – замкнена і

обмежена в \mathbb{C} . Припустимо, що множина $\mathbb{C} \setminus M$ не є зв'язною в \mathbb{C} . Тоді $\mathbb{C} \setminus M$ є не більш ніж зліченим об'єднанням попарно неперетинних областей в \mathbb{C} , одна з яких є необмеженою і принаймні одна з яких обмежена; цю останню область позначимо G і зауважимо, що $G \subset \mathbb{C} \setminus M$ і $\partial G \subset M$. При

довільному фіксованому $z_0 \in G$ для функції $f(z) := \frac{1}{z - z_0}$, $z \in \mathbb{C} \setminus \{z_0\}$, за умовою $\exists \{p_n : n \geq 1\}$:

$\sup_{z \in \partial G} |p_n(z) - f(z)| \rightarrow 0, n \rightarrow \infty$, звідки за (другою) теоремою Вейерштрасса з комплексного аналізу

$\exists \varphi \in A(M) : \sup_{z \in \bar{G}} |p_n(z) - \varphi(z)| \rightarrow 0, n \rightarrow \infty$; при цьому $\varphi(z) = f(z) = \frac{1}{z - z_0}$, $z \in \partial G$, тому для

функції $g(z) := (z - z_0)\varphi(z) - 1$, $z \in \bar{G}$, маємо, що $g \in A(M)$, $|g(z_0)| = 1$, $g(z) = 0$, $z \in \partial G$, а це суперечить принципу максимуму модуля.

§3.3. 3.4.5. а) Розглянути випадки $|t - c| < \delta$ і $|t - c| \geq \delta$.

3.4.8. І спосіб. Довести, що $\forall f \in C[a, b] \forall \varepsilon > 0 \forall x \in [a, b]$:

$$-\varepsilon - \varphi_x(t) \leq f(t) - f(x) \leq \varphi_x(t) + \varepsilon, t \in [a, b], \quad (*)$$

де $\varphi_x(t) := \frac{2}{\delta^2} \|f\| (t - x)^2$, $t \in [a, b]$, а число $\delta = \delta(f, \varepsilon) > 0$ таке, що $\forall t, x \in [a, b]$,

$|t - x| < \delta : |f(t) - f(x)| < \varepsilon$. Враховуючи, що за умовою $U_n e_0 = e_0 + \alpha_n$, $U_n e_1 = e_1 + \beta_n$,

$U_n e_2 = e_2 + \gamma_n$, $n \geq 1$, де $\alpha_n \rightarrow 0$, $\beta_n \rightarrow 0$, $\gamma_n \rightarrow 0$ в $C[a, b]$, і скориставшись рівністю

$$(U_n \varphi_x)(t) = \frac{2}{\delta^2} \|f\| \left((U_n e_2)(t) - 2x(U_n e_1)(t) + x^2(U_n e_0)(t) \right), t \in [a, b].$$

в якій покласти $t := x$, довести, що $\max_{x \in [a, b]} |(U_n \varphi_x)(x)| \rightarrow 0, n \rightarrow \infty$. Далі використати це співвідношення, нерівність (*) і монотонність додатного оператора (задача 3.4.7.а).

II спосіб. Припустимо, що це твердження хибне. Тоді $\exists f \in C[a, b] \exists \varepsilon > 0 \forall k \geq 1 \exists n_k \in \mathbb{N} \exists t_k \in [a, b]: |(U_{n_k} f)(t_k) - f(t_k)| \geq \varepsilon$, причому за теоремою Больцано-Вейєрштрасса можна вважати, що $t_k \rightarrow t_0 \in [a, b], k \rightarrow \infty$. Далі до послідовності функціоналів $\Phi_k(f) := (U_{n_k} f)(t_k), f \in C[a, b], k \geq 1$, застосувати твердження задачі 3.4.5.б).

3.4.13. а) $B'_n(f)(t) = \sum_{k=1}^n f\left(\frac{k}{n}\right) k C_n^k t^{k-1} (1-t)^{n-k} - \sum_{k=0}^{n-1} f\left(\frac{k}{n}\right) (n-k) C_n^k t^k (1-t)^{n-k-1}$; у першій сумі покласти $i := k - 1$.

г) Оскільки за теоремою С. Н. Бернштейна $B_{n-1}(f') \rightarrow f', n \rightarrow \infty$, в $C[0, 1]$, то досить довести, що $B'_n(f) - B_{n-1}(f') \rightarrow 0, n \rightarrow \infty$, в $C[0, 1]$; для цього можна скористатись теоремами Лагранжа і Кантора.

д) Скористатись тим, що $\forall g \in C^1[0, 1]: V(g, [a, b]) = \int_a^b |g'(t)| dt$.

§4.1. 4.1.1. I спосіб. Повторити міркування з доведення аналогічного твердження, яке встановлюється в курсі функціонального аналізу для випадку наближення підпростором гільбертового простору (це може бути частиною доведення теореми про розклад гільбертового простору). II спосіб. Єдність енн впливає з задач 1.5.14 і 1.5.18.б), а існування – з задачі 1.4.7.б) і рефлексивності гільбертового простору.

4.1.2. а) Повторити міркування з доведення критерію Колмогорова енн в $C(Q)$. Зокрема, для доведення (\Rightarrow) припустити, що $x^* \in F$ – енн для x в F , але $\exists y \in F: \text{Re}(y - x^*, x - x^*) := \gamma > 0$ і для елементів $x_\alpha := x^* + \alpha(y - x^*) = \alpha y + (1 - \alpha)x^* \in F, \alpha \in [0, 1]$, показати, що $\|x - x_\alpha\|^2 < \|x - x^*\|^2$ при малих $\alpha > 0$. Геометричне тлумачення полягає в тому, що для всіх $y \in F$ кут між векторами $x - x^*$ та $y - x^*$ (зручно вважати, що ці вектори мають спільний початок в точці x^* і кінці в точках x та y) тупий, тобто точки x та y лежать по різні боки від прямо, що проходить через точку x^* , перпендикулярно вектору $x - x^*$.

б) Застосувати твердження п. а) до елементів $y = x^* \pm z$, де $z \in F$.

4.1.3. а) Для доведення лінійності скористатись задачею 4.1.2 і єдністю енн. Для доведення неперервності встановити обмеженість. б) Скористатись рівністю

$$\begin{aligned} \|Px - Py\|^2 &= (Px - Py, Px - Py) = \\ &= \text{Re}(Py - Px, x - Px) + \text{Re}(Px - Py, y - Py) + \text{Re}(Px - Py, x - y), \end{aligned}$$

задачею 4.1.2.а) і нерівністю Коші-Буняковського для оцінки останнього доданка.

4.1.4. I спосіб. Для $\{a_1, \dots, a_n\} \subset \mathbf{K}$ встановити рівність

$$\begin{aligned} \left\| x - \sum_{k=1}^n a_k e_k \right\|^2 &= (x, x) - \left(\sum_{k=1}^n a_k e_k, x \right) - \left(x, \sum_{k=1}^n a_k e_k \right) + \left(\sum_{k=1}^n a_k e_k, \sum_{k=1}^n a_k e_k \right) = \\ &= (x, x) + \sum_{k=1}^n \left(|a_k|^2 - a_k \bar{c}_k - \bar{a}_k c_k + |c_k|^2 - |c_k|^2 \right) = \|x\|^2 - \sum_{k=1}^n |c_k|^2 + \sum_{k=1}^n |a_k - c_k|^2. \end{aligned}$$

II спосіб. Показати, що $x - \sum_{k=1}^n a_k e_k \perp e_p$, $1 \leq p \leq n$, і скористатись задачею 4.1.2.б).

4.1.6. Спочатку провести процес ортогоналізації Грама-Шмідта для системи функцій $\{1, t\}$ у просторі $L_2[a, b]$ (див. задачу 4.2.2), а потім скористатись формулою для енн з задачі 4.1.4. Відповідна ОНС:

$$e_1(t) = \frac{1}{\sqrt{2}}, \quad e_2(t) = \sqrt{\frac{3}{2}}(t-1), \quad t \in [0, 2]; \quad \text{пнн: } p_1^*(t) = 2t - \frac{2}{3}, \quad t \in [0, 2].$$

§4.2. 4.2.2. Спочатку довести, що якщо ОНС $\{e_n : n \geq 1\}$ задовольняє умову (2) і $c_{nn} \neq 0$, $n \geq 1$, то вона задовольняє умову (1). Існування. I спосіб. Методом математичної індукції довести, що $\forall n \geq 1$:

$\tilde{e}_n \neq \bar{0}$, $\|e_n\| = 1$, $(e_n, e_k) = 0$ при $k \in \{1, \dots, n-1\}$ і $e_k \in \text{л.о.}(\{g_1, \dots, g_n\})$ при $k \in \{1, \dots, n\}$. II

спосіб. Якщо

$$\tilde{e}_n := \begin{pmatrix} (g_1, g_1) & \dots & (g_1, g_{n-1}) & g_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ (g_n, g_1) & \dots & (g_n, g_{n-1}) & g_n \end{pmatrix}, \quad n \geq 1,$$

то $\forall n \geq 1$: $\tilde{e}_n = c_{nn}g_n + \dots + c_{1n}g_1$ і $c_{nn} = G_{n-1} \neq 0$, а також

$$\forall g \in H: (\tilde{e}_n, g) = \begin{pmatrix} (g_1, g_1) & \dots & (g_1, g_{n-1}) & (g_1, g) \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ (g_n, g_1) & \dots & (g_n, g_{n-1}) & (g_n, g) \end{pmatrix}, \quad (*)$$

звідки $\forall k \in \{1, \dots, n-1\}$: $(\tilde{e}_n, g_k) = 0$, а отже, $(\tilde{e}_n, \tilde{e}_k) = \sum_{i=1}^k \bar{c}_{ik} (\tilde{e}_n, g_i) = 0$, тобто $\{\tilde{e}_n : n \geq 1\}$ –

ортогональна система. З (*) також випливає, що $(\tilde{e}_n, g_n) = G_n \neq 0$, тому

$$0 \leq (\tilde{e}_n, \tilde{e}_n) = (\tilde{e}_n, c_{nn}g_n + c_{n-1,n}g_{n-1} + \dots + c_{1n}g_1) = \bar{c}_{nn} (\tilde{e}_n, g_n) = \bar{G}_{n-1} G_n \neq 0.$$

Оскільки $G_0 = 1$, $G_1 = (g_1, g_1) > 0$, то методом математичної індукції маємо, що $G_n > 0$, зокрема,

$c_{nn} = G_{n-1} > 0$, $n \geq 1$. Поклавши $e_n := \frac{\tilde{e}_n}{\|\tilde{e}_n\|}$, $n \geq 1$, отримаємо, що $\{e_n : n \geq 1\}$ – шукана ОНС.

Єдиність. Довести, що якщо $\{e_n : n \geq 1\}$, $\{e'_n : n \geq 1\}$ – ОНС, що задовольняють умову (2) (при цьому

$e'_n = c'_{nn}g_n + \dots + c'_{1n}g_1$, $c_{nn} \neq 0$, $c'_{nn} \neq 0$), то $f := c'_{nn}e_n - c_{nn}e'_n = 0$, показавши для цього, що

$f \in \text{л.о.}(\{g_1, \dots, g_{n-1}\})$, $f \perp \text{л.о.}(\{g_1, \dots, g_{n-1}\})$, $n \geq 1$. Далі довести, що якщо $c_{nn} > 0$, $c'_{nn} > 0$,

то $e_n = e'_n$, $n \geq 1$.

4.2.6. б) Довести, що характеристичну функцію (індикатор) довільного півінтервала можна як завгодно добре наблизити в $L_{2,h}(a, b)$ функціями з $C[a, b]$. Далі скористатись щільністю в $L_{2,h}(a, b)$ множини східчастих функцій (тобто лінійних комбінацій індикаторів півінтервалів) і теоремою Вейерштрасса.

в) Вважаємо, що $(a, b) = \mathbb{R}$, продовживши, якщо треба, функцію h нулем на \mathbb{R} . Нехай $f \in L_{2,h}$ така, що $\forall n \geq 0$: $(f, t^n)_{L_{2,h}} = \int_{\mathbb{R}} t^n f(t) h(t) dt = 0$. За нерівністю Коші-Буняковського

$\forall \alpha \in \left(-\frac{\delta}{2}, \frac{\delta}{2}\right)$: $fhe^{\alpha|t|} \in L_1(\mathbb{R})$, зокрема, функція $fh \in L_1(\mathbb{R})$. Згідно з задачею 4.2.5 її перетворення Фур'є допускає аналітичне продовження g в смугу $S_{\delta/2}$, причому за припущенням

$\forall n \geq 0$: $g^{(n)}(0) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} i^n \int_{\mathbb{R}} t^n f(t) h(t) dt = 0$, звідки за теоремою єдиності для аналітичних функцій

$g(z) = 0$, $z \in S_{\delta/2}$, зокрема, $g(\lambda) = \widehat{fh}(\lambda) = 0$, $\lambda \in \mathbb{R}$. Звідси отримуємо, що $fh = 0 \pmod{\lambda_1}$ на \mathbb{R} ; для цього можна або скористатись властивостями перетворення Фур'є в $L_1(\mathbb{R})$, або теоремою Планшереля, показавши, що $fh \in L_2(\mathbb{R})$. З отриманого випливає, що $f = \bar{0}$ в $L_{2,h}$.

4.2.7. 1) Покладемо $Q_n(t) := c_n e^{t^2} (e^{-t^2})^{(n)}$, $t \in \mathbb{R}$, $n \geq 0$. Методом математичної індукції доводимо, що

$$(e^{-t^2})^{(n)} = e^{-t^2} p_n(t), \quad t \in \mathbb{R}, \quad (*)$$

де p_n – многочлен степеня n ; звідси випливає, що Q_n – многочлен степеня n , причому його старший коефіцієнт додатний (бо так вибрали c_n), $n \geq 0$. За задачею 4.2.4 досить довести, що $\forall n \geq 1$ $\forall k \in \{0, \dots, n-1\}$: $Q_n \perp t^k$ в $L_{2,h}$. Застосовуючи формулу інтегрування частинами k разів і враховуючи, що всі позаінтегральні члени рівні 0 (це випливає з рівності $\lim_{t \rightarrow \pm\infty} (e^{-t^2})^{(n)} = 0$, $n \geq 0$, яка є наслідком співвідношення (*)), маємо $\forall k \in \{1, \dots, n\}$:

$$(Q_n, t^k) = c_n \int_{\mathbb{R}} t^k d(e^{-t^2})^{(n-1)} = -c_n k \int_{\mathbb{R}} (e^{-t^2})^{(n-1)} t^k dt = \dots = c_n k! (-1)^k \int_{\mathbb{R}} (e^{-t^2})^{(n-k)} dt. \quad (**)$$

З формули Ньютона-Лейбніца і рівності (**), (при $k > 0$) маємо, що $\forall k \in \{0, \dots, n-1\}$: $(Q_n, t^k) = 0$.

Знайдемо c_n . Якщо $k = n$, то з формули (**), отримуємо, що $(Q_n, t^n) = c_n n! (-1)^n \int_{\mathbb{R}} e^{-t^2} dt = c_n n! (-1)^n \sqrt{\pi}$. З (*) методом математичної індукції одержуємо, що

старший коефіцієнт многочлена Q_n рівний $(-1)^n 2^n c_n$. Користуючись лінійністю скалярного добутку і значеннями (Q_n, t^k) при $k \in \{0, \dots, n-1\}$ і $k = n$, маємо, що

$$1 = \|Q_n\|^2 = (Q_n, Q_n) = (-1)^n 2^n c_n c_n n! (-1)^n \sqrt{\pi} = c_n^2 2^n n! \sqrt{\pi},$$

звідки, враховуючи, що старший коефіцієнт додатний, знаходимо, що $c_n = \frac{(-1)^n}{\sqrt{2^n n! \sqrt{\pi}}}$, $n \geq 0$.

§4.3. 4.3.2. а) Функцію $\varphi(t) = \frac{\pi-t}{2}$, $t \in (0, 2\pi)$, розкласти в ряд Фур'є за тригонометричною системою.

4.3.3. 1) \Rightarrow 2). Якщо $y \in \tilde{W}_2^{r,0}$, то y розкладається в ряд Фур'є, який збігається в \tilde{L}_2 до y . Далі врахувати, що $a_k \cos kt + b_k \sin kt = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} y(u) \cos k(t-u) du$ і застосувати r разів формулу інтегрування частинами; $y^{(r)} \in B$, бо $y \in \tilde{W}_2^{r,0}$.

2) \Rightarrow 3). $y(t) = \sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{\pi k^r} \int_0^{2\pi} y^{(r)}(u) \cos\left(k(t-u) - \frac{\pi r}{2}\right) du = (D_r * y^{(r)})(t)$; тут перша рівність впливає безпосередньо з умови, а друга – з лінійності і неперервності скалярного добутку за першим аргументом, бо ряд для $D_r(t - \cdot)$ збігається в $L_2[0, 2\pi]$.

3) \Rightarrow 1). Нехай $y = D_r * x$, де $x \in B$. Покладемо $x_0 := x$, $x_k(t) := \int_0^t x_{k-1}(u) du + c_k$, $t \in \mathbb{R}$, де $c_k \in \mathbb{K}$ вибирається так, щоб $\int_0^{2\pi} x_k(t) dt = 0$, $1 \leq k \leq r$. Тоді індукцією отримуємо, що $x_r \in \tilde{W}_2^{r,0}$ і $x_r^{(r)} = x \pmod{\lambda_1}$ на \mathbb{R} . Оскільки 1) \Rightarrow 3), то $x_r = D_r * x_r^{(r)} = D_r * x = y$, отже, $y \in \tilde{W}_2^{r,0}$.

4.3.5. б) Скористатись формулою для величини найкращого наближення елемента з задачі 4.1.4, рівністю Парсеваля, монотонністю послідовності $\{|\lambda_n| : 0 \leq n \leq N\}$ і нерівністю Бесселя.

в) Для доведення включення $M \subset A(B)$ див. вказівку до задачі 4.3.11.

4.3.6. а) Впливає з задач 4.3.1, 4.3.3.2) і 4.3.5.б), якщо $e_0(t) = g_0(t) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}$, $t \in \mathbb{R}$, $\lambda_0 = 1$.

б) Врахувати п. а) і включення $\|x\|^{-1} x \in \tilde{W}_2^r$.

4.3.8. а) Якщо $x_0 \in X$ – довільний фіксований елемент, $u_0 \in F$, то $y_0 := \frac{x_0 - u_0}{\|x_0 - u_0\|}$ – шуканий елемент. б) Для доведення нерівності $d_n(\bar{B}(\bar{0}, 1), X) \geq 1$ скористатись п. а).

4.3.9. а) Якщо $\{e_1, \dots, e_n\}$ – ОНБ в F , $\{g_1, \dots, g_{n+1}\}$ – ОНБ в M_{n+1} , то шукаємо z у вигляді $z = \sum_{k=1}^{n+1} \alpha_k g_k$, $\|z\|^2 = \sum_{k=1}^{n+1} |\alpha_k|^2 = 1$; треба, щоб $(Pz, e_j) = (z, e_j) = 0$, $1 \leq j \leq n$; але ця система n лінійних рівнянь з $(n+1)$ -м невідомим завжди має ненульовий розв'язок, домноживши який на сталу, можна досягти того, щоб $\sum_{k=1}^{n+1} |\alpha_k|^2 = 1$.

4.3.11. Для встановлення нерівності $d_n(A(B), H) \leq |\lambda_n|$, скористатись задачею 4.3.5.б). Щоб довести, що $d_n(A(B), H) \geq |\lambda_n|$, вважаємо, що $\lambda_n \neq 0$ (інакше все очевидно), а отже, $\lambda_k \neq 0$, $0 \leq k \leq n$. Для

$\forall y \in B_{n+1} := \{x \in \Phi_n \mid \|x\| \leq |\lambda_n|\}$ та $x := \sum_{j=0}^n \frac{(y, g_j)}{\lambda_j} e_j$ показати, що $Ax = y$ і $\|x\|^2 \leq 1$, звідки

отримати включення $B_{n+1} \subset A(B)$ і скористатись задачею 4.3.10.

4.3.12. Впливає з задач 4.3.1, 4.3.3 і 4.3.11, якщо $e_0(t) = g_0(t) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}$, $t \in \mathbb{R}$, $\lambda_0 = 1$.

4.3.13. Показати, що $K\tilde{W}_2^r := \{Kx \mid x \in \tilde{W}_2^r\}$ і $\forall n \geq 1: d_n(K\tilde{W}_2^r, \tilde{L}_2) = Kd_n(\tilde{W}_2^r, \tilde{L}_2)$.

§5.2. 5.2.2. З умови випливає, що $\text{sign } g = \text{sign}(x - y^*) \pmod{\lambda_1}$ на $[a, b]$ або $\text{sign } g = -\text{sign}(x - y^*) \pmod{\lambda_1}$ на $[a, b]$. Звідси й умови 2) за задачею 5.2.1 отримуємо, що y^* – енн для x в U ; при цьому маємо (коментарі див. нижче)

$$\begin{aligned} E(x, U) &= \|x - y^*\|_1 = \int_a^b (x - y^*) \text{sign}(x - y^*) d\lambda_1 = \\ &= \pm \int_a^b (x - y^*) \text{sign } g d\lambda_1 = \pm \int_a^b x \text{sign } g d\lambda_1 = \left| \int_a^b x \text{sign } g d\lambda_1 \right|; \end{aligned}$$

у передостанній рівності використано умову 2), а в останній – нерівність $E(x, U) \geq 0$.

5.2.3. Остання рівність є наслідком перших двох. Щоб їх отримати, досить довести, що

$$I := \int_{-\pi}^{\pi} e^{ivu} \text{sign } g((n+1)u) du = 0. \text{ Для цього треба в даному інтегралі зробити заміну } u = t + \frac{\pi}{n+1},$$

скористатись незалежністю інтеграла від періодичної функції від відрізка довжиною в період і отримати

$$\text{рівність } I = e^{\frac{i\pi}{n+1}} I, \text{ з якої вивести, що } I = 0.$$

5.2.4. Скористатись тим, що простори \tilde{L}_1 та $L_1[-\varepsilon, 2\pi - \varepsilon]$ ізометрично ізоморфні і задачею 5.2.2, в якій взяти $g(t) := \sin(n+1)t$, $t \in [-\varepsilon, 2\pi - \varepsilon]$; умова 2) теореми Маркова випливає з задачі 5.2.3.

5.2.5. а) За допомогою задачі 5.2.4 показати, що для функції $x(t) = \sin(n+1)t$ її пнн в \mathbf{T}_n – це $T_n^*(t) = 0$.

5.2.7. Зробити заміну $u = \arccos t$, скористатись парністю підінтегральної функції і задачею 5.2.3.

5.2.8. Застосувати теорему Маркова до функції $g(t) = \sin(n+1)\arccos t$, $t \in [-1, 1]$, скориставшись задачею 5.2.7.

5.2.9. Впливає з задачі 5.2.8, бо функція $x - p^*$ має n нулів в точках t_k , $1 \leq k \leq n$, і за задачею 2.4.9 це всі її нулі, а отже, вони прості, тому точки t_k , $1 \leq k \leq n$, – це усі точки зміни знаку цієї функції і $\text{sign}(x(t) - p^*(t)) = \sigma \cdot \text{sign} \sin(n+1)\arccos t$, $t \in [-1, 1]$, де $\sigma = \pm 1$ – стала.

§5.3. 5.3.3. а) I спосіб. Користуючись задачами 5.3.2 і 5.2.8, показати, що для функції $x(t) = 2^n t^n$, $t \in [-1, 1]$, її пнн в \mathbf{P}_{n-1} у просторі $L_1[-1, 1]$ – це $p^* := x - U_n$. II спосіб. Для довільного многочлена

$$p(t) = 2^n t^n + \sum_{k=0}^{n-1} a_k t^k \text{ маємо, що (коментарі див. нижче)}$$

$$\begin{aligned} \|p\|_1 &\geq \int_{-1}^1 p(t) \text{sign } U_n(t) dt = \int_{-1}^1 2^n t^n \text{sign } U_n(t) dt + \int_{-1}^1 \left(\sum_{k=0}^{n-1} a_k t^k \right) \text{sign } U_n(t) dt = \\ &= \int_{-1}^1 2^n t^n \text{sign } U_n(t) dt + \int_{-1}^1 (U_n(t) - 2^n t^n) \text{sign } U_n(t) dt = \|U_n\|_1; \end{aligned}$$

передостання рівність має місце, бо другий доданок її лівої частини рівний 0 за задачею 5.2.7 і другий доданок її правої частини рівний 0 за задачами 5.3.1.б) і 5.2.7; остання рівність випливає з лінійності інтеграла.

б) I спосіб. Зробити заміну $u = \arccos t$. II спосіб. $\|U_n\|_1 = \frac{1}{n+1} \int_{-1}^1 |T'_{n+1}(t)| dt = \frac{1}{n+1} V(T_{n+1}, [-1, 1])$;
оскільки поліном T_{n+1} має на $[-1, 1]$ $n+1$ нуль і кожному його нулю відповідає проміжок монотонності, на якому поліном набуває значень від -1 до 1 (або навпаки), то таких проміжків маємо $n+1$, тому за адитивністю варіації $\|U_n\|_1 = \frac{1}{n+1} 2(n+1) = 2$.

ЛІТЕРАТУРА

1. Н. И. Ахиезер. Лекции по теории аппроксимации. – М.: Наука, 1965.
2. К. И. Бабенко. Основы численного анализа. – М.: Наука, 1986. – Гл. 3.
3. В. И. Бердышев, Л. В. Петрак. Теория приближения, сжатие численной информации, приложения. – Екатеринбург: УрО РАН, 1999.
4. Р. С. Гутер, Л. Д. Кудрявцев, Б. М. Левитан. Элементы теории функций / Серия Справочная математическая библиотека. – М.: ГИФМЛ, 1963. – Гл. 2.
5. И. К. Даугавет. Введение в теорию приближения функций. – Л.: Изд-во Ленингр. ун-та, 1977.
6. В. К. Дзядык. Введение в теорию равномерного приближения функций полиномами. – М.: Наука, 1977.
7. В. И. Иванов. Введение в теорию приближений. – Тула: ТулГУ, 1999.
8. Н. П. Корнейчук. Экстремальные задачи теории приближения. – М.: Наука, 1976.
9. Н. П. Корнейчук. Точные константы в теории приближения. – М.: Наука, 1987.
10. Н. П. Корнейчук, В. Ф. Бабенко, А. А. Лигун. Экстремальные свойства полиномов и сплайнов. – К.: Наукова думка, 1992.
11. П. П. Коровкин. Теория приближений и линейные операторы. – М.: ГИФМЛ, 1959.
12. Ж.-П. Лоран. Оптимизация и аппроксимация. – М.: Мир, 1975.
13. И. П. Натансон. Конструктивная теория функций. – М.–Л.: Гостехиздат, 1949.
14. П. К. Суетин. Классические ортогональные многочлены. – М.: Наука, 1976.
15. А. Ф. Тиман. Теория приближения функций действительного переменного. – М.: ГИФМЛ, 1960.
16. В. М. Тихомиров. Некоторые вопросы теории приближения. – М.: Изд-во МГУ, 1976.
17. І. О. Шевчук, А. В. Примак. Теорія наближень. Навчальний посібник. – Сайт мех.-мат. ф-ту КНУ ім. Тараса Шевченка: www.mechmat.univ.kiev.ua/u/publications.
18. И. А. Шевчук. Приближение многочленами и следы непрерывных на отрезке функций. – К.: Наукова думка, 1992.